DZIENNIK USTAW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 22 grudnia 1999 r. **Nr 104**

TREŚĆ:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIA:

1193 — Ministra Finansów z dnia 10 listopada 1999 r. w sprawie deklaracji skróconych i zgłoszeń celnych 5693

1194 — Ministra Finansów z dnia 24 listopada 1999 r. w sprawie procedur uproszczonych . . 5932

1195 — Ministra Finansów z dnia 24 listopada 1999 r. w sprawie gospodarczych procedur celnych 5948

1193

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 listopada 1999 r.

w sprawie deklaracji skróconych i zgłoszeń celnych.

Na podstawie art. 42 § 3, art. 62 § 2, art. 64 § 4, art. 81 § 2, art. 97 § 5 oraz art. 166 § 5 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407, Nr 121, poz. 770, Nr 157, poz. 1026 i Nr 160, poz. 1084, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 160, poz. 1063 oraz z 1999 r. Nr 40, poz. 402 i Nr 72, poz. 802) zarządza się, co następuje:

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) wzór deklaracji skróconej oraz dokumenty, które mogą być wykorzystane w charakterze deklaracji skróconej,
2) wypadki, w których zgłoszenie celne może być dokonane w innej formie niż pisemna,
3) wymogi, jakie powinno spełniać zgłoszenie celne, wzory formularzy oraz dokumenty, jakie należy do niego dołączyć,
4) wymogi, jakie powinno spełniać zgłoszenie celne dokonywane z zastosowaniem technik elektronicznego przetwarzania danych oraz w formie zgłoszenia ustnego lub innej czynności,
5) tryb i warunki procedury tranzytu, wzór wniosku o objęcie towarów procedurą tranzytu oraz dokumenty, na podstawie których może nastąpić objęcie towarów procedurą tranzytu,
6) tryb stosowania procedury wywozu oraz wypadki, w których zgłoszenie do procedury wywozu może zostać dokonane w innym urzędzie celnym niż właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania zgłaszającego lub w urzędzie celnym, w którym towary zostały zapakowane lub załadowane do transportu wywozowego.

§ 2. 1. Przy ocenie, czy limit, o którym mowa w rozporządzeniu, wyrażony w EURO nie został przekroczony, należy porównywać kwotę limitu EURO, wyrażoną w złotych polskich, z sumą wszystkich wartości w walucie pozycji zgłoszenia celnego, wyrażoną w złotych polskich.

2. Przy przeliczaniu limitu EURO i wartości w walucie na złote polskie należy korzystać z tabeli kursowej zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu Mi-

nistra Finansów z dnia 21 lipca 1999 r. w sprawie sposobu stosowania kursów walut obcych, ogłaszanych przez Narodowy Bank Polski w celu ustalania wartości celnej (Dz. U. Nr 63, poz. 719).

3. Jeżeli dane zawarte w zgłoszeniu celnym lub dokumentach do niego dołączonych są informacjami niejawnymi w rozumieniu ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95), organ celny postępuje z tymi informacjami zgodnie z przepisami powyższej ustawy.

DZIAŁ II

Deklaracja skrócona

§ 3. 1. Osoba zobowiązana do przedstawienia deklaracji skróconej sporządza ją w dwóch egzemplarzach, z których jeden przeznaczony jest dla organu celnego, drugi — dla składającego deklarację. Wzór deklaracji skróconej stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Funkcjonariusz celny po wypełnieniu w obu egzemplarzach deklaracji skróconej pola „Adnotacje urzędu celnego" zwraca jeden egzemplarz deklaracji skróconej składającemu deklarację.

§ 4. 1. W charakterze deklaracji skróconej może być wykorzystany:

1) drogowy list przewozowy CMR,
2) dokument kolejowy:
   a) międzynarodowy list przewozowy CIM dla przesyłek towarowych i ekspresowych, zwany dalej „listem przewozowym CIM",
   b) wykaz zdawczy TR dla towarów przewożonych kontenerami w systemie Intercontainer,
   c) list przewozowy SMGS,
   d) kwit ekspresowy SMPS,
3) dokument morski:
   a) zgłoszenie ładunku,
   b) konosament,
4) międzynarodowy lotniczy list przewozowy AWB,
5) dokument pocztowy:
   a) wykazy zdawcze: CN 37, CN 38, CN 41 lub CN 47,
   b) dokument wysyłki (Consignment),
   c) wykaz ładunków,
6) faktura, faktura pro forma, faktura celna, faktura prowizoryczna, faktura konsularna,
7) specyfikacja towarów,
8) nota tranzytowa po zakończeniu procedury tranzytu,

— o ile zawiera on dane niezbędne do ustalenia tożsamości towarów.

2. Oryginał dokumentu wykorzystywany w charakterze deklaracji skróconej należy przedstawić organowi celnemu wraz z jego kserokopią.

3. Funkcjonariusz celny na oryginale i kserokopii dokumentu przyjętego w charakterze deklaracji skróconej dokonuje adnotacji: „Przyjęto w charakterze deklaracji skróconej", wpisuje datę jego przyjęcia, numer ewidencji, miejsce złożenia towarów oraz składa podpis i przystawia pieczęć „Polska-Cło". Po dokonaniu adnotacji funkcjonariusz celny zwraca składającemu oryginał dokumentu przyjętego w charakterze deklaracji skróconej, a kserokopia stanowi załącznik do ewidencji.

DZIAŁ III

Formy dokonywania zgłoszenia celnego

Rozdział 1

Zgłoszenie celne w formie pisemnej

Oddział 1

Jednolity dokument administracyjny

§ 5. Zgłoszenie celne towarów w formie pisemnej dokonywane jest na formularzu jednolitego Dokumentu Administracyjnego (formularz SAD) lub na zestawie Jednolitego Dokumentu Administracyjnego (zestaw SAD):

1) w wypadku dokonywania zgłoszenia celnego towarów klasyfikowanych według jednego kodu taryfy celnej, pochodzących z jednego kraju, objętych jedną stawką celną i jedną stawką podatkową:
   a) na formularzu SAD, zawierającym 9 kart numerowanych 1, 1A, 2, 3, 4, 5, 6, 7 i 8, według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do rozporządzenia, lub
   b) na formularzu SAD, zawierającym 4 karty numerowane 1/6, 2/7, 3/8 i 4/5, według wzoru stanowiącego załącznik nr 4 do rozporządzenia,
2) w wypadku dokonywania zgłoszenia celnego towarów klasyfikowanych według więcej niż jednego kodu taryfy celnej lub pochodzących z więcej niż jednego kraju, lub objętych więcej niż jedną stawką celną lub więcej niż jedną stawką podatkową — na zestawie SAD składającym się z:
   a) formularza SAD, o którym mowa w pkt 1 lit. a), oraz formularza bądź formularzy uzupełniających SAD-BIS, zawierającego 9 kart numerowanych 1, 1A, 2, 3, 4, 5, 6, 7 i 8, według wzoru stanowiącego załącznik nr 3 do rozporządzenia, lub
   b) formularza SAD, o którym mowa w pkt 1 lit. b), oraz formularza bądź formularzy uzupełniających SAD-BIS, zawierającego 4 karty numerowane 1/6, 2/7, 3/8 i 4/5, według wzoru stanowiącego załącznik nr 5 do rozporządzenia.

§ 6. 1. Zgłoszenie celne pojazdu samochodowego, nadwozia lub podwozia do pojazdu samochodowego powinno być dokonane w formie pisemnej na formularzu SAD, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

2. Jeżeli przedmiotem przywozu na polski obszar celny lub wywozu z polskiego obszaru celnego jest więcej niż jeden pojazd samochodowy, nadwozie lub podwozie do pojazdu samochodowego, każdy z tych

towarów należy zgłosić w oddzielnych pozycjach zgłoszenia celnego dokonywanego na zestawie SAD.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do części samochodowych przeznaczonych do montażu przemysłowego.

4. Jeżeli procedurą wywozu obejmowane są pojazdy samochodowe wyprodukowane lub zmontowane na polskim obszarze celnym, które nie były jeszcze dopuszczone do ruchu, zgłoszenia celnego tych pojazdów można dokonać w jednej pozycji, jeśli są objęte jedną pozycją taryfy celnej.

§ 7. 1. Zamiast 9-kartowego formularza SAD lub formularza uzupełniającego SAD-BIS, o których mowa w § 5 pkt 1 lit. a) i pkt 2 lit. a), mogą być stosowane dwa 4-kartowe formularze, składające się z kart 1/6, 2/7, 3/8 i 4/5 wraz z dołączoną kartą 1A. Pierwszy formularz, po skreśleniu cyfr 6, 7, 8 i 5, odpowiada kartom 1, 2, 3 i 4. Drugi formularz, po skreśleniu cyfr 1, 2, 3 i 4, odpowiada kartom 5, 6, 7 i 8.

2. Przepisy dotyczące stosowania 9-kartowego formularza SAD lub formularza uzupełniającego SAD-BIS stosuje się odpowiednio do formularzy 4-kartowych z dołączoną kartą 1A.

§ 8. Zgłoszenia celnego należy dokonać na odrębnych formularzach lub zestawach SAD, zwanych dalej „dokumentem SAD", w wypadku gdy:

1) towary będą objęte różnymi procedurami celnymi,
2) wartość zgłaszanych towarów jest określona w różnych walutach,
3) ceny towarów ustalone są na podstawie różnych warunków dostawy,
4) ilość pozycji towarowych przekracza liczbę 99.

§ 9. 1. Towary klasyfikowane według różnych kodów taryfy celnej mogą być zgłaszane jako jedna pozycja towarowa:

1) do procedury wywozu — zgodnie z klasyfikacją towaru dominującego wartościowo w przesyłce, jeżeli:
   a) ich łączna wartość w jednej przesyłce nie przekracza równowartości 800 EURO, lub
   b) zgłoszeniem celnym objęte są towary, o których mowa w art. 190 § 1 pkt 6 i 12 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407, Nr 121, poz. 770, Nr 157, poz. 1026 i Nr 160, poz. 1084, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 160, poz. 1063 oraz z 1999 r. Nr 40, poz. 402 i Nr 72, poz. 802), zwanej dalej „Kodeksem celnym", lub
   c) stanowią dary dla osób prawnych kościołów i innych związków wyznaniowych lub
   d) stanowią pomoc humanitarną inną niż określona w lit. b) i c),
2) do procedury dopuszczenia do obrotu — zgodnie z klasyfikacją towaru podlegającego najwyższej stawce celnej i podatkowej, jeżeli:
   a) są przeznaczone do działalności gospodarczej, a ich łączna wartość w jednej przesyłce nie przekracza równowartości 800 EURO, lub
   b) zgłoszeniem celnym objęte są towary, o których mowa w art. 190 § 1 pkt 6 i 12 Kodeksu celnego, lub
   c) stanowią dary dla osób prawnych kościołów i innych związków wyznaniowych zwolnione od cła, jeżeli dary te nie podlegają należnościom podatkowym.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do pojazdów samochodowych, nadwozi lub podwozi do pojazdów samochodowych.

3. Przepisu ust. 1 pkt 1 lit. b) i d) oraz pkt 2 lit. b) nie stosuje się do skuterów śnieżnych, skuterów wodnych, samolotów, helikopterów, szybowców, łodzi z silnikiem lub bez o masie ponad 100 kg, motocykli oraz do towarów, dla których ustanowiono normy ilościowe w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 1997 r. w sprawie trybu, warunków, okresu zwolnienia od cła, norm ilościowych oraz dokumentów wymaganych do stwierdzenia podstawy stosowania zwolnienia od cła rzeczy stanowiących mienie niektórych osób fizycznych (Dz. U. Nr 156, poz. 1023).

§ 10. 1. Formularzy i zestawów SAD, o których mowa w § 5 pkt 1 lit. a) i pkt 2 lit. a), nie stosuje się jako pełnych zestawów kart.

2. Najczęściej stosowanymi zestawami kart są:

1) 1, 1A, 2 i 3 — w wypadku wyprowadzania poza polski obszar celny towarów zgłaszanych w granicznym urzędzie celnym lub w wewnętrznym urzędzie celnym, jeżeli tranzyt towarów odbywa się na podstawie innego dokumentu niż SAD,
2) 1, 1A, 2, 3, 4 i 5 — w wypadku wyprowadzania towarów poza polski obszar celny zgłaszanych w wewnętrznym urzędzie celnym, z wyłączeniem wspólnej procedury tranzytowej,
3) 1, 1A, 2, 3, 4, 5 i 7 — w wypadku wyprowadzania towarów poza polski obszar celny z zastosowaniem wspólnej procedury tranzytowej,
4) 1, 4, 5 i 7 — w wypadku objęcia towarów procedurą tranzytu,
5) 6, 7 i 8 — w wypadku objęcia towarów procedurą dopuszczenia do obrotu, odprawy czasowej, składu celnego, przetwarzania pod kontrolą celną albo uszlachetniania czynnego.

§ 11. Dokument SAD składa się z 9 wzorcowych kart, z których:

1) karta 1 przeznaczona jest dla urzędu celnego, w którym złożone zostało zgłoszenie celne,
2) karta 1A przeznaczona jest dla potwierdzenia wywozu towarów poza polski obszar celny,
3) karta 2 przeznaczona jest dla statystyki,
4) karta 3 po przyjęciu zgłoszenia celnego przez organ celny wydawana jest zgłaszającemu lub jego przedstawicielowi,
5) karta 4 przeznaczona jest dla urzędu celnego przeznaczenia,

6) karta 5 po poświadczeniu zakończenia procedury tranzytu, przeznaczona jest dla urzędu celnego, w którym zostało złożone zgłoszenie celne o objęcie towarów procedurą tranzytu,

7) karta 6 przeznaczona jest dla urzędu celnego, w którym złożone zostało zgłoszenie celne,

8) karta 7 przeznaczona jest dla statystyki,

9) karta 8, po przyjęciu zgłoszenia celnego przez organ celny, wydawana jest zgłaszającemu lub jego przedstawicielowi.

§ 12. 1. Sposób wypełniania dokumentu SAD określa instrukcja wypełniania i stosowania dokumentu SAD. Instrukcja stanowi załącznik nr 6 do rozporządzenia.

2. Organ celny nie może zażądać wypełnienia innych pól dokumentu SAD niż:

1) 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 14, 16, 17, 17a, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 28, 29, 31, 32, 33, 34a, 35, 37, 38, 41, 44, 46, 49, 54 oraz nadrukowanych na czarno pól: 12, 42 i 45, w wypadku wyprowadzania towarów poza polski obszar celny,

2) pól z zielonym tłem 1, 2, 3, 5, 6, 8, 15, 17, 18, 19, 21, 25, 31, 32, 33, 35, 38, 40, 44, 50, 51, 52, 53, 55, 56, w wypadku stosowania procedury tranzytu,

3) 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 14, 15, 15a, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 28, 29, 31, 32, 33, 34a, 35, 36, 37, 38, 40, 41, 42, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 54, w wypadku wprowadzania towarów na polski obszar celny,

4) 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 14, 15, 16, 17, 17a, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 28, 29, 31, 32, 33, 34a, 35, 37, 38, 40, 41, 44, 46, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55 i 56 oraz nadrukowanych na czarno pól: 12, 42 i 45, w wypadku wyprowadzenia towarów poza polski obszar celny i użycia w charakterze dokumentu tranzytowego tego samego dokumentu SAD,

5) 1, 2, 3, 4, 5, 14, 31, 32, 33, 35, 38, 40, 44, 54, w wypadku poświadczania wspólnotowego statusu towarów na dokumencie T2L lub T2LF,

6) pól wymienionych w pkt 1, w wypadku wyprowadzania towarów poza polski obszar celny i stosowania innych dokumentów tranzytowych niż dokument SAD.

§ 13. Wykazy kodów i symboli stosowanych przy wypełnianiu dokumentu SAD zawiera załącznik nr 7 do rozporządzenia.

§ 14. Sposób wykonania formularza SAD i SAD-BIS określa załącznik nr 8 do rozporządzenia.

Oddział 2

Zastosowanie jednolitego dokumentu administracyjnego w formie skróconej

§ 15. Zgłoszenie celne w formie pisemnej może być dokonane na formularzu lub zestawie SAD wypełnionym w formie skróconej, z zastrzeżeniem § 236 i § 237, jeżeli:

1) procedurą dopuszczenia do obrotu lub procedurą wywozu mają być objęte:

a) towary, których łączna wartość nie przekracza równowartości 800 EURO i masy brutto 1 000 kg,

b) towary, o których mowa w art. 190 § 1 pkt 7—9, 14 i 15 Kodeksu celnego,

2) procedurą odprawy czasowej lub powrotnego wywozu mają być objęte towary, o których mowa w § 128 pkt 32, 33, 35 i 38 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 listopada 1999 r. w sprawie gospodarczych procedur celnych (Dz. U. Nr 104, poz. 1195).

§ 16. 1. Na dokumencie SAD wypełnionym w formie skróconej nie mogą być zgłaszane:

1) pojazdy samochodowe, nadwozia, podwozia i silniki pojazdów samochodowych,

2) skutery śnieżne i wodne, samoloty, helikoptery, szybowce, łodzie z silnikiem lub bez o masie ponad 100 kg i motocykle,

3) towary określone w ustawie z dnia 2 grudnia 1993 r. o zasadach szczególnej kontroli obrotu z zagranicą towarami i technologiami w związku z porozumieniami i zobowiązaniami międzynarodowymi (Dz. U. Nr 129, poz. 598, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 157, poz. 1026 oraz z 1999 r. Nr 70, poz. 775 i Nr 83, poz. 931), zwanej dalej „ustawą o zasadach szczególnej kontroli obrotu", oraz towary, o których mowa w rozdziale 4 ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o administrowaniu obrotem z zagranicą towarami i usługami oraz o obrocie specjalnym (Dz. U. Nr 157, poz. 1026 i z 1999 r. Nr 55, poz. 587), zwanej dalej „ustawą o administrowaniu obrotem",

4) towary, których przywóz lub wywóz wymaga pozwolenia określonego:

a) w przepisach odrębnych,

b) w przepisach prawa celnego,

5) towary, których zgłoszenie związane jest z zakończeniem gospodarczej procedury celnej.

2. Przepisu § 16 pkt 4 lit. b) i pkt 5 nie stosuje się do towarów, o których mowa w § 15 pkt 2.

§ 17. 1. Zgłoszenie celne w formie skróconej towarów obejmowanych procedurą wywozu lub powrotnego wywozu powinno być dokonane w urzędzie celnym granicznym na dokumencie SAD składającym się z kart 1, 2 i 3. W dokumencie SAD należy wypełnić następujące pola: 1 (części 1 i 2), 2, 5, 12, 14, 17, 17a, 22, 23, 24, 31, 32, 33, 35, 37, 42, 44 i 54.

2. W wypadku, o którym mowa w ust. 1, do dokumentu SAD należy dołączyć dokumenty określone w § 193 ust. 1 pkt 1, 2, 4, 6 i 8.

§ 18. 1. Zgłoszenie celne w formie skróconej towarów obejmowanych procedurą dopuszczenia do obrotu lub odprawy czasowej powinno być dokonane na dokumencie SAD składającym się z kart 6, 7 i 8. W dokumencie SAD należy wypełnić następujące pola: 1 (części 1 i 2), 5, 8, 12, 14, 16, 22, 23, 24, 31, 32, 33, 34a, 35, 36, 37, 40, 42, 44, 47, 54.

2. W wypadku, o którym mowa w ust. 1, do dokumentu SAD należy dołączyć dokumenty określone w § 206 ust. 1 pkt 1—4, 6, 7, 9 i 12.

§ 19. Do obiegu kart przepisy § 195 i § 205 stosuje się odpowiednio.

§ 20. Na dokumencie SAD w formie skróconej nie potwierdza się wywozu towarów pieczęcią VAT.

Oddział 3

Inne sposoby dokonywania zgłoszenia celnego w formie pisemnej

§ 21. 1. Towary, o których mowa w art. 190 § 2 pkt 1 Kodeksu celnego, powinny zostać zgłoszone do procedury dopuszczenia do obrotu na formularzu, którego wzór stanowi załącznik nr 9 do rozporządzenia.

2. Towary, o których mowa w art. 190 § 2 pkt 2—4 Kodeksu celnego, powinny zostać zgłoszone do procedury dopuszczenia do obrotu na formularzu, którego wzór stanowi załącznik nr 10 do rozporządzenia.

3. Formularze, o których mowa w ust. 1 i 2, przed dokonaniem zgłoszenia celnego powinny zostać poświadczone przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych.

§ 22. Wyposażenie wprowadzane na polski obszar celny lub wyprowadzane z polskiego obszaru celnego przeznaczone na użytek sił zbrojnych Państw-Stron Traktatu Północnoatlantyckiego oraz uzasadnione ilości żywności, zaopatrzenia i innych towarów przeznaczonych do wyłącznego użytku tych sił zbrojnych powinny zostać zgłoszone na formularzu C-302, którego wzór stanowi załącznik nr 11 do rozporządzenia.

Rozdział 2

Zgłoszenie celne z zastosowaniem technik elektronicznego przetwarzania danych

§ 23. 1. Zgłoszenie celne z zastosowaniem technik elektronicznego przetwarzania danych, zwane dalej „zgłoszeniem elektronicznym", może być dokonane tylko w wypadkach przewidzianych dla zgłoszenia celnego w formie pisemnej na dokumencie SAD.

2. Zgłoszenie elektroniczne powinno zawierać dane wymagane dla zgłoszenia celnego na dokumencie SAD oraz kod identyfikacyjny zgłaszającego.

3. Kod identyfikacyjny zgłaszającego, ustalony przez dyrektora urzędu celnego, powinien identyfikować zgłaszającego uprawnionego do dokonywania zgłoszenia elektronicznego oraz osobę fizyczną, która faktycznie dokonuje tego zgłoszenia w imieniu zgłaszającego. Kod identyfikacyjny zgłaszającego zastępuje jego podpis.

§ 24. 1. Zgłoszenie elektroniczne może być dokonane tylko na warunkach uprzednio uzgodnionych z dyrektorem urzędu celnego dotyczących stosowania tej formy zgłoszenia celnego, a w szczególności:

1) jeżeli jest opracowana szczegółowa pisemna instrukcja obsługi programu komputerowego,

2) stosowany program komputerowy zapewnia wgląd w treść dokonywanych zapisów i przechowywanie danych w sposób chroniący je przed zatarciem lub zniekształceniem, pozwala na drukowanie zapisów w porządku chronologicznym oraz uniemożliwia usuwanie dokonanych zapisów.

2. Uzgodnienie warunków stosowania zgłoszenia elektronicznego powinno dotyczyć w szczególności:

1) sposobu dokonywania zgłoszenia elektronicznego i powiadamiania o jego przyjęciu,

2) sposobu przetwarzania przez organy celne danych wynikających ze zgłoszenia elektronicznego,

3) trybu postępowania przy sprostowaniu i unieważnieniu zgłoszenia elektronicznego,

4) trybu weryfikacji zgłoszenia elektronicznego,

5) trybu i formy powiadamiania dłużnika o zarejestrowaniu kwoty wynikającej z długu celnego oraz innych należności pobieranych przez organ celny,

6) sposobu zwalniania towarów objętych zgłoszeniem elektronicznym,

7) formy i sposobu wydruku,

8) terminu złożenia dokumentów, stanowiących załączniki do zgłoszenia elektronicznego.

3. Osoba uprawniona do dokonywania zgłoszeń elektronicznych jest zobowiązana do przechowywania ich kopii zapisanych na nośnikach informacji lub w formie wydruku.

§ 25. Dokumenty stanowiące załączniki do zgłoszenia elektronicznego składane są w urzędzie celnym jako załączniki do wydruku zgłoszenia.

§ 26. Zgłoszenie elektroniczne uznaje się za przyjęte po potwierdzeniu przyjęcia zgłoszenia celnego przez urząd celny.

§ 27. W uzasadnionych wypadkach organ celny może zażądać, aby zgłoszenie elektroniczne zostało dodatkowo dokonane w formie pisemnej.

Rozdział 3

Zgłoszenie celne w formie ustnej

§ 28. 1. Zgłoszenie celne może być dokonane w formie zgłoszenia ustnego, jeżeli:

1) przedmiotem odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem od cła lub powrotnego wywozu mają być:

a) pojazdy samochodowe lub pojazdy samochodowe wraz z przyczepami lub naczepami, nadwozia samochodowe wymienne, naczepy siodłowe w transporcie kombinowanym, zarejestrowane za granicą, przeznaczone do odpłatnego przewozu osób lub odpłatnego bądź nieodpłatnego przewozu towarów,

b) pojazdy samochodowe lub pojazdy samochodowe wraz z przyczepami lub naczepami, zarejestrowane za granicą, inne niż określone w lit. a),

c) szynowe środki transportu, oraz części zamienne przeznaczone do naprawy uszkodzonych wagonów, przewożone na podstawie umów międzynarodowych RIV, RIC i PPW,

d) środki transportu przeznaczone do żeglugi powietrznej,

e) środki transportu przeznaczone do żeglugi morskiej lub śródlądowej,

f) kontenery,

g) palety,

h) części zamienne przywożone łącznie z towarami, o których mowa w lit. a), b) i d)—f), przeznaczone wyłącznie do dokonywania drobnych napraw lub niewielkich zabiegów konserwacyjnych,

i) zwierzęta przywożone do wykonywania określonych zadań, w szczególności psy lub konie policyjne, psy do poszukiwań lub psy przewodnicy,

j) sprzęt lub zwierzęta przywożone w celu przeprowadzania akcji ratunkowych,

k) zwierzęta wprowadzane w celu wypasu, podkuwania lub ważenia,

l) opakowania wielokrotnego użytku,

2) procedurą wywozu mają być objęte:

a) towary, których ilość lub rodzaj nie wskazują na przeznaczenie do działalności gospodarczej, przeznaczone dla osób fizycznych, z wyłączeniem pojazdów samochodowych, nadwozi, podwozi i silników do pojazdów samochodowych,

b) pojazdy samochodowe lub pojazdy samochodowe wraz z przyczepami lub naczepami, nadwozia samochodowe wymienne, naczepy siodłowe w transporcie kombinowanym, zarejestrowane w Polsce i wywożone z zamiarem powrotnego przywozu,

c) szynowe środki transportu, oraz części zamienne przeznaczone do naprawy uszkodzonych wagonów, przewożone na podstawie umów międzynarodowych RIV, RIC i PPW,

d) środki transportu przeznaczone do żeglugi powietrznej,

e) środki transportu przeznaczone do żeglugi morskiej lub śródlądowej,

f) kontenery,

g) palety,

h) opakowania wielokrotnego użytku,

i) części zamienne wywożone łącznie z towarami, o których mowa w lit. b) i d)—f), przeznaczone wyłącznie do dokonywania drobnych napraw lub niewielkich zabiegów konserwacyjnych,

j) zwierzęta domowe towarzyszące podróżnemu,

k) zwierzęta wywożone do wykonywania określonych zadań, w szczególności psy lub konie policyjne, psy do poszukiwań lub psy przewodnicy,

l) sprzęt lub zwierzęta wywożone w celu przeprowadzania akcji ratunkowych,

ł) zwierzęta wyprowadzane w celu wypasu, podkuwania lub ważenia,

m) rzeczy osobistego użytku, potrzebne podróżnemu w czasie podróży i pobytu za granicą, wywożone ze sobą albo w bagażu wywożonym oddzielnie,

n) środki spożywcze, wywożone przez podróżnego ze sobą, potrzebne do spożycia w czasie podróży do miejsca przeznaczenia,

o) wyroby spirytusowe lub winiarskie, piwo oraz inne napoje alkoholowe i wyroby tytoniowe wywożone ze sobą przez podróżnego, który ukończył 18 lat,

p) rzeczy zwyczajowo traktowane jako upominki, których ilość i rodzaj nie wskazują na przeznaczenie handlowe,

r) sprzęt sportowy i inny sprzęt przeznaczony do wykorzystywania na zawodach sportowych lub pokazach,

3) procedurą dopuszczenia do obrotu mają być objęte:

a) rzeczy, o których mowa w art. 190 § 1 pkt 1—5, 17, 18, 19, 20, 22, 23 i 25 Kodeksu celnego,

b) towary przywożone przez podróżnego, podlegające należnościom celnym przywozowym, jeżeli ich wartość przekracza równowartość 70 EURO i nie przekracza równowartości 800 EURO, a rodzaj lub ilość nie wskazują na przeznaczenie do działalności gospodarczej,

c) towary, których ilość lub rodzaj nie wskazują na przeznaczenie do działalności gospodarczej, przeznaczone dla osób fizycznych, z wyłączeniem pojazdów samochodowych, nadwozi, podwozi i silników do pojazdów samochodowych,

d) towary o charakterze handlowym, z wyłączeniem napojów alkoholowych, perfum i wód toaletowych oraz tytoniu i wyrobów tytoniowych oraz podlegające zwolnieniu od podatku od towarów i usług lub zerowej stawce podatkowej, jeżeli wartość jednej przesyłki nie przekracza równowartości 10 EURO, a przesyłka nie jest częścią serii podobnych przesyłek w jednym transporcie i nie są przywożone przez osobę prowadzącą działalność gospodarczą w zakresie przewozu towarów,

e) towary, o których mowa w pkt 2 lit. b)—ł) i r), jeżeli korzystają ze zwolnienia od cła i od podatków jako towary powracające.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do towarów, o których mowa w ustawie o zasadach szczególnej kontroli obrotu, oraz towarów, o których mowa w rozdziale 4 ustawy o administrowaniu obrotem.

3. Przy obejmowaniu procedurą odprawy czasowej towarów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. l), zgłaszający przedstawia dwa egzemplarze wypełnionego Dokumentu Potwierdzającego Dokonanie Zgłoszenia Celnego.

4. Funkcjonariusz celny na obu egzemplarzach dokumentu, o którym mowa w ust. 3, wpisuje datę jego

przyjęcia, numer rejestru, składa podpis i przystawia pieczęć „Polska-Cło". Oryginał dokumentu funkcjonariusz celny zwraca zgłaszającemu, drugi egzemplarz stanowi załącznik do rejestru.

5. W wypadku powrotnego wywozu towarów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. l), zgłaszający przedstawia oryginał oraz kserokopię Dokumentu Potwierdzającego Dokonanie Zgłoszenia Celnego, na podstawie którego objęto towary procedurą odprawy czasowej.

6. Funkcjonariusz celny na oryginale i kserokopii Dokumentu Potwierdzającego Dokonanie Zgłoszenia Celnego, wpisuje datę jego przyjęcia, numer rejestru, składa podpis i przystawia pieczęć „Polska-Cło". Oryginał dokumentu funkcjonariusz celny zwraca zgłaszającemu, kserokopia stanowi załącznik do rejestru.

7. Jeżeli zgłaszający przewiduje, że towary wyprowadzane z polskiego obszaru celnego, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. g)—h), mogą zostać powrotnie wprowadzone na polski obszar celny, przy dokonywaniu zgłoszenia wywozowego może przedstawić dokument „Towary Powracające".

8. W wypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b)—c), funkcjonariusz celny wystawia Dokument Potwierdzający Dokonanie Zgłoszenia Celnego.

9. Wzór Dokumentu Potwierdzającego Dokonanie Zgłoszenia Celnego stanowi załącznik nr 12 do rozporządzenia.

10. W wypadku, o którym mowa w ust. 1, zgłoszenie celne powinno zostać dokonane w urzędzie celnym granicznym.

Rozdział 4

Zgłoszenie celne w formie innej czynności niż forma pisemna lub ustna

§ 29. 1. Zgłoszenie celne może zostać dokonane w formie innej czynności niż forma pisemna lub ustna, o ile specyfika przejścia granicznego na to pozwala, jeżeli:

1) procedurą dopuszczenia do obrotu mają być objęte towary, o których mowa w art. 190 § 1 pkt 1—4 Kodeksu celnego,

2) procedurą wywozu mają być objęte towary, o których mowa w § 28 ust. 1 pkt 2 lit. m)—r).

2. Wprowadzenie lub wyprowadzenie poza polski obszar celny towarów, o których mowa w ust. 1, przez odpowiednio oznaczone przejście graniczne traktuje się jako zgłoszenie celne tych towarów w formie innej czynności niż forma pisemna lub ustna. Za odpowiednio oznaczone przejście uważa się:

1) przejście dla podróżnych oznaczone kolorem zielonym i napisem „nic do oclenia",

2) pas ruchu na przejściu drogowym z zieloną sygnalizacją świetlną i napisem „nic do oclenia".

DZIAŁ IV

Tryb i warunki procedury tranzytu

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 30. Objęcie towarów procedurą tranzytu może nastąpić na podstawie:

1) dokumentu SAD,

2) dokumentu kolejowego:
   a) listu przewozowego CIM,
   b) wykazu zdawczego TR,
   c) listu przewozowego SMGS,
   d) listu przewozowego SAT,
   e) kwitu ekspresowego SMPS,

3) manifestu lotniczego,

4) manifestu morskiego,

5) karnetu TIR,

6) karnetu ATA,

7) dokumentu pocztowego:
   a) wykazów zdawczych: CN 37, CN 38, CN 41 lub CN 47,
   b) dokumentu wysyłki (Consignment),
   c) wykazów ładunków w transporcie pocztowym,

8) deklaracji podjęcia towarów przy przewozie towarów między urzędami celnymi znajdującymi się na terenie portów morskich lub lotniczych.

Rozdział 2

Procedura tranzytu z zastosowaniem dokumentu SAD

§ 31. 1. Użyte w niniejszym rozdziale określenia oznaczają:

1) urząd wyjścia — urząd celny, w którym dokonano objęcia towarów procedurą tranzytu,

2) urząd przeznaczenia — urząd celny, w którym następuje zakończenie procedury tranzytu,

3) nota tranzytowa — dokument SAD, na podstawie którego odbywa się przewóz towarów w ramach procedury tranzytu,

4) środek transportu — każdy sprzęt używany do transportu towarów, w szczególności:
   a) pojazd drogowy, przyczepa, naczepa,
   b) wagon kolejowy,
   c) statek,
   d) samolot,
   e) kontener.

2. Za jeden środek transportu uważany jest:

1) pojazd drogowy, także z jedną lub kilkoma naczepami lub przyczepami,

2) zestaw wagonów kolejowych,

3) zespół statków, które tworzą jedną całość,

4) zestaw kontenerów, które zostały załadowane na jeden środek transportu.

§ 32. Jednym zgłoszeniem celnym do procedury tranzytu mogą być objęte tylko te towary, które są lub mogą być załadowane na jeden środek transportu i które będą przewożone z jednego urzędu wyjścia do jednego urzędu przeznaczenia.

§ 33. Jeżeli procedurą tranzytu obejmowane są przesyłki zbiorcze, przewożone jednym środkiem transportu do różnych urzędów przeznaczenia, należy wypełnić odrębny dokument SAD dla każdego urzędu przeznaczenia.

§ 34. 1. Zgłoszenia celnego o objęcie towarów procedurą tranzytu należy dokonać na dokumencie SAD, składającym się z kart 1, 4, 5 i 7.

2. Do zgłoszenia celnego o objęcie towarów procedurą tranzytu należy dołączyć następujące dokumenty:

1) przy przewozie towarów pomiędzy urzędami celnymi granicznymi:
   a) pozwolenie na tranzyt towarów, o którym mowa w ustawie o zasadach szczególnej kontroli obrotu, oraz towarów, o których mowa w rozdziale 4 ustawy o administrowaniu obrotem,
   b) fakturę lub inny dokument, o którym mowa w § 208,
   c) inne dokumenty, jeżeli są wymagane na podstawie odrębnych przepisów,
   d) dokument przewozowy — do wglądu,
   e) potwierdzenie przyjęcia zabezpieczenia kwoty wynikającej z długu celnego albo pozwolenie na zwolnienie z obowiązku jego złożenia, jeżeli objęcie towarów procedurą tranzytu wymaga złożenia zabezpieczenia kwoty wynikającej z długu celnego — do wglądu,
2) przy przewozie towarów z urzędu celnego granicznego do urzędu celnego wewnętrznego:
   a) pozwolenie na przywóz towarów, jeżeli jest wymagane, z wyłączeniem pozwoleń na kontyngenty taryfowe,
   b) fakturę lub inny dokument, o którym mowa w § 208,
   c) inne dokumenty, jeżeli są wymagane na podstawie przepisów odrębnych,
   d) dokument przewozowy — do wglądu,
   e) potwierdzenie przyjęcia zabezpieczenia kwoty wynikającej z długu celnego albo pozwolenie na zwolnienie z obowiązku jego złożenia, jeżeli objęcie towarów procedurą tranzytu wymaga złożenia zabezpieczenia kwoty wynikającej z długu celnego — do wglądu,
3) przy przewozie towarów niekrajowych pomiędzy urzędami celnymi wewnętrznymi lub z urzędu celnego wewnętrznego do urzędu celnego granicznego:
   a) fakturę lub inny dokument, o którym mowa w § 208,
   b) inne dokumenty, jeżeli są wymagane na podstawie odrębnych przepisów,
   c) dokument przewozowy — do wglądu,
   d) potwierdzenie przyjęcia zabezpieczenia kwoty wynikającej z długu celnego albo pozwolenie na zwolnienie z obowiązku jego złożenia, jeżeli objęcie towarów procedurą tranzytu wymaga złożenia zabezpieczenia kwoty wynikającej z długu celnego — do wglądu,
4) przy przewozie towarów krajowych z urzędu celnego wewnętrznego do urzędu celnego granicznego:
   a) fakturę lub w wypadku braku faktury fakturę prowizoryczną lub fakturę pro forma,
   b) inne dokumenty, jeżeli są wymagane na podstawie odrębnych przepisów,
   c) dokument przewozowy — do wglądu.

3. Jeżeli towary obejmowane są kolejną procedurą tranzytu, załączniki do kolejnego zgłoszenia celnego mogą zawierać inne dane niż zawarte w dokumentach załączonych do poprzedniego zgłoszenia celnego o objęcie towarów procedurą tranzytu.

§ 35. 1. W wypadkach, o których mowa w § 34, funkcjonariusz celny urzędu wyjścia wypełnia w dokumencie SAD pola B, C i D.

2. Karta 1 pozostaje w urzędzie wyjścia i stanowi załącznik do ewidencji.

3. Na wszystkich dokumentach przekazywanych do urzędu przeznaczenia funkcjonariusz celny urzędu wyjścia przystawia stempel SAD, wpisuje numer ewidencji oraz łączy je z kartami 4, 5 i 7 w sposób trwały, uniemożliwiający ich zamianę.

4. Główny zobowiązany otrzymuje karty 4, 5 i 7, po potwierdzeniu ich odbioru w polu 54 karty 1, i zobowiązany jest do ich dostarczenia wraz z towarem do urzędu przeznaczenia, określonego w polu 53 dokumentu SAD, w terminie określonym przez urząd wyjścia w polu D.

§ 36. 1. Po przedstawieniu towarów, kart 4, 5 i 7 oraz dokumentów, o których mowa w § 34 ust. 2, w urzędzie przeznaczenia funkcjonariusz celny w polu I kart 4 i 5 wpisuje:

1) w pozycji „Dzień przybycia" — datę dostarczenia towarów w systemie RR-MM-DD,
2) w pozycji „Kontrola zamknięć", jeżeli:
   a) zamknięcia celne są nienaruszone i zgodne z opisem w polu D oraz nie stwierdzono żadnych nieprawidłowości — wyraz „ZGODNIE",
   b) zostaną stwierdzone rozbieżności — pozycja ta pozostaje niewypełniona,
3) jeżeli zostały stwierdzone rozbieżności inne niż w wyniku kontroli zamknięć celnych — w pozycji „Uwagi" należy wpisać:
   a) „NIEZGODNOŚCI: DROBNE NIEPRAWIDŁOWOŚCI BEZ NASTĘPSTW", jeżeli są to niewielkie rozbieżności,
   b) „NIEZGODNOŚCI: NADWYŻKI...", „NIEZGODNOŚCI: BRAKI...", „NIEZGODNOŚCI: OPIS TOWARÓW..." oraz „NIEZGODNOŚCI: KLASYFIKACJA TARYFOWA (*)...", jeżeli są to znaczne rozbieżności,

c) „POBRANO OPŁATY", jeżeli w wyniku stwierdzenia rozbieżności funkcjonariusz celny urzędu przeznaczenia pobrał opłaty,

d) „WSZCZĘTO POSZUKIWANIA", jeżeli w wyniku stwierdzenia rozbieżności urząd przeznaczenia wszczął postępowanie poszukiwawcze.

2. Wpisy, o których mowa w ust. 1, mogą być dokonywane odręcznie drukowanymi literami lub przy użyciu stempli i powinny być potwierdzone pieczęcią „Polska-Cło" oraz podpisem funkcjonariusza celnego.

3. Po wpisaniu na karcie 4 w prawej części pola I daty zwrotu karty 5 i pozycji ewidencji funkcjonariusz celny urzędu przeznaczenia wysyła kartę 5 do urzędu wyjścia w terminie 5 dni od dnia przedstawienia towarów w urzędzie przeznaczenia. Pozycja ewidencji powinna zostać wpisana również na karcie 5 w polu I.

4. Karta 7 wraz z kartą 4, z zastrzeżeniem ust. 5, pozostają w urzędzie przeznaczenia i stanowią załączniki do ewidencji.

5. W wypadku procedury tranzytu pomiędzy urzędami celnymi granicznymi, jeżeli w polu 17 dokumentu SAD wpisano inny kraj niż Polska, funkcjonariusz celny urzędu przeznaczenia przesyła kartę 7 do urzędu statystycznego, po uprzednim przystawieniu w polu A stempla SAD i wpisaniu pozycji ewidencji.

§ 37. 1. Jeżeli towary są zgłaszane jednocześnie do procedury wywozu i procedury tranzytu, to zgłoszenia celnego towarów należy dokonać na dokumencie SAD składającym się z kart 1, 1A, 2, 3, 4 i 5. W zgłoszeniu celnym należy wypełnić pola odnoszące się do procedury wywozu i do procedury tranzytu.

2. W wypadku, o którym mowa w ust. 1, głównym zobowiązanym, wpisanym w polu 50, jest zgłaszający określony w polu 14. Jeżeli zgłaszającym jest agencja celna, dokonująca zgłoszenia na rzecz eksportera, w polu 50 należy wpisać dane osoby, na której rzecz jest dokonywane zgłoszenie celne.

3. Do zgłoszenia celnego należy dołączyć dokumenty, o których mowa w § 34 ust. 2 pkt 4 i w § 193.

4. Funkcjonariusz celny urzędu wyjścia wypełnia pola A, B, C i D dokumentu SAD. Karty 1 i 2 zostają w urzędzie wyjścia. Karta 1 stanowi załącznik do ewidencji. Karta 2 jest odsyłana do urzędu statystycznego po otrzymaniu z urzędu przeznaczenia potwierdzonych kart 1A i 5.

5. Karty 1A, 4 i 5 oraz dokumenty dołączone do zgłoszenia celnego, po złączeniu ich w sposób trwały, uniemożliwiający zamianę, przekazywane są wraz z kartą 3 zgłaszającemu, który potwierdza ich odbiór w polu 54 karty 1. Karty 1A, 4 i 5 dostarczane są wraz z towarem do urzędu przeznaczenia, a karta 3 pozostaje u zgłaszającego.

6. Funkcjonariusz celny granicznego urzędu celnego potwierdza wyprowadzenie towarów poza polski obszar celny w polu I na kartach 4 i 5 oraz na odwrocie karty 1A. Potwierdzenie wyprowadzenia towarów poza polski obszar celny następuje przez przystawienie stempla SAD, wpisanie pozycji ewidencji, złożenie podpisu i przystawienie pieczęci „Polska-Cło" na karcie 1A. Upoważniony funkcjonariusz celny przystawia następnie pieczęć VAT.

7. W urzędzie przeznaczenia funkcjonariusz celny w polu I kart 4 i 5 wpisuje:

1) w pozycji „Dzień przybycia" — datę dostarczenia towarów w systemie RR-MM-DD,

2) w pozycji „Kontrola zamknięć", jeżeli:

a) zamknięcia celne są nienaruszone i zgodne z opisem w polu D oraz nie stwierdzono żadnych nieprawidłowości — wyraz „ZGODNIE",

b) zostaną stwierdzone rozbieżności — pozycja ta pozostaje niewypełniona,

3) jeżeli zostały stwierdzone rozbieżności inne niż w wyniku kontroli zamknięć celnych, w pozycji „Uwagi" należy wpisać:

a) „NIEZGODNOŚCI: DROBNE NIEPRAWIDŁOWOŚCI BEZ NASTĘPSTW", jeżeli są to niewielkie rozbieżności,

b) „NIEZGODNOŚCI: NADWYŻKI...", „NIEZGODNOŚCI: BRAKI...", „NIEZGODNOŚCI: OPIS TOWARÓW..." oraz „NIEZGODNOŚCI: KLASYFIKACJA TARYFOWA (*)...", jeżeli są to znaczne rozbieżności,

c) „POBRANO OPŁATY", jeżeli w wyniku stwierdzenia rozbieżności funkcjonariusz celny urzędu przeznaczenia pobrał opłaty,

d) „WSZCZĘTO POSZUKIWANIA", jeżeli w wyniku stwierdzenia rozbieżności urząd przeznaczenia wszczął postępowanie poszukiwawcze.

8. Wpisy, o których mowa w ust. 7, mogą być dokonywane odręcznie drukowanymi literami lub przy użyciu stempli i powinny być potwierdzone pieczęcią „Polska-Cło" oraz podpisem funkcjonariusza celnego.

9. Jeżeli w granicznym urzędzie celnym zostanie przedstawiona karta 3 w celu potwierdzenia wyprowadzenia towarów za granicę pieczęcią VAT, upoważniony funkcjonariusz celny potwierdza kartę 3 pieczęcią VAT i wpisuje na odwrocie kart 1A, 4 i 5 adnotację: „Wywóz towarów poza polski obszar celny potwierdzono pieczęcią VAT na karcie 3".

10. Karty 1A i 5 należy odesłać do urzędu celnego, w którym nastąpiło objęcie towarów procedurą wywozu, w terminie 5 dni od daty wyprowadzenia towarów poza polski obszar celny, po wpisaniu w polu I karty 4 daty odesłania tych kart oraz pozycji ewidencji. Karta 4 pozostaje w urzędzie celnym granicznym i stanowi załącznik do ewidencji.

11. W urzędzie celnym, w którym nastąpiło objęcie towarów procedurą wywozu, zgłaszającemu wydaje się kartę 1A tylko w wypadku, gdy jest ona potwierdzona pieczęcią VAT. Odbiór tej karty zgłaszający potwierdza w polu E karty 1.

12. Jeżeli ze względu na zastosowane przeznaczenie celne funkcjonariusz celny urzędu celnego granicznego nie potwierdził wyprowadzenia towarów poza

polski obszar celny pieczęcią VAT na odwrocie karty 1A, na wniosek osoby potwierdza wyprowadzenie towarów poza polski obszar celny na odwrocie karty 3 i dokonuje adnotacji „Towar wystąpił za granicę dnia ..., w OC/PC ..., pod poz. ...", składa podpis i przystawia pieczęć „Polska-Cło".

13. Jeżeli wyprowadzenie towarów następuje przez morskie przejście graniczne, funkcjonariusz celny granicznego urzędu celnego potwierdza ich dostarczenie na karcie 5 w sposób określony w ust. 7 i przesyła ją do urzędu wyjścia w terminie 5 dni od dnia dostarczenia towarów do urzędu przeznaczenia. Wywóz towarów poza polski obszar celny funkcjonariusz celny potwierdza po faktycznym załadowaniu towarów na statek. Przepis ust. 9 stosuje się odpowiednio.

§ 38. 1. Jeżeli procedurą tranzytu obejmowane są towary zgłoszone do wywozu przez więcej niż jednego zgłaszającego, a procedura tranzytu realizowana jest przez przedsiębiorcę przewozowego, należy sporządzić odrębne zgłoszenia celne dla wywozu i jedno zgłoszenie celne dla tranzytu.

2. Do zgłoszenia celnego o objęcie towarów procedurą tranzytu należy dołączyć wszystkie karty 1A ze zgłoszeń celnych towarów do wywozu.

3. Karty 2 odsyłane są do urzędu statystycznego po otrzymaniu z urzędu przeznaczenia potwierdzonych kart 1A.

§ 39. 1. Urząd wyjścia wszczyna postępowanie wyjaśniające po upływie 30 dni od terminu wyznaczonego w polu D dokumentu SAD, jeżeli nie otrzymał karty 5.

2. W wypadku dostarczenia towarów do urzędu przeznaczania urząd ten wszczyna i prowadzi postępowanie wyjaśniające w wypadku ustalenia nieprawidłowości w stosowaniu procedury tranzytu.

3. W wypadku określonym w § 37 ust. 13, jeżeli urząd wyjścia nie otrzyma karty 1A w terminie 140 dni od dnia dostarczenia towarów na teren morskiego przejścia granicznego, wszczyna postępowanie wyjaśniające w sprawie ustalenia przyczyn pozostawania towarów na polskim obszarze celnym.

§ 40. 1. W wypadku zaginięcia karty 5 zakończenie procedury tranzytu może być potwierdzone kserokopią karty 4 potwierdzoną za zgodność z oryginałem w urzędzie przeznaczenia. Kserokopia karty 4 stanowi załącznik do ewidencji w urzędzie wyjścia.

2. W wypadku zaginięcia karty 1A funkcjonariusz celny urzędu przeznaczenia na wniosek zgłaszającego wydaje zaświadczenie o wyprowadzeniu towarów poza polski obszar celny na podstawie posiadanych dokumentów i zapisów ewidencyjnych.

§ 41. 1. W wypadku gdy wywóz towarów poza polski obszar celny następuje przez graniczny urząd celny inny niż zadeklarowany w polu 29 dokumentu SAD, a zgłoszenie celne o objęcie towarów procedurą wywozu złożone zostało w urzędzie celnym wewnętrznym, osoba przewożąca towar powinna wypełnić w trzech egzemplarzach dokument „T.C.10 Świadectwo przekroczenia granicy". Wzór „T.C.10 Świadectwo przekroczenia granicy" stanowi załącznik nr 13 do rozporządzenia.

2. W wypadku, o którym mowa w ust. 1, funkcjonariusz celny granicznego urzędu celnego, przez który wyprowadzany jest towar, potwierdza na wszystkich egzemplarzach „T.C.10 Świadectwo przekroczenia granicy" wywóz towarów za granicę podpisem, przystawia pieczęć „Polska–Cło" oraz wpisuje pozycję ewidencji.

3. Funkcjonariusz celny granicznego urzędu celnego przesyła do urzędu celnego, przez który towar miał być wywieziony zgodnie z deklaracją zawartą w polu 29 dokumentu SAD, jeden egzemplarz „T.C.10 Świadectwo przekroczenia granicy" w terminie 5 dni od dnia dokonania potwierdzenia. Drugi egzemplarz „T.C.10 Świadectwo przekroczenia granicy" stanowi załącznik do ewidencji, trzeci egzemplarz „T.C.10 Świadectwo przekroczenia granicy" przekazywany jest osobie przewożącej towar.

Rozdział 3

Wspólna procedura tranzytowa

Oddział 1

Przepisy ogólne

§ 42. Użyte w niniejszym rozdziale określenia oznaczają:

1) wspólna procedura tranzytowa — procedurę tranzytu, w której towary są przewożone pod dozorem celnym z określonego miejsca znajdującego się na terytorium jednej Umawiającej się Strony Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej, sporządzonej dnia 20 maja 1987 r. (Dz. U. z 1998 r. Nr 46, poz. 290) i Konwencji o uproszczeniu formalności w obrocie towarowym (SAD), sporządzonej dnia 20 maja 1987 r. (Dz. U. z 1998 r. Nr 46, poz. 288) do określonego miejsca znajdującego się na terytorium tej samej lub innej Umawiającej się Strony, jeżeli przekraczana jest przynajmniej jedna granica innego kraju będącego Umawiającą się Stroną tych Konwencji,
2) Umawiająca się Strona — każdy kraj, który przystąpił do Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej i Konwencji o uproszczeniu formalności w obrocie towarowym (SAD), wymieniony w wykazie F części III załącznika nr 7 do rozporządzenia,
3) kraj trzeci — każdy kraj, który nie jest stroną Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej i Konwencji o uproszczeniu formalności w obrocie towarowym (SAD),
4) procedury stosowane we wspólnej procedurze tranzytowej:
   a) T1 — procedurę, którą mogą być objęte towary niewspólnotowe,
   b) T2 — procedurę, którą mogą być objęte towary wspólnotowe,

c) T2F — procedurę, którą mogą być objęte towary wspólnotowe nie pochodzące z obszaru podatkowego Wspólnoty Europejskiej,

5) nota tranzytowa — dokument, na podstawie którego odbywa się przewóz towarów w ramach wspólnej procedury tranzytowej; zgłoszenie celne o objęcie towarów procedurą tranzytu, po jego przyjęciu przez organ celny, staje się notą tranzytową,

6) urząd wyjścia — urząd celny, w którym dokonano objęcia towarów wspólną procedurą tranzytową,

7) urząd celny tranzytowy:
   a) urząd celny tranzytowy przywozu — urząd celny graniczny Umawiających się Stron, przez który towar jest przywożony,
   b) urząd celny tranzytowy wywozu — urząd celny graniczny Umawiających się Stron, przez który towar jest wywożony,

8) urząd przeznaczenia — urząd celny, w którym następuje zakończenie wspólnej procedury tranzytowej,

9) towary wspólnotowe:
   a) towary, które zostały całkowicie uzyskane lub wytworzone na obszarze celnym Wspólnoty, bez udziału towarów pochodzących z krajów trzecich lub obszarów, które nie należą do obszaru celnego Wspólnoty Europejskiej,
   b) towary pochodzące z kraju lub obszaru nie należącego do obszaru celnego Wspólnoty, znajdujące się w wolnym obrocie w jednym z państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej,
   c) towary, które zostały uzyskane lub wytworzone na obszarze celnym Wspólnoty Europejskiej wyłącznie z towarów wymienionych w lit. b) albo z towarów wymienionych w lit. a) i b),

10) towary niewspólnotowe — towary inne niż określone w pkt 9,

11) główny zobowiązany — osobę, która sama lub przez upoważnionego przedstawiciela, przez złożenie zgłoszenia celnego, wyraziła swoją wolę realizacji wspólnej procedury tranzytowej,

12) urząd składania gwarancji — urząd celny, w którym należy złożyć oświadczenie gwaranta o udzieleniu gwarancji generalnej lub ryczałtowej,

13) Centralne Biuro Wspólnego Tranzytu — jednostkę organizacyjną administracji celnej, do której urzędy celne przekazują potwierdzenie prawidłowego zakończenia wspólnej procedury tranzytowej oraz inne dokumenty związane ze stosowaniem tej procedury,

14) kontener — urządzenie transportowe wraz ze sprzętem i wyposażeniem, które spełnia łącznie następujące warunki:
   a) jest urządzeniem o konstrukcji trwałej i wystarczająco mocnej, aby mogło być wielokrotnie użyte,
   b) jest całkowicie lub częściowo zamknięte, przeznaczone do umieszczania towarów i dostosowane do łatwego ich załadowania i rozładowania,
   c) jest zaprojektowane specjalnie dla ułatwienia przewozu towarów jednym lub kilkoma rodzajami środków transportu bez potrzeby przeładunków pośrednich,
   d) skonstruowane w sposób ułatwiający posługiwanie się nim, zwłaszcza przy przeładunku z jednego środka przewozowego na inny,
   e) o pojemności co najmniej jednego metra sześciennego,

15) środek transportu:
   a) pojazd drogowy, przyczepę, naczepę,
   b) wagon kolejowy,
   c) statek,
   d) samolot,
   e) kontener,

16) jeden środek transportu:
   a) pojazd drogowy, także z jedną lub kilkoma naczepami lub przyczepami,
   b) zestaw wagonów kolejowych,
   c) zespół statków, które tworzą jedną całość,
   d) zespół kontenerów, które zostały załadowane na jeden środek transportu,

17) Nowy Skomputeryzowany System Tranzytowy — system polegający na stosowaniu techniki elektronicznego przetwarzania danych przy realizacji operacji tranzytowej.

§ 43. 1. Nowy Skomputeryzowany System Tranzytowy, zwany dalej: „systemem NCTS", realizowany jest poprzez:

1) przesyłanie danych zgodnie z uzgodnionymi standardami między systemami komputerowymi lub

2) wprowadzanie do systemu przetwarzania danych urzędów celnych informacji wymaganych dla wypełnienia formalności tranzytowych ręcznie, za pomocą dyskietek, taśm magnetycznych lub przy użyciu podobnych środków.

2. W wypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przy stosowaniu systemu NCTS mogą być przesyłane w szczególności następujące komunikaty:

1) IE 01 Komunikat informujący wyprzedzająco o dostarczeniu towarów (komunikat IE 01), który informuje o rozpoczęciu operacji tranzytowej i jest wysyłany z urzędu wyjścia do urzędu przeznaczenia,

2) IE 15 dane w zgłoszeniu (komunikat IE 15), który zawiera dane dotyczące operacji tranzytowej i jest wysyłany przez zgłaszającego do urzędu wyjścia,

3) IE 06 Komunikat o przybyciu towarów (komunikat IE 06), który informuje o dostarczeniu towarów i wysyłany jest z urzędu przeznaczenia do urzędu wyjścia,

4) IE 18 Wyniki kontroli w miejscu przeznaczenia (komunikat IE 18), który informuje o prawidłowym albo nieprawidłowym zakończeniu operacji tranzytowej i jest wysyłany z urzędu przeznaczenia do urzędu wyjścia.

§ 44. 1. Główny zobowiązany ma obowiązek:

1) złożyć gwarancję na zabezpieczenie kwot wynikających z długu celnego, podatków i innych opłat, do których pobierania upoważniona jest każda Umawiająca się Strona, w odniesieniu do towarów przewożonych przez jej terytorium w ramach wspólnej procedury tranzytowej,
2) przedstawić towary w nie zmienionym stanie oraz notę tranzytową w urzędzie przeznaczenia w wyznaczonym terminie, z zachowaniem środków podjętych przez właściwe władze dla zapewnienia tożsamości towarów,
3) przestrzegać przepisów o wspólnej procedurze tranzytowej,
4) uiścić należności wynikające z długu celnego i podatki oraz inne należne opłaty, jeżeli są one wymagane w związku z nieprawidłowym stosowaniem wspólnej procedury tranzytowej.

2. Przewoźnik ponosi odpowiedzialność za wykonanie obowiązków określonych w ust. 1 pkt 2 i 3.

§ 45. 1. Procedura T2 stosowana jest tylko w odniesieniu do towarów przewożonych przez polski obszar celny w tej procedurze, pod warunkiem że przewożone towary pozostają pod dozorem celnym, zapewniającym ich tożsamość oraz niezmieniony stan.

2. Procedura T2 nie może być zastosowana, jeżeli towary przywiezione na polski obszar celny w tej procedurze zostały objęte inną procedurą celną niż procedura odprawy czasowej lub procedura składu celnego.

3. Towary przywiezione na targi w celu ich wystawienia lub na inne podobne imprezy o charakterze publicznym, objęte procedurą odprawy czasowej w ramach procedury T2, mogą być poddane czynnościom niezbędnym do ich utrzymania w niezmienionym stanie lub czynnościom polegającym na podziale przesyłki.

4. Jeżeli towary przywiezione na polski obszar celny w procedurze T2 zostały objęte procedurą składu celnego, to ich wywóz w procedurze T2 może nastąpić pod warunkiem, że:

1) okres składowania na przekroczył 5 lat, a dla towarów z sekcji I–IV taryfy celnej nie przekroczył sześciu miesięcy,
2) towary były składowane oddzielnie, zostały poddane tylko takim czynnościom, które były niezbędne dla ich utrzymania w niezmienionym stanie lub polegały na podziale przesyłki i nie zostało zamienione opakowanie.

5. Jeżeli w urzędzie przeznaczenia konieczne będzie udowodnienie wspólnotowego statusu towarów nie przewożonych uprzednio we wspólnej procedurze tranzytowej, należy na karcie 4 wystawić dokument T2L poświadczający wspólnotowy status towarów.

§ 46. Nota tranzytowa T2 i dokumenty poświadczające wspólnotowy charakter towarów, wystawiane przez polskie organy celne, powinny powoływać się na odpowiednie noty tranzytowe T2 lub dokumenty poświadczające wspólnotowy charakter towarów, na podstawie których towary te zostały wprowadzone na polski obszar celny, oraz powinny zawierać wszystkie uwagi znajdujące się w tych dokumentach.

Oddział 2

Wspólna procedura tranzytowa w transporcie drogowym

§ 47. 1. Zgłoszenia celnego towarów do procedury T1 lub T2 należy dokonać na zgłoszeniu tranzytowym T1 lub T2 sporządzonym na dokumencie SAD.

2. Jeżeli urząd wyjścia znajduje się poza polskim obszarem celnym, przy przewozach towarów w ramach wspólnej procedury tranzytowej, do dokumentu SAD mogą zostać dołączone, jako formularze uzupełniające, listy towarowe określone w załączniku nr 14 do rozporządzenia.

3. W wypadku dokonywania zgłoszenia celnego towarów do wspólnej procedury tranzytowej z zastosowaniem systemu NCTS do urzędu wyjścia należy wysłać komunikat IE 15 albo dostarczyć w sposób, o którym mowa w § 43 ust. 1 pkt 2, informacje wymagane dla wypełnienia formalności tranzytowych.

4. Na podstawie informacji uzyskanych w sposób określony w ust. 3 w urzędzie wyjścia dokonuje się wydruku noty tranzytowej T1 lub T2 w formie Tranzytowego Dokumentu Towarzyszącego. Wzór Tranzytowego Dokumentu Towarzyszącego stanowi załącznik nr 15 do rozporządzenia.

5. Do Tranzytowego Dokumentu Towarzyszącego jako dokumenty uzupełniające dołącza się listy towarowe lub wykazy towarów. Wzór wykazu towarów stanowi załącznik nr 16 do rozporządzenia.

§ 48. Jeżeli objęcie towarów procedurą T1 lub T2 następuje poza polskim obszarem celnym w urzędzie celnym tranzytowym przywozu, do noty tranzytowej należy dołączyć:

1) „T. C. 10 Świadectwo przekroczenia granicy",
2) inne dokumenty, jeżeli są wymagane na podstawie odrębnych przepisów,
3) dokumenty przewozowe — do wglądu.

§ 49. 1. Jeżeli wspólna procedura tranzytowa rozpoczyna się i kończy poza polskim obszarem celnym, osoba przewożąca towary w polskim urzędzie celnym tranzytowym przywozu składa „T. C. 10 Świadectwo przekroczenia granicy" w trzech egzemplarzach. W wypadku gdy osoba przewożąca towary złoży dwa egzemplarze „T. C. 10 Świadectwo przekroczenia granicy", funkcjonariusz celny urzędu celnego tranzytowego przywozu sporządza kserokopię lub wypełnia trzeci egzemplarz tego dokumentu.

2. Jeden egzemplarz „T. C. 10 Świadectwo przekroczenia granicy" stanowi załącznik do ewidencji, drugi egzemplarz „T. C. 10 Świadectwo przekroczenia granicy", po przystawieniu pieczęci „Polska-Cło", zwracany

jest osobie przewożącej towar, trzeci egzemplarz „T. C. 10 Świadectwo przekroczenia granicy", po przystawieniu stempla „Po potwierdzeniu wywozu towarów poza granicę państwową Rzeczypospolitej Polskiej odesłać do urzędu celnego w .....", dołączany jest do noty tranzytowej.

3. Osoba przewożąca towary przedstawia w urzędzie celnym tranzytowym wywozu notę tranzytową wraz z dołączonym „T. C. 10 Świadectwo przekroczenia granicy". Funkcjonariusz celny odłącza „T. C. 10 Świadectwo przekroczenia granicy" od noty tranzytowej i na jego odwrocie przystawia stempel SAD, wpisuje pozycję ewidencji, składa podpis i przystawia pieczęć „Polska-Cło", a następnie potwierdzone „T. C. 10 Świadectwo przekroczenia granicy" odsyła do urzędu celnego tranzytowego przywozu w terminie 5 dni od dnia przedstawienia towarów.

§ 50. 1. Jeżeli wspólna procedura tranzytowa rozpoczyna się poza polskim obszarem celnym, a kończy się na polskim obszarze celnym, przepis § 49 ust. 1 i 3 stosuje się odpowiednio.

2. Jeden egzemplarz „T. C. 10 Świadectwo przekroczenia granicy" stanowi załącznik do ewidencji, drugi egzemplarz „T. C. 10 Świadectwo przekroczenia granicy", po przystawieniu pieczęci „Polska-Cło", zwracany jest osobie przewożącej towar, trzeci egzemplarz „T. C. 10 Świadectwo przekroczenia granicy", po przystawieniu stempla „Po potwierdzeniu dostarczenia towarów do urzędu przeznaczenia odesłać do urzędu celnego w ....", dołączany jest do noty tranzytowej.

§ 51. Jeżeli przywóz towarów następuje przez inny urząd celny tranzytowy przywozu niż podano w nocie tranzytowej, urząd ten przesyła niezwłocznie kserokopię „T. C. 10 Świadectwo przekroczenia granicy" do urzędu celnego tranzytowego przywozu podanego w nocie tranzytowej. Przepisy § 49 albo § 50 stosuje się odpowiednio.

§ 52. Jeżeli objęcie towarów procedurą T1 lub T2 następuje na polskim obszarze celnym, do noty tranzytowej należy dołączyć:

1) dokumenty gwarancyjne,
2) inne dokumenty, jeżeli są wymagane na podstawie odrębnych przepisów,
3) dokumenty przewozowe — do wglądu.

§ 53.1. Jeżeli objęcie towarów procedurą T 1 lub T2 następuje na polskim obszarze celnym, zgłoszenia celnego należy dokonać na dokumencie SAD składającym się z kart 1, 4, 5 i 7 z dołączoną dodatkowo kartą 1A. Zgłaszający wypełnia pola określone w § 12 ust. 2 pkt 2. Funkcjonariusz celny urzędu wyjścia wypełnia pola B, C i D.

2. Jeżeli urzędem wyjścia jest urząd celny tranzytowy wywozu, karty 4, 5 i 7 przekazywane są zgłaszającemu, który po poświadczeniu ich odbioru w polu 54 karty 1 dostarcza je wraz z towarami do urzędu przeznaczenia, określonego w polu 53, w terminie określonym przez urząd wyjścia w polu D. Karty 1 i 1A pozostają w urzędzie wyjścia i stanowią załącznik do ewidencji.

3. Jeżeli urzędem wyjścia jest urząd celny wewnętrzny lub urząd celny tranzytowy przywozu, karty 1A, 4, 5 i 7 przekazywane są zgłaszającemu, który potwierdza ich odbiór w polu 54 karty 1. Karty 1A, 4, 5 i 7 powinny być dostarczone wraz z towarami do urzędu celnego tranzytowego wywozu. Karta 1 pozostaje w urzędzie wyjścia i stanowi załącznik do ewidencji.

4. W wypadku, o którym mowa w ust. 3, w urzędzie celnym tranzytowym wywozu funkcjonariusz celny odłącza kartę 1A, na jej odwrocie potwierdza wywóz towarów poza polski obszar celny przez przystawienie stempla SAD, wpisanie pozycji ewidencji, złożenie podpisu oraz przystawienie pieczęci „Polska-Cło". Karty 4, 5 i 7 zwracane są osobie przewożącej towary i wraz z towarami powinny być dostarczone do urzędu przeznaczenia. Kartę 1A należy odesłać do urzędu wyjścia w terminie 5 dni od dnia wyprowadzenia towarów poza polski obszar celny. Karty tej nie należy potwierdzać pieczęcią VAT.

§ 54. 1. Jeżeli objęcie towarów procedurą T1 lub T2 następuje na polskim obszarze celnym z zastosowaniem systemu NCTS, w urzędzie wyjścia należy:

1) wysłać do urzędu przeznaczenia komunikat IE 01, jeżeli urząd przeznaczenia jest podłączony do systemu NCTS,
2) dokonać wydruku Tranzytowego Dokumentu Towarzyszącego, składającego się z:
   a) karty A, jeżeli urząd przeznaczenia jest podłączony do systemu NCTS i nie zostały przedłożone listy towarowe, albo
   b) kart A i B, jeżeli urząd przeznaczenia jest podłączony do systemu NCTS i są używane listy towarowe albo jeżeli urząd przeznaczenia nie jest podłączony do systemu NCTS, niezależnie od tego, czy są używane listy towarowe.

2. Karty A albo A i B Tranzytowego Dokumentu Towarzyszącego przekazywane są zgłaszającemu. Karty te powinny zostać dostarczone z towarami do urzędu przeznaczenia.

§ 55. 1. Zgłoszenia celnego towarów do procedury wywozu i wspólnej procedury tranzytowej, składanego w urzędzie celnym tranzytowym wywozu należy dokonać na dokumencie SAD składającym się z kart 1, 1A, 2, 3, 4, 5 i 7.

2. Funkcjonariusz celny wypełnia pola A, B, C i D dokumentu SAD.

3. Karta 1 pozostaje w urzędzie celnym, o którym mowa w ust. 1, i stanowi załącznik do ewidencji. Karta 2 przesyłana jest do urzędu statystycznego.

4. Karty 1A, 3, 4, 5 i 7, po potwierdzeniu ich odbioru w polu 54 karty 1, funkcjonariusz celny urzędu celnego tranzytowego wywozu wydaje zgłaszającemu. Zgłaszający przekazuje karty 4, 5 i 7 osobie przewożącej towar, która zobowiązana jest dostarczyć je wraz z towarem do urzędu przeznaczenia.

5. Funkcjonariusz celny potwierdza wyprowadzenie towarów poza polski obszar celny poprzez przysta-

wienie stempla SAD, wpisanie pozycji ewidencji, złożenie podpisu i przystawienie pieczęci „Polska-Cło" na odwrocie karty 1A. Upoważniony funkcjonariusz celny przystawia następnie pieczęć VAT.

6. W wypadku wyprowadzania towarów niekrajowych ze składu celnego albo z wolnego obszaru celnego lub ze składu wolnocłowego poza polski obszar celny nie należy przystawiać pieczęci VAT.

§ 56. 1. Jeżeli w urzędzie celnym tranzytowym wywozu następuje objęcie towarów procedurą wywozu i wspólną procedurą tranzytową z zastosowaniem systemu NCTS, zgłoszenia celnego do procedury wywozu należy dokonać na dokumencie SAD składającym się z kart 1, 1A, 2 i 3. Karty 1A i 3, po potwierdzeniu ich odbioru w polu 54 karty 1, funkcjonariusz celny urzędu celnego tranzytowego wywozu wydaje zgłaszającemu.

2. Przepisy § 54 i § 55 ust. 3, 5 i 6 stosuje się odpowiednio.

3. Zgłaszający przekazuje kartę A albo karty A i B Tranzytowego Dokumentu Towarzyszącego osobie przewożącej towar, która zobowiązana jest dostarczyć je wraz z towarami do urzędu przeznaczenia.

§ 57. 1. Zgłoszenia celnego towarów do procedury wywozu i procedury tranzytu w ramach wspólnej procedury tranzytowej w urzędzie celnym wewnętrznym należy dokonać na dokumencie SAD składającym się z kart 1, 1A, 2, 3, 4, 5 i 7.

2. Karty 1A, 3, 4, 5 i 7, po potwierdzeniu ich odbioru w polu 54 karty 1, funkcjonariusz celny urzędu wyjścia wydaje zgłaszającemu. Zgłaszający zobowiązany jest dostarczyć je wraz z towarami do urzędu celnego tranzytowego wywozu.

3. W wypadku, o którym mowa w ust. 1, zgłaszającym określonym w polu 14 może być główny zobowiązany, wpisany w polu 50, albo przy stosowaniu gwarancji generalnej — przedstawiciel głównego zobowiązanego.

4. Funkcjonariusz celny granicznego urzędu celnego potwierdza wyprowadzenie towarów poza polski obszar celny przez przystawienie stempla SAD, wpisanie pozycji ewidencji, złożenie podpisu i przystawienie pieczęci „Polska-Cło" na odwrocie karty 1A. Upoważniony funkcjonariusz celny przystawia następnie pieczęć VAT.

5. Jeżeli w granicznym urzędzie celnym zostanie przedstawiona karta 3 w celu potwierdzenia wyprowadzenia towarów za granicę pieczęcią VAT, upoważniony funkcjonariusz celny potwierdza kartę 3 pieczęcią VAT i wpisuje na odwrocie karty 1A adnotację: „Wywóz towarów poza polski obszar celny potwierdzono pieczęcią VAT na karcie 3".

6. Kartę 1A należy odesłać do urzędu celnego, w którym nastąpiło objęcie towarów procedurą wywozu, w terminie 5 dni od daty wyprowadzenia towarów poza polski obszar celny.

7. Karty 4, 5 i 7 zwracane są osobie przewożącej towary, która zobowiązana jest dostarczyć je wraz z towarami do urzędu przeznaczenia.

8. W urzędzie wyjścia kartę 1A wydaje się zgłaszającemu tylko w wypadku gdy jest ona potwierdzona pieczęcią VAT. Odbiór tej karty zgłaszający potwierdza w polu E karty 1.

9. W wypadku braku na odwrocie karty 1A potwierdzenia pieczęcią VAT, na wniosek osoby, funkcjonariusz celny może potwierdzić stemplem SAD kartę 3 i na odwrocie tej karty dokonać adnotacji: „Towar wystąpił za granicę dnia ...., w OC/PC ...., pod poz. .... .", złożyć podpis i przystawić pieczęć „Polska-Cło".

§ 58. 1. Jeżeli objęcie towarów procedurą wywozu i wspólną procedurą tranzytową następuje w urzędzie celnym wewnętrznym z zastosowaniem systemu NCTS, zgłoszenia celnego do procedury wywozu należy dokonać na dokumencie SAD składającym się z kart 1, 1A, 2 i 3.

2. Przepisy § 54 stosuje się odpowiednio.

3. Karty 1A i 3 po potwierdzeniu ich odbioru w polu 54 karty 1 oraz kartę A albo karty A i B Tranzytowego Dokumentu Towarzyszącego funkcjonariusz celny urzędu wyjścia wydaje zgłaszającemu. Zgłaszający zobowiązany jest dostarczyć je wraz z towarami do urzędu celnego tranzytowego wywozu.

4. Przepisy § 57 ust. 3—6, 8 i 9 stosuje się odpowiednio.

5. Karta A lub karty A i B Tranzytowego Dokumentu Towarzyszącego zwracane są osobie przewożącej towary, która powinna dostarczyć je wraz z towarami do urzędu przeznaczenia.

§ 59. 1. Jeżeli wspólną procedurą tranzytową obejmowane są towary zgłoszone do wywozu przez więcej niż jednego zgłaszającego, a wspólna procedura tranzytowa realizowana jest przez przedsiębiorcę przewozowego, należy sporządzić odrębne zgłoszenia dla wywozu i jedno zgłoszenie celne dla tranzytu.

2. Przepisy § 38 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

§ 60. 1. W wypadku przewozu towarów o podwyższonym ryzyku lub w innych uzasadnionych wypadkach funkcjonariusz celny urzędu wyjścia może określić w polu 44 noty tranzytowej trasę przewozu towarów.

2. Trasa, o której mowa w ust. 1, może zostać zmieniona w trakcie dokonywania przewozu wyłącznie:

1) na pisemny wniosek głównego zobowiązanego złożony w urzędzie celnym, na terenie którego właściwości miejscowej znajdują się przewożone towary,
2) w wypadku działania siły wyższej.

3. Funkcjonariusz urzędu celnego, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, informuje urząd wyjścia o zmianie trasy przewozu i tę zmianę potwierdza przez dokonanie adnotacji w polu D noty tranzytowej.

§ 61. Gwarancje przyjmowane w celu zabezpieczenia kwot wynikających z długów celnych, podatków i innych opłat mogą być przyjęte w urzędzie wyjścia, jeżeli są ważne na obszarze wszystkich Umawiających się Stron, przez które następuje przewóz towarów.

§ 62. Gwarancja może być złożona w formie:

1) gwarancji generalnej składanej w urzędzie składania gwarancji,
2) gwarancji pojedynczej składanej w urzędzie wyjścia,
3) zabezpieczenia gotówkowego składanego w urzędzie wyjścia,
4) gwarancji ryczałtowej składanej w urzędzie składania gwarancji.

§ 63. 1. Osoba ubiegająca się o uzyskanie gwarancji generalnej powinna złożyć wniosek w urzędzie składania gwarancji właściwym miejscowo ze względu na jej siedzibę albo miejsce zamieszkania.

2. Urząd składania gwarancji określa wysokość gwarancji generalnej na poziomie 100% należności celnych, podatków i innych opłat, nie mniej jednak niż równowartość kwoty 7000 EURO.

3. Urząd składania gwarancji może określić wysokość gwarancji generalnej na poziomie 50% należności celnych, podatków i innych opłat dla osób, które:

1) dokonują co najmniej od dwóch lat przewozów towarów w ramach wspólnej procedury tranzytowej na podstawie gwarancji generalnej,
2) nie popełniły przestępstwa przeciwko przepisom celnym i podatkowym,
3) nie przewożą towarów wymienionych w załączniku 17 do rozporządzenia.

4. Kwotę gwarancji generalnej oblicza się na podstawie udostępnionych przez głównego zobowiązanego dokumentów handlowych i księgowych lub dostarczonego przez niego na żądanie organu celnego, zestawienia uzyskanego z Centrum Informatyki Handlu Zagranicznego, zawierającego dane dotyczące należności celnych, podatków i innych opłat, należnych od towarów wprowadzonych na polski obszar celny bądź wyprowadzonych z polskiego obszaru celnego przez głównego zobowiązanego w okresie 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym złożono wniosek o udzielenie pozwolenia, o którym mowa w § 65 ust. 2.

5. W dokumentach, o których mowa w ust. 4, powinny być podane: czterocyfrowy kod taryfy celnej i wartość celna towarów.

6. Urząd składania gwarancji, w oparciu o średnie stawki celne i podatkowe, ustala wysokość podlegających zabezpieczeniu należności celnych, podatków i innych opłat i otrzymaną kwotę dzieli przez 52.

§ 64. W wypadku gdy główny zobowiązany dokonywał przywozu na polski obszar celny bądź wywozu z polskiego obszaru celnego niewielkiej ilości towarów lub nie dokonywał przywozu i wywozu towarów albo ze względu na rodzaj prowadzonej działalności nie posiada wszystkich wymaganych informacji niezbędnych do obliczenia kwoty gwarancji generalnej, urząd składania gwarancji określa na podstawie danych otrzymanych od głównego zobowiązanego przypuszczalną ilość i wartość celną towarów, które będą przywożone na polski obszar celny lub wywożone z polskiego obszaru celnego w okresie 12 miesięcy następujących po miesiącu kalendarzowym, w którym złożono wniosek o udzielenie pozwolenia, o którym mowa w § 65 ust. 2. Przepis § 63 ust. 6 stosuje się odpowiednio.

§ 65. 1. Oświadczenie gwaranta o udzieleniu gwarancji generalnej należy złożyć w urzędzie składania gwarancji. Wzór oświadczenia stanowi załącznik nr 18 do rozporządzenia.

2. Urząd składania gwarancji przyjmuje oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, i udziela głównemu zobowiązanemu pozwolenia na realizację procedur tranzytowych z dowolnego urzędu wyjścia w ramach tej gwarancji.

3. Każda osoba, której udzielono pozwolenia, o którym mowa w ust. 2, otrzymuje „T.C.31 Poświadczenie gwarancji" w żądanej ilości egzemplarzy. Wzór „T.C.31 Poświadczenie gwarancji" stanowi załącznik nr 19 do rozporządzenia.

4. Odwrotna strona „T.C.31 Poświadczenie gwarancji" powinna zawierać imiona i nazwiska oraz wzory podpisów osób, które główny zobowiązany upoważnił do zgłaszania towarów do wspólnej procedury tranzytowej.

§ 66. 1. Przy zgłaszaniu towarów do przewozu w ramach wspólnej procedury tranzytowej zgłaszający przedstawia do wglądu w urzędzie wyjścia „T.C.31 Poświadczenie gwarancji".

2. Funkcjonariusz celny urzędu wyjścia powinien sprawdzić:

1) czy kwota wskazana w „T.C.31 Poświadczenie gwarancji" nie jest niższa niż należności celne, podatki i inne opłaty należne od zgłaszanych towarów,
2) zgodność podpisu w polu 50 dokumentu SAD z wzorem umieszczonym w polu 11 „T.C.31 Poświadczenie gwarancji".

3. Towary mogą być objęte wspólną procedurą tranzytową w okresie ważności „T.C.31 Poświadczenie gwarancji". Okres ważności „T.C.31 Poświadczenie gwarancji" nie może przekraczać dwóch lat. Ważność „T.C.31 Poświadczenie gwarancji" może być jednorazowo przedłużona przez urząd składania gwarancji nie więcej jednak niż o następne dwa lata.

§ 67. Po objęciu towarów wspólną procedurą tranzytową urząd wyjścia przekazuje do polskiego urzędu składania gwarancji kserokopię karty 1 SAD albo kserokopię karty A Tranzytowego Dokumentu Towarzyszącego.

§ 68. 1. Przewóz towarów o podwyższonym ryzyku w ramach wspólnej procedury tranzytowej może być

dokonywany na podstawie gwarancji pojedynczej, ryczałtowej lub zabezpieczenia gotówkowego.

2. W wypadku, o którym mowa w ust. 1, funkcjonariusz celny urzędu wyjścia dokonuje na wszystkich kartach noty tranzytowej adnotacji: „Art. 34 B Załącznika II". Adnotacja powinna zostać dokonana kolorem czerwonym, umieszczona ukośnie na kartach noty tranzytowej, a jej wymiary powinny wynosić co najmniej 100 mm x 10 mm.

§ 69. Urząd składania gwarancji może cofnąć pozwolenie, o którym mowa w § 65 ust. 2, jeżeli główny zobowiązany nie spełnia warunków, na podstawie których udzielone zostało pozwolenie.

§ 70. 1. W wypadku cofnięcia pozwolenia, o którym mowa w § 65 ust. 2, lub wypowiedzenia przez gwaranta gwarancji generalnej, urząd składania gwarancji:

1) zawiadamia o cofnięciu pozwolenia lub wypowiedzeniu gwarancji pozostałe urzędy składania gwarancji, które powiadamiają podległe sobie urzędy wyjścia; w powiadomieniu należy podać numery „T.C.31 Poświadczenie gwarancji", imię i nazwisko lub nazwę oraz adres głównego zobowiązanego, termin upływu ważności „T.C.31 Poświadczenie gwarancji" oraz datę cofnięcia pozwolenia lub wypowiedzenia gwarancji,
2) wzywa głównego zobowiązanego do zwrotu, w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania, wszystkich wydanych „T.C.31 Poświadczenie gwarancji", których okres ważności nie upłynął.

2. W wypadku niewykonania przez głównego zobowiązanego obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, urząd składania gwarancji informuje o tym Główny Urząd Ceł oraz przekazuje numery niezwróconych „T.C.31 Poświadczenie gwarancji".

§ 71. 1. W wypadku utraty, zagubienia lub kradzieży „T.C.31 Poświadczenie gwarancji" główny zobowiązany powinien niezwłocznie powiadomić o tym urząd składania gwarancji, który wydał to poświadczenie.

2. Urząd składania gwarancji informuje o utracie, zagubieniu lub kradzieży „T.C.31 Poświadczenie gwarancji" Główny Urząd Ceł oraz pozostałe urzędy składania gwarancji, które powiadamiają podległe sobie urzędy wyjścia, wskazując numery „T.C.31 Poświadczenie gwarancji", imię i nazwisko lub nazwę oraz adres głównego zobowiązanego, a także termin upływu ważności „T.C.31 Poświadczenie gwarancji".

§ 72. 1. Główny zobowiązany powinien przekazywać do urzędu składania gwarancji półroczne zestawienie towarów przewożonych w ramach wspólnej procedury tranzytowej na podstawie gwarancji generalnej.

2. W zestawieniu, o którym mowa w ust. 1, należy podać wysokość należności celnych, podatków i innych opłat należnych od przewożonych towarów.

§ 73. 1. Urząd składania gwarancji sprawdza w terminach półrocznych ważność i wysokość gwarancji generalnej, w szczególności poprzez kontrolę:

1) zestawień, o których mowa w § 72,
2) kserokopii kart 1 SAD albo kserokopii karty A Tranzytowego Dokumentu Towarzyszącego, otrzymanych z urzędów wyjścia.

2. Jeżeli urząd składania gwarancji stwierdzi, że kwota należności celnych, podatków i innych opłat przewyższa kwotę gwarancji generalnej, wysokość tej gwarancji powinna zostać ustalona ponownie.

3. W wypadku, o którym mowa w ust. 2, główny zobowiązany powinien w terminie miesięcznym złożyć w urzędzie składania gwarancji oświadczenie gwaranta o udzieleniu kolejnej gwarancji generalnej.

§ 74. 1. Oświadczenie gwaranta o udzieleniu gwarancji pojedynczej należy złożyć w urzędzie celnym wyjścia. Wzór oświadczenia stanowi załącznik nr 20 do rozporządzenia.

2. Urząd wyjścia określa, z zastrzeżeniem ust. 3, kwotę gwarancji pojedynczej w wysokości należności celnych, podatków i innych opłat, które byłyby należne w momencie przywozu towarów na polski obszar celny.

3. W wypadku zgłaszania do wspólnej procedury tranzytowej towarów wymienionych w załączniku nr 17 do rozporządzenia, urząd wyjścia określa kwotę gwarancji pojedynczej w wysokości odpowiadającej ilości towarów stosując wyznacznik ilości danego towaru, odpowiadający gwarancji w kwocie 7000 EURO.

4. Oświadczenie gwaranta o udzieleniu gwarancji pojedynczej jest zwracane głównemu zobowiązanemu po otrzymaniu przez urząd wyjścia potwierdzenia prawidłowego zakończenia wspólnej procedury tranzytowej na karcie 5 SAD albo na innym dowodzie określonym dla procedury tranzytu z zastosowaniem systemu NCTS.

§ 75. 1. W wypadku zgłaszania do wspólnej procedury tranzytowej towarów czasowo wyłączonych z możliwości przewozu na podstawie gwarancji generalnej, urząd wyjścia może przyjąć oświadczenie gwaranta o wydaniu gwarancji pojedynczej.

2. Gwarancja pojedyncza może być ważna dla więcej niż jednej operacji tranzytowej.

3. Oświadczenie gwaranta jest przechowywane w urzędzie wyjścia.

4. W wypadku, o którym mowa w ust. 1, oświadczenie gwaranta o wydaniu gwarancji pojedynczej powinno zawierać odpowiednio wyższą kwotę pokrywającą ewentualne należności celne, podatki i inne opłaty, które byłyby należne w momencie przywozu towarów na polski obszar celny. Kwota ta powinna dotyczyć kilku operacji tranzytowych, a jej wysokość powinna zostać ustalona przez urząd wyjścia na podstawie dokumentów celnych lub handlowych przedstawionych przez głównego zobowiązanego.

5. Po rozpoczęciu operacji tranzytowej kwotę gwarancji pokrywającej dany przewóz urząd wyjścia odpisuje od kwoty gwarancji.

6. Po stwierdzeniu prawidłowego zakończenia operacji tranzytowej przez urząd wyjścia kwotę zwolnionej części gwarancji urząd wyjścia dopisuje do kwoty gwarancji.

7. Każdorazowo przed rozpoczęciem kolejnej operacji tranzytowej funkcjonariusz celny urzędu wyjścia powinien sprawdzić, czy pozostała kwota gwarancji pojedynczej nie jest niższa niż należności celne, podatki i inne opłaty, które byłyby należne w momencie przywozu towarów na polski obszar celny.

8. Sposób postępowania, o którym mowa w ust. 1—6, może być stosowany wyłącznie dla osób dokonujących częstych przewozów towarów z jednego urzędu wyjścia i po wyrażeniu zgody przez organ celny właściwy miejscowo dla urzędu wyjścia.

§ 76. 1. Zabezpieczenie gotówkowe może być złożone w formie gotówki w walucie polskiej lub walucie wymienialnej.

2. Zabezpieczenie gotówkowe należy złożyć w urzędzie wyjścia. Do składania zabezpieczenia gotówkowego stosuje się odpowiednio przepisy polskiego prawa celnego dotyczące składania zabezpieczenia w formie depozytu w gotówce.

3. Do określenia kwoty zabezpieczenia gotówkowego przepisy § 74 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

4. Zabezpieczenie gotówkowe jest zwracane głównemu zobowiązanemu po otrzymaniu przez urząd wyjścia potwierdzenia prawidłowego zakończenia wspólnej procedury tranzytowej na karcie 5 SAD albo na innym dowodzie stosowanym w procedurze tranzytu z zastosowaniem systemu NCTS.

§ 77. 1. Oświadczenie gwaranta o udzieleniu gwarancji ryczałtowej należy złożyć w urzędzie składania gwarancji. Wzór oświadczenia stanowi załącznik nr 21 do rozporządzenia.

2. Każda osoba, od której urząd składania gwarancji przyjął oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, jest upoważniona do wydawania osobom, które zamierzają występować jako główny zobowiązany we wspólnej procedurze tranzytowej „T.C.32 Tytuł Gwarancyjny". Wzór „T.C.32 Tytuł Gwarancyjny" stanowi załącznik nr 22 do rozporządzenia.

3. Gwarancja ryczałtowa powinna zostać złożona, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5, w kwocie stanowiącej równowartość 7000 EURO na każde zgłoszenie tranzytowe.

4. W wypadku zgłaszania do wspólnej procedury tranzytowej towarów wymienionych w załączniku nr 17 do rozporządzenia, urząd celny wyjścia określa wysokość gwarancji ryczałtowej na poziomie wielokrotności kwoty stanowiącej równowartość 7000 EURO, proporcjonalnie do tego, ile razy ilość zgłaszanych towarów przekracza ilość towarów podaną w tym załączniku. Podwyższona kwota nie może przekraczać równowartości 49 000 EURO.

5. W wypadku gdy przewóz towarów związany jest ze zwiększonym ryzykiem, urząd wyjścia może zażądać złożenia gwarancji ryczałtowej na poziomie wielokrotności kwoty stanowiącej równowartość 7000 EURO. Podwyższona kwota nie może przekraczać równowartości 49 000 EURO.

§ 78. 1. Gwarant może wydawać osobom, które zamierzają występować jako główny zobowiązany we wspólnej procedurze tranzytowej, „T.C.32 Tytuł Gwarancyjny" z umieszczonym ukośnie nadrukiem „OGRANICZONA WAŻNOŚĆ".

2. „T.C.32 Tytuł Gwarancyjny", o którym mowa w ust. 1, nie może być stosowany do towarów wymienionych w załączniku nr 17 do rozporządzenia.

§ 79. 1. Przy zgłaszaniu towarów do przewozu w ramach wspólnej procedury tranzytowej na podstawie gwarancji ryczałtowej zgłaszający powinien złożyć w urzędzie wyjścia „T.C.32 Tytuł Gwarancyjny", w wysokości zapewniającej pokrycie kwoty długu celnego, nie więcej jednak niż siedem egzemplarzy do jednego zgłoszenia tranzytowego.

2. Funkcjonariusz celny urzędu wyjścia powinien w szczególności sprawdzić, czy:

1) złożona została odpowiednia ilość „T.C.32 Tytuł Gwarancyjny",
2) nie upłynął termin ważności „T.C.32 Tytuł Gwarancyjny",
3) „T.C.32 Tytuł Gwarancyjny" został wystawiony przez gwaranta upoważnionego przez Umawiające się Strony do udzielania gwarancji ryczałtowych.

3. Funkcjonariusz celny urzędu wyjścia na odwrotnej stronie „T.C.32 Tytuł Gwarancyjny" składa podpis i przystawia pieczęć „Polska — Cło". Oryginał „T.C.32 Tytuł Gwarancyjny" pozostaje w urzędzie wyjścia i stanowi załącznik do ewidencji. Jeżeli wraz z oryginałem „T.C.32 Tytuł Gwarancyjny" złożono także jego kopię, wydrukowaną na białym papierze i pozbawioną giloszowanego nadruku, funkcjonariusz celny urzędu wyjścia może na jej odwrocie złożyć podpis i przystawić pieczęć „Polska — Cło".

§ 80. 1. W wypadku wypowiedzenia przez gwaranta gwarancji ryczałtowej lub utraty przez gwaranta uprawnień do udzielania gwarancji ryczałtowej, urząd składania gwarancji zawiadamia o tym urzędy wyjścia.

2. Urzędy wyjścia, po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, nie zezwalają na objęcie towarów wspólną procedurą tranzytową na podstawie „T.C.32 Tytuł Gwarancyjny" uzyskanego od gwaranta, który wypowiedział tę gwarancję lub utracił uprawnienia do udzielania gwarancji ryczałtowej. Urzędy wyjścia przekazują „T.C.32 Tytuł Gwarancyjny" do urzędu składania gwarancji.

§ 81. 1. W wypadkach, o których mowa w § 70 ust. 1 albo § 80 ust. 1, gwarancja traci ważność po upływie 15 dni, licząc od dnia:

1) powiadomienia gwaranta przez urząd składania gwarancji o cofnięciu pozwolenia na realizację procedur tranzytowych w ramach gwarancji lub o utracie przez gwaranta uprawnień do udzielania gwarancji albo

2) doręczenia urzędowi składania gwarancji wypowiedzenia gwarancji przez gwaranta.

2. Jeżeli do upływu terminu określonego w ust. 1 towar zostanie objęty wspólną procedurą tranzytową, z zastrzeżeniem § 82, gwarant ponosi odpowiedzialność wynikającą z udzielenia gwarancji także w stosunku do należności celnych, podatków i innych opłat powstałych po upływie tego terminu.

3. Gwarancja pojedyncza nie podlega wypowiedzeniu.

§ 82. Gwarant jest zwolniony z zobowiązań powstałych na skutek udzielenia gwarancji w celu zabezpieczenia należności celnych, podatków i innych opłat, jeżeli urząd wyjścia lub urząd składania gwarancji nie powiadomią gwaranta, w terminie 12 miesięcy od dnia objęcia towarów wspólną procedurą tranzytową, o nieprawidłowym zakończeniu procedury tranzytu i nie wezwą go w terminie 36 miesięcy od dnia objęcia towarów wspólną procedurą tranzytową do uiszczenia kwot należnych z tytułu wystąpienia nieprawidłowości.

§ 83. Wspólna procedura tranzytowa może być zakończona w innym urzędzie celnym niż został podany w polu 53 noty tranzytowej. Urząd ten staje się wtedy urzędem przeznaczenia. Jeżeli urząd ten znajduje się w kraju innym niż uprzednio wskazany urząd przeznaczenia, funkcjonariusz celny tego urzędu wpisuje na karcie 4 i 5 w polu I wyrazy „NIEZGODNOŚCI: urząd, w którym nastąpiło przedstawienie towarów..." (nazwa urzędu i kraj).

§ 84. 1. Po przedstawieniu towarów i dokumentów w urzędzie przeznaczenia funkcjonariusz celny w polu I kart 4 i 5 wpisuje:

1) w pozycji „Dzień przybycia" — datę dostarczenia towarów w systemie RR-MM-DD,

2) w pozycji „Kontrola zamknięć", jeżeli:
   a) zamknięcia celne są nienaruszone i zgodne z opisem w polu D oraz nie stwierdzono żadnych nieprawidłowości — wyraz „ZGODNIE". Adnotacja „ZGODNIE" obejmuje zarówno kontrolę zamknięć celnych, jak i pozycje „Uwagi",
   b) zostaną stwierdzone rozbieżności, pozycja ta pozostaje niewypełniona,

3) jeżeli zostały stwierdzone rozbieżności inne niż w wyniku kontroli zamknięć celnych, w pozycji „Uwagi" należy wpisać:
   a) „NIEZGODNOŚCI: DROBNE NIEPRAWIDŁOWOŚCI BEZ NASTĘPSTW", jeżeli są to niewielkie rozbieżności,
   b) „NIEZGODNOŚCI: NADWYŻKI...", „NIEZGODNOŚCI: BRAKI...", „NIEZGODNOŚCI: OPIS TOWARÓW..." oraz „NIEZGODNOŚCI: KLASYFIKACJA TARYFOWA (*)...", jeżeli są to znaczne rozbieżności,
   c) „POBRANO OPŁATY", jeżeli w wyniku stwierdzenia rozbieżności funkcjonariusz celny urzędu przeznaczenia pobrał opłaty,
   d) „WSZCZĘTO POSZUKIWANIA", jeżeli w wyniku stwierdzenia rozbieżności urząd celny przeznaczenia wszczął postępowanie poszukiwawcze.

2. Wpisy, o których mowa w ust. 1, mogą być dokonywane odręcznie drukowanymi literami lub przy użyciu stempli i powinny być potwierdzone pieczęcią „Polska — Cło" oraz podpisem funkcjonariusza celnego.

3. Urząd przeznaczenia przesyła wypełnioną kartę 5 wraz z załączonymi listami towarowymi do Centralnego Biura Wspólnego Tranzytu w Warszawie, w terminie 5 dni od daty przedstawienia towarów i dokumentów. W karcie 4 w polu I w pozycji „Kartę nr 5 zwrócono w dniu ... po wpisaniu do ... Nr ..." należy wpisać datę zwrotu tej karty.

4. W wypadku tranzytu towarów o podwyższonym ryzyku urząd przeznaczenia przesyła kartę 5, w sposób określony w ust. 3, następnego dnia po przedstawieniu towarów i dokumentów.

5. Centralne Biuro Wspólnego Tranzytu w Warszawie przekazuje kartę 5 do urzędu wyjścia.

6. Karty 4 i 7 pozostają w urzędzie przeznaczenia i stanowią załącznik do ewidencji.

§ 85. 1. Jeżeli nota tranzytowa sporządzona została na karcie A Tranzytowego Dokumentu Towarzyszącego, a procedura tranzytu została zakończona w urzędzie przeznaczenia innym niż zadeklarowany w nocie tranzytowej, a urząd ten nie jest podłączony do systemu NCTS, funkcjonariusz celny urzędu przeznaczenia sporządza kserokopię karty A.

2. W wypadkach, o których mowa w ust. 1 oraz w § 54 ust. 1 pkt 2 lit. b), po przedstawieniu towarów i dokumentów w urzędzie przeznaczenia funkcjonariusz celny na kartach A i B albo na karcie A i kserokopii karty A Tranzytowego Dokumentu Towarzyszącego w polu I dokonuje wpisów określonych w części II załącznika nr 15 do rozporządzenia.

3. Przepisy § 84 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

4. Urząd przeznaczenia przesyła wypełnioną kartę B albo kserokopię karty A Tranzytowego Dokumentu Towarzyszącego, wraz z załączonymi listami towarowymi, do Centralnego Biura Wspólnego Tranzytu w Warszawie w terminie 5 dni od dnia przedstawienia towarów i dokumentów. W karcie A w polu I w pozycji „Karta zwrotna odesłana w dniu ... po wpisaniu do ... Nr ..." należy wpisać datę zwrotu tej karty i pozycję ewidencji.

5. W wypadku tranzytu towarów o podwyższonym ryzyku urząd przeznaczenia przesyła kartę B albo kserokopię karty A, w sposób określony w ust. 4,

następnego dnia po przedstawieniu towarów i dokumentów.

6. Centralne Biuro Wspólnego Tranzytu w Warszawie przekazuje kartę B albo kserokopię karty A do urzędu wyjścia.

7. Karta A pozostaje w urzędzie przeznaczenia i stanowi załącznik do ewidencji.

§ 86. 1. W wypadku określonym w § 54 ust. 1 pkt 2 lit. a), po przedstawieniu towarów w urzędzie przeznaczenia, urząd ten przesyła do urzędu wyjścia Komunikat IE 06 i Komunikat IE 18.

2. Karta A pozostaje w urzędzie przeznaczenia i stanowi załącznik do ewidencji.

§ 87. 1. Osoba przewożąca towary może zażądać potwierdzenia przez urząd celny dostarczenia towarów do urzędu przeznaczenia na:

1) dokumencie „T.C. 11 Poświadczenie odbioru". Wzór „T.C. 11 Poświadczenie odbioru" stanowi załącznik nr 23 do rozporządzenia, lub
2) dolnym odcinku „wspólna procedura tranzytowa: Potwierdzenie odbioru" znajdującym się na odwrocie karty 5; odcinek ten należy oderwać od karty 5 i przekazać osobie przewożącej towary.

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, wypełnia osoba przewożąca towar, a funkcjonariusz celny urzędu przeznaczenia potwierdza je poprzez przystawienie pieczęci „Polska — Cło" i złożenie podpisu.

3. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, stanowią wyłącznie informację dla osoby przewożącej towary i nie są dla urzędu celnego wyjścia potwierdzeniem zakończenia procedury tranzytu.

§ 88. Jeżeli nie wszczęto postępowania poszukiwawczego, wspólną procedurę tranzytową uznaje się za zakończoną z chwilą otrzymania przez urząd wyjścia karty 5 lub innego, uznanego przez ten urząd dokumentu, potwierdzającego prawidłowe zakończenie procedury, albo kserokopii karty A lub karty B Tranzytowego Dokumentu Towarzyszącego, a w wypadku, o którym mowa w § 54 ust. 1 pkt 2 lit. a) — Komunikatu IE 18.

§ 89. 1. Urząd wyjścia wszczyna postępowanie poszukiwawcze:

1) jeżeli nie otrzymał na karcie 1A potwierdzenia wywozu towarów z polskiego obszaru celnego po 30 dniach od upływu terminu wyznaczonego w polu D noty tranzytowej, a postępowanie poszukiwawcze prowadzone jest na polskim obszarze celnym, lub
2) jeżeli nie otrzymał karty 5 dokumentu SAD albo kserokopii karty A lub karty B Tranzytowego Dokumentu Towarzyszącego po upływie dwóch miesięcy od daty objęcia towarów procedurą tranzytu a postępowanie poszukiwawcze prowadzone jest na obszarze Umawiających się Stron, albo
3) jeżeli nie otrzymał Komunikatu IE 18 w wyznaczonym czasie od daty objęcia towarów procedurą tranzytu.

2. Urząd celny tranzytowy przywozu wszczyna postępowanie poszukiwawcze w wypadku braku potwierdzenia dostarczenia towaru do urzędu celnego przeznaczenia lub urzędu celnego tranzytowego wywozu po upływie 30 dni od dnia przywozu towaru na polski obszar celny.

§ 90. 1. Główny zobowiązany może złożyć w urzędzie celnym właściwym dla miejsca, w którym następuje objęcie towarów wspólną procedurą tranzytową, wniosek o udzielenie pozwolenia na stosowanie procedury uproszczonej przy obejmowaniu towarów wspólną procedurą tranzytową.

2. Wzór pozwolenia na stosowanie procedury uproszczonej przy obejmowaniu towarów wspólną procedurą tranzytową stanowi załącznik nr 24 do rozporządzenia.

§ 91. 1. W wypadku objęcia towarów procedurą uproszczoną główny zobowiązany:

1) jest zwolniony z obowiązku przedstawiania w urzędzie wyjścia towarów i dokumentów związanych z przewozem towarów w ramach wspólnej procedury tranzytowej,
2) przystawia stempel na zgłoszeniu tranzytowym w polach, które wypełnia urząd wyjścia,
3) nakłada zamknięcia zatwierdzone przez urząd celny, o którym mowa w § 90 ust. 1.

2. Wzór stempla, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, określa załącznik nr 25 do rozporządzenia.

§ 92. 1. Wniosek, o którym mowa w § 90 ust. 1, może złożyć główny zobowiązany, który:

1) dokonuje częstych przewozów towarów transportem drogowym,
2) prowadzi ewidencje w sposób pozwalający organowi celnemu na dokonywanie kontroli celnej ruchu towarów,
3) uzyskał gwarancję generalną,
4) nie naruszył przepisów prawa celnego ani przepisów podatkowych w ciągu ostatnich 5 lat.

2. Do wniosku, o którym mowa w § 90 ust. 1, należy dołączyć:

1) dokumenty potwierdzające prowadzenie przez wnioskodawcę działalności gospodarczej,
2) decyzję o nadaniu wnioskodawcy numeru identyfikacji podatkowej NIP,
3) zaświadczenie o nadaniu wnioskodawcy statystycznego numeru identyfikacyjnego REGON,
4) potwierdzenie zgłoszenia rejestracyjnego podatnika podatku od towarów i usług,
5) zaświadczenie wydane przez właściwy dla wnioskodawcy:
   a) urząd skarbowy o niezaleganiu przez wnioskodawcę z podatkami stanowiącymi dochód budżetu państwa,

b) oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o niezaleganiu przez wnioskodawcę ze składkami na ubezpieczenie społeczne,

6) podpisane przez wnioskodawcę oświadczenie, iż w stosunku do niego:

a) nie otwarto likwidacji,

b) nie wszczęto postępowania układowego, upadłościowego lub egzekucyjnego,

7) pozytywną opinię o sytuacji finansowej wnioskodawcy, wydaną przez bank prowadzący jego rachunek rozliczeniowy,

8) informację z Centralnego Rejestru Skazanych o niekaralności osób kierujących działalnością gospodarczą wnioskodawcy za przestępstwo przeciwko dokumentom, mieniu, przestępstwo gospodarcze lub przestępstwo skarbowe.

3. Wzór oświadczenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 6, stanowi załącznik nr 26 do rozporządzenia.

4. Przepis § 4 ust. 3 i 5 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 listopada 1999 r. w sprawie procedur uproszczonych (Dz. U. Nr 104, poz. 1194) stosuje się odpowiednio.

5. Dokumenty, o których mowa w ust. 2, powinny być dołączone w oryginałach lub uwierzytelnionych kopiach.

§ 93. 1. Po uzyskaniu pozwolenia na stosowanie procedury uproszczonej przy obejmowaniu towarów wspólną procedurą tranzytową główny zobowiązany staje się upoważnionym nadawcą.

2. Zgłoszenia celnego o objęcie towarów procedurą uproszczoną w ramach wspólnej procedury tranzytowej może dokonać wyłącznie upoważniony nadawca w miejscu wskazanym w pozwoleniu, o którym mowa w ust. 1.

3. W pozwoleniu na stosowanie procedury uproszczonej przy obejmowaniu towarów wspólną procedurą tranzytową organ celny powinien wskazać osoby upoważnione do nakładania zamknięć celnych oraz określić sposób nakładania i wzory tych zamknięć.

§ 94. 1. Po nałożeniu zamknięć celnych upoważniony nadawca niezwłocznie powiadamia o tym urząd celny, o którym mowa w § 90 ust. 1.

2. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać w szczególności:

1) numer i datę,

2) wskazanie urzędu celnego, do którego jest kierowane,

3) dane upoważnionego nadawcy,

4) numer i datę pozwolenia na stosowanie procedury uproszczonej przy obejmowaniu towarów wspólną procedurą tranzytową,

5) określenie towarów, które będą obejmowane procedurą uproszczoną, z uwzględnieniem ich ilości oraz masy, określenie wartości towarów,

6) dane dotyczące środka transportu,

7) imię i nazwisko osoby upoważnionej do nałożenia zamknięć celnych,

8) datę oraz podpis upoważnionego wysyłającego.

3. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, może zostać przekazane telefaksem lub z zastosowaniem technik elektronicznego przetwarzania danych.

4. Przepisy § 23 ust. 3, § 24 ust. 1, 2, 4 i 5 oraz § 25 rozporządzenia, o którym mowa w § 92 ust. 4, stosuje się odpowiednio.

§ 95. 1. Organ celny przekazuje niezwłocznie upoważnionemu nadawcy potwierdzenie zawierające:

1) numer i datę,

2) rozstrzygnięcie o zatrzymaniu towarów w miejscu uznanym w pozwoleniu na stosowanie procedury uproszczonej do czasu przeprowadzenia kontroli celnej albo zgodę na rozpoczęcie wspólnej procedury tranzytowej.

2. W pozwoleniu na stosowanie procedury uproszczonej przy obejmowaniu towarów wspólną procedurą tranzytową organ celny może określić, że nieotrzymanie przez upoważnionego nadawcę w określonym terminie potwierdzenia, o którym mowa w ust. 1, jest równoznaczne z wydaniem zgody na rozpoczęcie wspólnej procedury tranzytu.

§ 96. 1. Przy zgłaszaniu towarów do procedury uproszczonej w ramach wspólnej procedury tranzytowej upoważniony nadawca w polu D na kartach 1 i 4 wpisuje:

1) adnotację „procedura uproszczona",

2) termin, w którym towary powinny zostać dostarczone do urzędu przeznaczenia,

3) znaki lub numery zamknięć celnych.

2. Kartę 1 upoważniony nadawca przekazuje do urzędu wyjścia w terminie wskazanym w pozwoleniu.

3. Do obiegu kart noty tranzytowej, z zastrzeżeniem ust. 2, przepisy § 53 stosuje się odpowiednio.

§ 97. W wypadku dokonywania zgłoszenia celnego towarów do procedury uproszczonej w ramach wspólnej procedury tranzytowej z zastosowaniem systemu NCTS, upoważniony nadawca przesyła do urzędu wyjścia Komunikat IE 15. Wydruku Tranzytowego Dokumentu Towarzyszącego dokonuje się u upoważnionego nadawcy.

§ 98. 1. Upoważniony nadawca może złożyć do organu celnego właściwego ze względu na swoją siedzibę lub miejsce zamieszkania wniosek o udzielenie pozwolenia na potwierdzanie na dokumentach T2L wspólnotowego statusu celnego towarów.

2. Wzór pozwolenia na potwierdzanie na dokumentach T2L wspólnotowego statusu celnego towarów stanowi załącznik nr 27 do rozporządzenia.

§ 99. 1. Przy potwierdzaniu wspólnotowego statusu celnego towarów upoważniony nadawca w dokumentach T2L w polu:

1) D wpisuje adnotację „procedura uproszczona",

2) C przystawia stempel, o którym mowa w § 91 ust. 1 pkt 2.

2. Kopię dokumentu T2L upoważniony nadawca powinien przechowywać przez okres 2 lat.

§ 100. 1. Odbiorca towarów przewożonych w ramach wspólnej procedury tranzytowej może złożyć do organu celnego właściwego ze względu na miejsce zakończenia wspólnej procedury tranzytowej wniosek o udzielenie pozwolenia na stosowanie procedury uproszczonej przy zakończeniu wspólnej procedury tranzytowej.

2. Procedura uproszczona, o której mowa w ust. 1, polega na dostarczeniu bezpośrednio do odbiorcy towarów i dokumentów związanych z przewozem towarów w ramach wspólnej procedury tranzytowej.

§ 101. 1. Wniosek, o którym mowa w § 100 ust. 1, może złożyć odbiorca towarów, który:

1) systematycznie odbiera towary przewożone transportem drogowym w ramach wspólnej procedury tranzytowej na podstawie gwarancji generalnej,

2) prowadzi ewidencje w sposób pozwalający organowi celnemu na dokonywanie kontroli celnej ruchu towarów,

3) nie naruszył przepisów prawa celnego ani przepisów podatkowych w ciągu ostatnich 5 lat.

2. Do wniosku należy dołączyć dokumenty, o których mowa w § 92 ust. 2.

3. Wzór pozwolenia, o którym mowa w § 100 ust. 1, stanowi załącznik nr 28 do rozporządzenia.

§ 102. 1. Osoba, która uzyskała pozwolenie na stosowanie procedury uproszczonej przy zakończeniu wspólnej procedury tranzytowej, staje się upoważnionym odbiorcą.

2. Po dostarczeniu towarów do miejsca wskazanego w pozwoleniu upoważniony odbiorca jest zobowiązany do:

1) przekazania do urzędu przeznaczenia kart 4, 5 i 7 albo karty A lub karty A i B Tranzytowego Dokumentu Towarzyszącego w terminie określonym w pozwoleniu na stosowanie procedury uproszczonej przy zakończeniu wspólnej procedury tranzytowej,

2) zawiadomienia urzędu przeznaczenia o wystąpieniu nieprawidłowości w dokumentach, towarach lub zamknięciach celnych.

§ 103. Upoważniony odbiorca niezwłocznie powiadamia urząd celny, o którym mowa w § 100 ust. 1, o dostarczeniu towarów do miejsca wskazanego w pozwoleniu na stosowanie procedury uproszczonej przy zakończeniu wspólnej procedury tranzytowej. Przepisy § 94 ust. 2 i 3 rozporządzenia oraz § 23 ust. 3 rozporządzenia, o którym mowa w § 92 ust. 4, stosuje się odpowiednio.

§ 104. 1. Organ celny przekazuje niezwłocznie upoważnionemu odbiory potwierdzenie zawierające:

1) numer i datę,

2) rozstrzygnięcie o zatrzymaniu towarów w miejscu wyznaczonym w pozwoleniu do chwili przeprowadzenia kontroli celnej albo zgodę na wyładunek towarów i usunięcie zamknięć celnych umieszczonych na towarach oraz środkach przewozowych.

2. W pozwoleniu na stosowanie procedury uproszczonej przy zakończeniu wspólnej procedury tranzytowej organ celny może określić, że niedotrzymanie przez upoważnionego odbiorcę w określonym terminie potwierdzenia, o którym mowa w ust. 1, jest równoznaczne z wydaniem zgody na zdjęcie zamknięć celnych.

3. Zamknięcia celne mogą być zdjęte wyłącznie przez osoby fizyczne, określone w pozwoleniu na stosowanie procedury uproszczonej przy zakończeniu wspólnej procedury tranzytowej.

§ 105. 1. Po dostarczeniu towarów do miejsca uznanego osoba upoważniona sprawdza zgodność dostarczonych towarów z danymi zawartymi w dokumentach. W wypadku stwierdzenia rozbieżności sporządza protokół P05, określony w przepisach wydanych na podstawie art. 12 § 2 Kodeksu celnego.

2. Protokół, o którym mowa w ust. 1, powinien zostać przekazany organowi celnemu wraz z dokumentami, na podstawie których stwierdzono rozbieżności, nie później niż w następnym dniu roboczym po dniu dostarczenia towarów.

§ 106. Upoważniony odbiorca, na wniosek osoby przewożącej towary, może dokonać potwierdzenia dostarczenia towarów na dokumentach, o których mowa w § 87 ust. 1.

§ 107. 1. Pozwolenie, o którym mowa w § 90 ust. 1, § 98 ust. 1 lub § 100 ust. 1, wydaje się na okres 1 roku. Na wniosek osoby posiadającej pozwolenie może być ono przedłużane na dalsze okresy roczne. Do wniosku o przedłużenie pozwolenia nie dołącza się dokumentów, o których mowa w § 92 ust. 2, jeżeli dane w nich zawarte są nadal aktualne.

2. Przepisy § 8 rozporządzenia, o którym mowa w § 92 ust. 4, stosuje się odpowiednio.

3. Osoba, która uzyskała pozwolenie, o którym mowa w § 90 ust. 1, § 98 ust. 1 lub § 100 ust. 1, zobowiązana jest do prowadzenia rejestru towarów objętych procedurami uproszczonymi.

4. Rejestr, o którym mowa w ust. 3, prowadzony jest w sposób uzgodniony z organem celnym, który wydał pozwolenie.

5. Przepisy § 35—37 rozporządzenia, o którym mowa w § 92 ust. 4, stosuje się odpowiednio.

§ 108. Pozwolenie, o którym mowa w § 90 ust. 1, § 98 ust. 1 i § 100 ust. 1, może zostać przez organ celny cofnięte w wypadku, gdy wnioskodawca prowadzi działalność niezgodnie z przepisami prawa celnego.

Oddział 3

Wspólna procedura tranzytowa w transporcie lotniczym

§ 109. 1. Przewóz towarów transportem lotniczym dokonywany jest na podstawie manifestu lotniczego.

2. Przewóz towarów transportem drogowym pomiędzy urzędami celnymi znajdującymi się na polskim obszarze celnym może być również dokonywany na podstawie manifestu lotniczego, jeżeli transport ten następuje bezpośrednio po przewozie transportem lotniczym.

3. Manifest lotniczy stanowi zgłoszenie tranzytowe.

§ 110. 1. Manifest lotniczy powinien zawierać:

1) nazwę przewoźnika,

2) numer i datę lotu,

3) nazwę portu lotniczego załadunku i wyładunku,

4) wyszczególnienie przesyłek towarowych.

2. Dla każdej przesyłki towarowej wyszczególnionej w manifeście lotniczym należy podać:

1) numer listu przewozowego AWB,

2) liczbę opakowań,

3) ogólny opis towarów,

4) masę brutto towarów,

5) określenie towarów jako wspólnotowe lub niewspólnotowe.

§ 111. Jeżeli jednym środkiem transportu są przewożone towary wspólnotowe i niewspólnotowe, to dla towarów o różnych statusach należy sporządzić odrębne manifesty lotnicze.

§ 112. Przewoźnik z chwilą przyjęcia przesyłki do przewozu staje się głównym zobowiązanym.

§ 113. W wypadkach, o których mowa w § 109, przewóz towarów objętych wspólną procedurą tranzytową jest zwolniony z obowiązku złożenia zabezpieczenia.

§ 114. 1. Przy wprowadzaniu towarów na polski obszar celny przewoźnik składa w urzędzie celnym tranzytowym przywozu manifest lotniczy co najmniej w trzech egzemplarzach. Na wszystkich egzemplarzach manifestu lotniczego funkcjonariusz celny urzędu celnego tranzytowego przywozu przystawia stempel SAD i wpisuje pozycję ewidencji. Jeden egzemplarz manifestu lotniczego pozostaje w urzędzie celnym tranzytowym przywozu i stanowi załącznik do ewidencji, pozostałe zwracane są przewoźnikowi, który powinien dostarczyć je wraz z towarami do urzędu przeznaczenia.

2. Przy przewozie towarów, o których mowa w § 16 ust. 1 pkt 3 i 4, do manifestu lotniczego należy dołączyć dokumenty wymagane przepisami prawa.

3. Na listach przewozowych AWB załączonych do manifestu lotniczego funkcjonariusz celny urzędu celnego tranzytowego przywozu dokonuje adnotacji: „Przesyłka celna".

4. Po dostarczeniu towarów do urzędu przeznaczenia funkcjonariusz celny na manifeście lotniczym przystawia stempel SAD oraz wpisuje pozycję ewidencji.

5. Jeden egzemplarz manifestu lotniczego pozostaje w urzędzie przeznaczenia i stanowi załącznik do ewidencji, pozostałe zwracane są przewoźnikowi.

6. W wypadku stwierdzenia nieprawidłowości danych zawartych w manifeście lotniczym ze stanem towarów, funkcjonariusz celny urzędu przeznaczenia powiadamia niezwłocznie urząd celny tranzytowy przywozu, podając numer listu przewozowego AWB.

7. Urząd przeznaczenia przesyła urzędowi celnemu tranzytowemu przywozu w okresach miesięcznych wykaz manifestów lotniczych, na podstawie których odbywał się tranzyt towarów pomiędzy tymi urzędami. W odniesieniu do każdego manifestu lotniczego zamieszczonego w wykazie należy podać:

1) numer manifestu,

2) nazwę przewoźnika,

3) numer lotu,

4) datę lotu.

§ 115. 1. W wypadku wyprowadzenia towarów z polskiego obszaru celnego przewoźnik przedkłada w urzędzie wyjścia manifest lotniczy co najmniej w trzech egzemplarzach. Na wszystkich egzemplarzach manifestu lotniczego funkcjonariusz celny urzędu wyjścia przystawia stempel SAD i wpisuje pozycję ewidencji. Jeden egzemplarz manifestu lotniczego pozostaje w urzędzie wyjścia i stanowi załącznik do ewidencji, pozostałe zwracane są przewoźnikowi, który powinien dostarczyć je wraz z towarem do urzędu celnego tranzytowego wywozu.

2. Przepisy § 114 ust. 2—7 stosuje się odpowiednio.

§ 116. 1. Jeżeli towary zostały wprowadzone na polski obszar celny w procedurze tranzytu i przeznaczone są na zaopatrzenie statków powietrznych w ruchu międzynarodowym, to po zakończeniu procedury tranzytu w lotniczym urzędzie celnym nie wymaga się złożenia dodatkowego zgłoszenia celnego.

2. Po zakończeniu procedury tranzytu w lotniczym urzędzie celnym przeznaczenia funkcjonariusz celny w polu I kart 4 i 5 dokonuje adnotacji o treści: „Towar przeznaczony na zaopatrzenie statków powietrznych".

Oddział 4

Wspólna procedura tranzytowa w transporcie morskim

§ 117. Towary przewożone transportem morskim mogą być objęte wspólną procedurą tranzytową wyłącznie w wypadku, gdy zostały one załadowane lub przeładowane w porcie Umawiających się Stron.

§ 118. 1. Wspólna procedura tranzytowa w transporcie morskim realizowana jest na podstawie manifestów morskich.

2. Przy przewozie towarów, o których mowa w § 16 ust. 1 pkt 3 i 4, do manifestu morskiego należy dołączyć dokumenty wymagane przepisami prawa.

§ 119. 1. Towarzystwa żeglugowe po przyjęciu przesyłki do przewozu transportem morskim stają się głównym zobowiązanym.

2. Przy realizacji przewozów, o których mowa w ust. 1, towarzystwa żeglugowe są zwolnione z obowiązku składania zabezpieczenia.

§ 120. Przy przewozie towarów transportem morskim w ramach wspólnej procedury tranzytowej może być stosowana procedura uproszczona lub procedura dodatkowo uproszczona.

§ 121. 1. Stosowanie procedury uproszczonej wymaga uzyskania pozwolenia organu celnego.

2. Towarzystwo żeglugowe składa w urzędzie celnym właściwym ze względu na swoją siedzibę wniosek o wydanie pozwolenia na stosowanie procedury, o której mowa w ust. 1.

3. Do wniosku o udzielenie pozwolenia na stosowanie procedury uproszczonej należy dołączyć listę przewidywanych portów morskich wyjścia i przeznaczenia.

4. Organ celny, do którego złożono wniosek o wydanie pozwolenia na stosowanie procedury uproszczonej, przekazuje ten wniosek organom celnym Umawiających się Stron, na których obszarze znajdują się przewidziane porty wyjścia i przeznaczenia.

5. Jeżeli w ciągu 60 dni licząc od dnia doręczenia wniosku, o którym mowa w ust. 3, do Umawiających się Stron nie wpłynęły żadne zastrzeżenia, organ celny udziela towarzystwu żeglugowemu pozwolenia na stosowanie procedury uproszczonej.

§ 122. Pozwolenie na stosowanie procedury uproszczonej udzielane jest towarzystwom żeglugowym, które:

1) prowadzą zapisy księgowe umożliwiające organom celnym sprawowanie kontroli celnej,
2) nie naruszyły w sposób rażący przepisów prawa celnego lub przepisów podatkowych,
3) stosują manifesty, które:
   a) zawierają nazwę i pełny adres towarzystwa żeglugowego, oznakowanie statku, nazwę portu załadunku i wyładunku, adnotacje dotyczące konosamentu, a także dla każdej przesyłki znaki, numery, liczbę i rodzaj opakowań, opis towarów, masę brutto w kg oraz numery kontenerów,
   b) mogą być bez trudności kontrolowane i oceniane przez organ celny,
   c) są całkowicie wypełnione, podpisane i mogą być przedstawione organom celnym przed wypłynięciem statków.

§ 123. 1. Przy stosowaniu procedury uproszczonej dla towarów o statusie wspólnotowym i niewspólnotowym należy sporządzić odrębne manifesty morskie dla towarów o różnych statusach.

2. Manifesty, o których mowa w ust. 1, powinny być podpisane przez osobę reprezentującą towarzystwo żeglugowe oraz zawierać datę sporządzenia.

3. W manifestach morskich powinien być wpisany symbol T1 lub T2 określający status towarów.

4. Manifest morski traktowany jest jako nota tranzytowa.

§ 124. 1. Stosowanie procedury dodatkowo uproszczonej wymaga uzyskania pozwolenia organu celnego.

2. Wniosek o wydanie pozwolenia na stosowanie procedury dodatkowo uproszczonej mogą złożyć międzynarodowe towarzystwa żeglugowe, które mają swoją siedzibę lub przedstawicielstwo na obszarze Umawiających się Stron. Wniosek składa się w urzędzie celnym właściwym dla siedziby towarzystwa lub jego przedstawicielstwa.

3. Do wniosku o udzielenie pozwolenia na stosowanie procedury dodatkowo uproszczonej należy dołączyć wykaz przewidywanych portów morskich wyjścia i przeznaczenia.

4. Organ celny, do którego złożono wniosek o wydanie pozwolenia, przekazuje ten wniosek organom celnym Umawiających się Stron, na których obszarze znajdują się przewidywane porty wyjścia i przeznaczenia. Przepis § 121 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

§ 125. Pozwolenie na korzystanie z procedury dodatkowo uproszczonej udzielane jest towarzystwu żeglugowemu, które:

1) spełnia warunki określone w § 122,
2) dokonuje częstych i regularnych przewozów towarów między określonymi portami morskimi,
3) zobowiązuje się wobec organu celnego do współdziałania przy wykrywaniu i wyjaśnianiu niezgodności i nieprawidłowości występujących w trakcie stosowania procedury tranzytu w transporcie morskim.

§ 126. 1. Przy stosowaniu procedury dodatkowo uproszczonej towarzystwo żeglugowe może stosować jeden manifest morski dla wszystkich przewożonych towarów, w którym należy podać odpowiedni status T1 lub T2 dla każdego towaru.

2. Towarzystwo żeglugowe powinno odnotować w swoich dokumentach handlowych informacje o statusie wszystkich towarów wymienionych w manifeście morskim.

3. Manifest, o którym mowa w ust. 1, powinien być podpisany przez osobę reprezentującą towarzystwo żeglugowe oraz zawierać datę jego sporządzenia.

§ 127. 1. Manifesty morskie należy przedstawiać do potwierdzenia w urzędzie wyjścia w dwóch egzemplarzach.

2. W urzędzie wyjścia funkcjonariusz celny na wszystkich egzemplarzach manifestu morskiego przystawia pieczęć „Polska-Cło" oraz składa podpis.

3. Jeden egzemplarz manifestu morskiego pozostaje w urzędzie wyjścia i stanowi załącznik do ewidencji, drugi zwracany jest przewoźnikowi.

§ 128. 1. Wspólna procedura tranzytowa w transporcie morskim pozostaje zakończona, gdy manifest morski, potwierdzony przez urząd wyjścia i przewożone towary zostaną przedstawione w urzędzie przeznaczenia.

2. W urzędzie przeznaczenia należy przedłożyć w oryginale manifest morski, o którym mowa w ust. 1, oraz konosamenty i ich kserokopie dotyczące wszystkich towarów objętych manifestem morskim.

3. Funkcjonariusz celny urzędu przeznaczenia potwierdza na manifeście morskim i konosamentach dostarczenie towarów do urzędu przeznaczenia przez wpisanie pozycji ewidencji, złożenie podpisu oraz przystawienie stempla SAD i pieczęci „Polska-Cło".

4. Manifest morski i kserokopie konosamentów potwierdzone przez funkcjonariusza celnego za zgodność z oryginałem pozostają w urzędzie przeznaczenia i stanowią załączniki do ewidencji. Oryginały konosamentów zwracane są przewoźnikowi.

5. Na żądanie przewoźnika, z zastrzeżeniem ust. 6, funkcjonariusz celny wydaje kserokopię manifestu morskiego potwierdzoną za zgodność z oryginałem.

6. W wypadku złożenia oryginału i kopii manifestu morskiego funkcjonariusz celny potwierdza przedstawienie dokumentów w sposób określony w ust. 3. Kopia manifestu morskiego zwracana jest przewoźnikowi.

§ 129. W wypadku stwierdzenia nieprawidłowości danych zawartych w manifeście morskim ze stanem towarów urząd przeznaczenia powiadamia niezwłocznie urząd wyjścia podając numer konosamentu.

§ 130. Urząd przeznaczenia przesyła urzędowi wyjścia w okresach miesięcznych wykaz manifestów morskich, na podstawie których odbywał się tranzyt towarów pomiędzy tymi urzędami. Przy każdym manifeście morskim zamieszczonym w wykazie należy podać:

1) numer identyfikacyjny manifestu morskiego,

2) nazwę towarzystwa żeglugowego,

3) nazwę statku,

4) datę przyjęcia manifestu morskiego.

Rozdział 4

Procedura tranzytu w transporcie kolejowym

Oddział 1

Tranzyt w transporcie kolejowym na podstawie dokumentów kolejowych

§ 131. Dla potrzeb niniejszego oddziału § 42 stosuje się odpowiednio.

§ 132. Procedura tranzytu towarów transportem kolejowym odbywa się na podstawie międzynarodowych dokumentów kolejowych, o których mowa w § 30 pkt 2.

§ 133. 1. Polskie Koleje Państwowe po przejęciu przesyłki do przewozu:

1) transportem kolejowym lub

2) transportem kolejowym i drogowym na podstawie wykazu zdawczego TR, lub

3) transportem drogowym poprzedzającym transport kolejowy lub następującym po tym transporcie, w wypadku zawarcia umowy pomiędzy Polskimi Kolejami Państwowymi a przewoźnikiem drogowym,

— stają się głównym zobowiązanym.

2. Przy realizacji przewozów, o których mowa w ust. 1, Polskie Koleje Państwowe są zwolnione z obowiązku składania zabezpieczenia oraz składania w urzędzie celnym granicznym dokumentu „T.C.10 Świadectwo przekroczenia granicy", o którym mowa w § 41.

§ 134. 1. Objęcie towarów procedurą tranzytu wymaga przedstawienia w urzędzie celnym wyjścia dokumentu kolejowego i dokumentów wymaganych na podstawie przepisów prawa.

2. Urząd wyjścia, z zastrzeżeniem ust. 3, nie wyznacza terminu dostarczenia towarów do urzędu przeznaczenia.

3. Jeśli urząd wyjścia znajduje się na polskim obszarze celnym i nie jest urzędem celnym tranzytowym wywozu, funkcjonariusz tego urzędu wyznacza termin 14 dni na dostarczenie towarów do urzędu celnego tranzytowego wywozu poprzez przystawienie w dowolnym miejscu dokumentów kolejowych, z wyłączeniem pól, o których mowa w § 141 ust. 2, pieczęci: „Dostarczyć do Urzędu Celnego w ... w ciągu 14 dni od dnia ...".

4. Przewoźnik kolejowy jest zobowiązany do oznaczenia środków transportu lub przesyłek naklejkami z piktogramem, którego wzór stanowi załącznik nr 29 do rozporządzenia. Naklejki powinny być umieszczone na wagonach lub bezpośrednio na opakowaniach lub kontenerach albo na:

1) arkuszu 1 listu przewozowego CIM lub

2) egzemplarzu 1 wykazu zdawczego TR, lub

3) egzemplarzu 1 listu przewozowego SMGS, lub

4) egzemplarzu 2 kwitu ekspresowego SMPS.

5. Po objęciu towarów procedurą tranzytu funkcjonariusz celny urzędu wyjścia na:

1) arkuszach 1, 2 i 3 listu przewozowego CIM w polu 58 lub

2) egzemplarzach 1, 2, 3A i 3B wykazu zdawczego TR w polu 14, lub

3) egzemplarzach 1, 2, 4 i 5 listu przewozowego SMGS w polu 26, lub

4) egzemplarzu 2 kwitu ekspresowego SMPS w wolnym miejscu

— przystawia stempel SAD i pieczęć „Polska-Cło", wpisuje numer ewidencji i składa podpis.

6. Funkcjonariusz celny urzędu wyjścia dokonuje adnotacji o nałożeniu zamknięć celnych na środki transportu, opakowania lub kontenery w dokumentach, o których mowa w ust. 5.

7. Wszystkie egzemplarze dokumentów kolejowych zwracane są przewoźnikowi kolejowemu.

§ 135. W wypadku wystąpienia przeszkody w przewozie towarów termin ich dostarczenia do urzędu celnego ulega zawieszeniu na czas trwania tej przeszkody.

§ 136. 1. Zgłoszenia celnego towarów do procedury wywozu i procedury tranzytu składanego w urzędzie celnym wewnętrznym należy dokonać na dokumencie SAD, składającym się z kart 1, 1A, 2 i 3 oraz na dokumentach kolejowych, o których mowa w § 30 pkt 2.

2. Po przyjęciu zgłoszenia celnego, o którym mowa w ust. 1, funkcjonariusz celny urzędu wewnętrznego dołącza kartę 1A do dokumentu kolejowego.

3. Funkcjonariusz celny wypełnia pola A, B i D dokumentu SAD.

4. W urzędzie celnym tranzytowym wywozu, z zastrzeżeniem ust. 6, funkcjonariusz celny odłącza kartę 1A od dokumentów kolejowych i po potwierdzeniu pieczęcią VAT wywozu towarów poza polski obszar celny zwraca tę kartę do urzędu wyjścia w terminie 5 dni od dnia wywozu towarów.

5. Po otrzymaniu potwierdzonej karty 1A funkcjonariusz celny urzędu wyjścia przekazuje kartę 2 do urzędu statystycznego, a kartę 1A wydaje zgłaszającemu. Odbiór karty zgłaszający potwierdza w polu E karty 1.

6. Jeżeli ze składu pociągu, ze względów technicznych, zostanie wyłączony wagon, w którym są przewożone towary na podstawie dokumentu kolejowego oraz zgłoszone na jednym dokumencie SAD, funkcjonariusz celny urzędu celnego tranzytowego wywozu, po dostarczeniu brakujących towarów do tego urzędu, przesyła kartę 1A do urzędu wyjścia.

§ 137. 1. W wypadku objęcia towarów procedurą T2 funkcjonariusz celny urzędu wyjścia w polu 35 arkusza 3 listu przewozowego CIM lub w polu 15 egzemplarza 3A wykazu zdawczego TR wpisuje symbol T2, przystawia pieczęć „Polska-Cło" i składa podpis.

2. W wypadku objęcia towarów procedurą T1 funkcjonariusz celny urzędu wyjścia nie nanosi na dokumentach kolejowych symbolu „T1".

§ 138. Jeżeli jeden wykaz zdawczy TR obejmuje towary przewożone w procedurze T1 i w procedurze T2, funkcjonariusz celny urzędu wyjścia wpisuje odpowiednio w polu 14 egzemplarzy 1, 2, 3A i 3B wykazu zdawczego TR symbol „T1" lub „T2" oraz numer listy towarowej dla towarów o różnych statusach.

§ 139. 1. Symbole, o których mowa w § 137 i § 138, nanosi się przy użyciu stempli:

1) T1 — w kształcie okrągłym, o średnicy 20 mm i z otokiem o grubości 1 mm,

2) T2 — w kształcie kwadratu, o wymiarach 20 mm x 20 mm i z otokiem o grubości 1 mm.

2. Wymiary symboli na stemplach, o których mowa w ust. 1, wynoszą: wysokość 10 mm i grubość 2 mm.

§ 140. 1. Przy przewozie towarów transportem kolejowym przez granicę państwową Polskie Koleje Państwowe składają w urzędzie celnym tranzytowym przywozu kserokopię dokumentu „Kolejowy wykaz zdawczy" oraz:

1) arkusz 2 i 3 listu przewozowego CIM, z wyłączeniem przesyłek ekspresowych lub

2) egzemplarz 2 i 3A wykazu zdawczego TR, lub

3) egzemplarz 2 i 4 listu przewozowego SMGS, lub

4) egzemplarz 1 listu przewozowego SAT.

2. Kserokopia „Kolejowego wykazu zdawczego" potwierdzona przez funkcjonariusza celnego pozostaje w urzędzie celnym granicznym i stanowi załącznik do ewidencji.

3. Na dokumentach wymienionych w ust. 1 w wolnych miejscach, z wyłączeniem pól, o których mowa w § 141 ust. 2, funkcjonariusz celny urzędu celnego tranzytowego przywozu dokonuje adnotacji: „Dostarczyć do Urzędu Celnego w .... w ciągu 14 dni od dnia ...", przystawia pieczęć i składa podpis.

§ 141. 1. Po zakończeniu procedury tranzytu zgłaszający przedstawia w urzędzie przeznaczenia dokumenty kolejowe:

1) arkusze 2 i 3 oraz kserokopię arkusza 3 listu przewozowego CIM lub

2) egzemplarze 1, 2 i 3A oraz kserokopię egzemplarza 3A wykazu zdawczego TR, lub

3) egzemplarze 2 i 4 oraz kserokopię egzemplarza 4 listu przewozowego SMGS, lub

4) egzemplarz 2 oraz kserokopię kwitu ekspresowego SMPS.

2. Funkcjonariusz celny urzędu przeznaczenia na wszystkich arkuszach albo egzemplarzach w:

1) polu 35 listu przewozowego CIM lub

2) polu 15 wykazu zdawczego TR, lub

3) polu 26 listu przewozowego SMGS, lub

4) wolnym miejscu kwitu ekspresowego SMPS

— przystawia stempel SAD i pieczęć „Polska-Cło", wpisuje numer ewidencji i składa podpis.

3. W urzędzie przeznaczenia pozostaje arkusz 3 listu przewozowego CIM, egzemplarz 3A wykazu zdawczego TR, egzemplarz 4 listu przewozowego SMGS albo kserokopia egzemplarza 2 kwitu ekspresowego SMPS. Pozostałe arkusze albo egzemplarze tych dokumentów, potwierdzone przez funkcjonariusza celnego urzędu przeznaczenia, zwracane są zgłaszającemu lub przewoźnikowi.

§ 142. Osoba, która zamierza zawrzeć z Polskimi Kolejami Państwowymi umowę o przewóz towarów, może złożyć w urzędzie celnym właściwym dla miejsca, w którym następuje objęcie towarów procedurą tranzytu, wniosek o udzielenie pozwolenia na stosowanie procedury uproszczonej przy obejmowaniu towarów tą procedurą. Wzór pozwolenia na stosowanie procedury uproszczonej stanowi załącznik nr 30 do rozporządzenia.

§ 143. 1. Wniosek, o którym mowa w § 142, może złożyć osoba, która:

1) dokonuje systematycznego wywozu towarów transportem kolejowym,

2) prowadzi ewidencje w sposób pozwalający organowi celnemu na dokonanie kontroli celnej ruchu towarów,

3) nie naruszyła przepisów prawa celnego ani przepisów podatkowych w ciągu ostatnich 5 lat.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć dokumenty, o których mowa w § 92 ust. 2.

3. Przepisy § 92 ust. 3 i 5 rozporządzenia oraz § 4 ust. 3 i 5 rozporządzenia, o którym mowa w § 92 ust. 4, stosuje się odpowiednio.

§ 144. 1. W wypadku objęcia towarów procedurą uproszczoną przy obejmowaniu towarów procedurą tranzytu osoba, o której mowa w § 142:

1) jest zwolniona z obowiązku przedstawiania w urzędzie wyjścia towarów i dokumentów związanych z przewozem towarów w ramach procedury tranzytu,

2) przystawia stempel na dokumentach kolejowych w polach, które wypełnia urząd wyjścia,

3) nakłada, jeśli są konieczne, zamknięcia celne zatwierdzone przez urząd wyjścia.

2. Wzór stempla, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, stanowi załącznik nr 25 do rozporządzenia.

§ 145. 1. Po uzyskaniu pozwolenia na stosowanie procedury uproszczonej przy obejmowaniu towarów procedurą tranzytu osoba, o której mowa w § 142, staje się upoważnionym nadawcą.

2. Zgłoszenia celnego o objęcie towarów procedurą uproszczoną w ramach wspólnej procedury tranzytowej może dokonać wyłącznie upoważniony nadawca w miejscu uznanym w pozwoleniu, o którym mowa w ust. 1.

3. W pozwoleniu na stosowanie procedury uproszczonej organ celny powinien wskazać osoby upoważnione do nakładania zamknięć celnych, określić wzory tych zamknięć oraz zasady i sposoby ich nakładania.

4. Organ celny, który udzielił pozwolenia na stosowanie procedury uproszczonej, przesyła jego potwierdzoną kserokopię do właściwego dla stacji kolejowej nadania Zakładu Przewozów Towarowych Polskich Kolei Państwowych.

§ 146. Przepisy § 94 ust. 2 i 3 i § 95 rozporządzenia oraz § 23 ust. 3, § 24 ust. 1, 2, 4 i 5 i § 25 rozporządzenia, o którym mowa w § 92 ust. 4, stosuje się odpowiednio.

§ 147. 1. Przy dokonywaniu zgłoszenia celnego o objęcie towarów procedurą tranzytu z zastosowaniem procedury uproszczonej upoważniony nadawca na dokumentach kolejowych w polach, które wypełnia urząd wyjścia, tzn. na:

1) arkuszach 1, 2 i 3 listu przewozowego CIM w polu 58 lub

2) egzemplarzach 1, 2, 3A i 3B wykazu zdawczego TR w polu 14, lub

3) egzemplarzach 1, 2, 4 i 5 listu przewozowego SMGS w polu 26

— dokonuje adnotacji „procedura uproszczona", wpisuje znaki i numery zamknięć celnych oraz przystawia stempel, o którym mowa w § 144 ust. 1 pkt 2.

2. Wszystkie egzemplarze dokumentów kolejowych zwracane są przewoźnikowi.

§ 148. 1. Odbiorca towarów przewożonych transportem kolejowym może złożyć do organu celnego właściwego ze względu na miejsce zakończenia procedury tranzytu wniosek o udzielenie pozwolenia na stosowanie procedury uproszczonej przy zakończeniu procedury tranzytu.

2. Procedura uproszczona, o której mowa w ust. 1, polega na bezpośrednim dostarczeniu do odbiorcy towarów i dokumentów związanych z przewozem towarów w ramach procedury tranzytu.

§ 149. 1. Wniosek, o którym mowa w § 148 ust. 1, może złożyć odbiorca towarów, który:

1) systematycznie odbiera towary przewożone transportem kolejowym,

2) prowadzi ewidencje w sposób pozwalający organowi celnemu na sprawowanie kontroli celnej,

3) nie naruszył przepisów prawa celnego ani przepisów podatkowych w ciągu ostatnich 5 lat.

2. Przepisy § 92 ust. 2, 3 i 5 rozporządzenia oraz § 4 ust. 3 i 5 rozporządzenia, o którym mowa w § 92 ust. 4, stosuje się odpowiednio.

3. Wzór pozwolenia, o którym mowa w § 148 ust. 1, stanowi załącznik nr 31 do rozporządzenia.

4. Organ celny wydający pozwolenie na stosowanie procedury uproszczonej przy zakończeniu procedury tranzytu przesyła potwierdzoną kserokopię pozwolenia do właściwego dla stacji kolejowej przeznaczenia Zakładu Przewozów Towarowych Polskich Kolei Państwowych.

§ 150. Przepis § 102 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

§ 151. Upoważniony odbiorca niezwłocznie powiadamia organ celny, który udzielił pozwolenia o dostarczeniu towarów do miejsca wskazanego w pozwoleniu, o którym mowa w § 148 ust. 1.

§ 152. Przepisy § 94 ust. 2 i 3, § 104 i § 105 stosuje się odpowiednio.

§ 153. 1. Upoważniony odbiorca zobowiązany jest do przekazania organowi celnemu, który udzielił pozwolenia na stosowanie procedury uproszczonej przy zakończeniu procedury tranzytu w terminie określonym w tym pozwoleniu:

1) arkusza 3 lub

2) egzemplarza 3A, lub

3) egzemplarza 4.

2. Upoważniony odbiorca przystawia stempel na:

1) arkuszu 2 listu przewozowego CIM oraz kserokopii arkusza 3 listu przewozowego CIM, lub

2) egzemplarzu 1 i 2 wykazu zdawczego TR oraz kserokopii egzemplarza 3A wykazu zdawczego TR, lub

3) egzemplarzu 2 listu przewozowego SMGS oraz kserokopii egzemplarza 4 listu przewozowego SMGS

— i przekazuje te dokumenty przewoźnikowi.

3. Wzór stempla, o którym mowa w ust. 2, określa załącznik nr 25 do rozporządzenia.

4. Przepisy § 141 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 154.1. Pozwolenie, o którym mowa w § 142 oraz w § 148 ust. 1 wydaje się na okres 1 roku. Na wniosek osoby posiadającej pozwolenie może być ono przedłużane na dalsze okresy roczne. Do wniosku o przedłużenie pozwolenia nie dołącza się dokumentów, o których mowa w § 92 ust. 2, jeżeli dane w nich zawarte są nadal aktualne.

2. Przepisy § 8 rozporządzenia, o którym mowa w § 92 ust. 4, stosuje się odpowiednio.

§ 155.1. Osoba, która uzyskała pozwolenie, o którym mowa w § 142 i § 148 ust. 1, zobowiązana jest do prowadzenia rejestru towarów objętych procedurą uproszczoną.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, prowadzony jest w sposób uzgodniony z organem celnym, który wydał pozwolenie.

3. Przepisy § 35—37 rozporządzenia, o którym mowa w § 92 ust. 4, stosuje się odpowiednio.

§ 156. Pozwolenie, o którym mowa w § 142 i § 148 ust. 1, może zostać przez organ celny cofnięte w wypadku, gdy wnioskodawca prowadzi działalność niezgodnie z przepisami prawa.

§ 157.1. W wypadku wyłączenia jednego lub kilku wagonów z zestawu wagonów, przewożonych na podstawie jednego dokumentu kolejowego, Polskie Koleje Państwowe sporządzają dla wyłączonych wagonów dosyłacz lub dodatkową cedułę SMGS traktowane jako dokumenty kolejowe.

2. Kserokopia dosyłacza lub dodatkowej ceduły SMGS pozostaje w urzędzie przeznaczenia, a oryginał, po dokonaniu wpisów, o których mowa w § 141 ust. 2, zwracany jest zgłaszającemu lub przewoźnikowi.

§ 158.1. Przepisów § 132, § 140, § 141, § 161 nie stosuje się, jeżeli procedurą tranzytu transportem kolejowym objęte są towary:

1) określone w § 16 ust. 1 pkt 3—5, z wyjątkiem towarów przeznaczonych do montażu przemysłowego,

2) przewożone na podstawie dokumentów kolejowych innych niż wymienione w § 30 pkt 2.

2. W wypadku przewozu towarów, o których mowa w ust. 1, przepisy § 5 stosuje się odpowiednio.

3. W wypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, funkcjonariusz celny urzędu przeznaczenia wpisuje na arkuszach 1, 2 i 3 listu przewozowego CIM w polu 58 na egzemplarzach 1, 2, 3A i 3B wykazu zdawczego TR w polu 14, na egzemplarzach 1, 2, 4 i 5 listu przewozowego SMGS w polu 26 lub w wolnym miejscu egzemplarza 2 kwitu ekspresowego SMPS numer dokumentu SAD, przystawia pieczęć „Polska—Cło" i składa podpis.

§ 159.1. W wypadku zmiany dokumentu kolejowego w trakcie przewozu towarów transportem kolejowym funkcjonariusz celny:

1) wpisuje w dokumencie kończącym część przewozu na:

   a) arkuszach 2 i 3 listu przewozowego CIM w polu 35 lub

   b) egzemplarzach 1, 2 i 3A wykazu zdawczego TR w polu 15, lub

   c) egzemplarzach 2 i 4 listu przewozowego SMGS w polu 26, lub

   d) egzemplarzu 2 kwitu ekspresowego SMPS w wolnym miejscu

   — nazwę i numer dokumentu kolejowego, na podstawie którego będzie dokonywany przewóz, przystawia pieczęć „Polska—Cło" i składa podpis,

2) w dokumencie rozpoczynającym część przewozu wpisuje na:

   a) arkuszach 1, 2 i 3 listu przewozowego CIM w polu 58 lub

b) egzemplarzach 1, 2, 3A i 3B wykazu zdawczego TR w polu 14, lub

c) egzemplarzach 3 i dodatkowej cedule bez numeru listu przewozowego SMGS w polu 26, lub

d) egzemplarzu 2 kwitu ekspresowego SMPS w wolnym miejscu

— nazwę i numer dokumentu kolejowego, na podstawie którego był dokonywany przewóz, przystawia pieczęć „Polska—Cło" i składa podpis.

2. Do obiegu dokumentów, o których mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 3, przepis § 141 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

3. Dodatkowa ceduła bez numeru listu przewozowego SMGS jest przekazywana do Centralnego Biura Rozrachunków Zagranicznych Polskich Kolei Państwowych w Bydgoszczy.

§ 160.1. Jeżeli w trakcie przewozu towarów transportem kolejowym następuje zmiana środka transportu z kolejowego na inny środek transportu, funkcjonariusz celny wpisuje na:

1) arkuszu 2 i 3 listu przewozowego CIM w polu 35 lub

2) egzemplarzu 1, 2, 3A wykazu zdawczego TR w polu 15, lub

3) egzemplarzu 2 i 4 listu przewozowego SMGS w polu 26, lub

4) egzemplarzu 2 kwitu ekspresowego SMPS w wolnym miejscu

— nazwę i numer dokumentu, na podstawie którego będzie dokonywany przewóz.

2. Jeżeli w trakcie przewozu towarów następuje zmiana środka transportu z innego środka transportu na kolejowy, funkcjonariusz celny urzędu celnego wpisuje:

1) w arkuszach 1, 2 i 3 listu przewozowego CIM w polu 58 lub

2) na egzemplarzach 1, 2, 3A i 3B wykazu zdawczego TR w polu 14, lub

3) na egzemplarzach 3 i dodatkowej cedule bez numeru listu przewozowego SMGS w polu 26, lub

4) na egzemplarzu 2 kwitu ekspresowego SMPS w wolnym miejscu

— nazwę i numer dokumentu, na podstawie którego był dokonywany przewóz, przystawia pieczęć „Polska-Cło" i składa podpis.

3. Z zastrzeżeniem ust. 4, do obiegu dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 2, przepis § 141 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

4. Dodatkowa ceduła bez numeru listu przewozowego SMGS jest przekazywana do Centralnego Biura Rozrachunków Zagranicznych Polskich Kolei Państwowych w Bydgoszczy.

§ 161. Jeżeli Polskie Koleje Państwowe są głównym zobowiązanym dla przewozu towarów transportem kolejowym i drogowym notą tranzytową, dla obu rodzajów transportu może być list przewozowy CIM. Przepis § 133 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 162.1. W wypadku przewozu towarów transportem kolejowym na podstawie wykazu zdawczego TR przepisy niniejszego oddziału dotyczące obiegu dokumentów nie odnoszą się do towarzyszącego przewożonym towarom listu CIM.

2. W wypadku, o którym mowa w ust. 1, w polu 36 arkuszy 2, 3 i kserokopii arkusza 3 albo w polu 58 arkuszy 1, 2 i 3 listu przewozowego CIM należy wpisać numer wykazu zdawczego TR.

§ 163.1. Jeżeli do listu przewozowego CIM albo wykazu zdawczego TR została dołączona lista towarowa, powinna ona zawierać numer wagonu lub kontenera, wskazany w liście przewozowym CIM, albo numer kontenera wskazany w wykazie zdawczym TR.

2. Ilość list towarowych dołączonych do dokumentu kolejowego oraz ich numery powinny zostać odnotowane przez władze kolejowe kraju urzędu wyjścia w liście przewozowym CIM lub wykazie zdawczym TR.

§ 164. Funkcjonariusz celny urzędu wyjścia oraz tranzytowego przywozu nie dokonuje wpisów w dokumentach, o których mowa w § 30 pkt 2, przy przewozie przez polski obszar celny przyborów ładunkowych, próżnych wagonów lub kontenerów jako środków przewozowych.

§ 165.1. Kontrolę prawidłowości przewozów towarów transportem kolejowym sprawuje Dyrektor Urzędu Celnego w Toruniu.

2. W wypadku stwierdzenia nieprawidłowości związanych z przewozem towarów, Urząd Celny w Toruniu, jeżeli jest urzędem przeznaczenia, wzywa głównego zobowiązanego do uiszczenia należności celnych i podatków oraz należnych opłat.

3. W wypadku gdy urzędem przeznaczenia jest inny urząd celny, Urząd Celny w Toruniu przesyła do urzędu przeznaczenia dokumenty dotyczące przewozu towarów transportem kolejowym, w celu wszczęcia postępowania celnego.

§ 166. Jeżeli w polach, o których mowa w § 134 ust. 5, § 141 ust. 2, § 147 ust. 1, § 158 ust. 3, § 159 ust. 1, § 160 ust. 1 i 2, § 162 ust. 2, § 163 ust. 1 i 2 brak jest miejsca, funkcjonariusz celny dokonuje adnotacji w wolnym miejscu dokumentów kolejowych wymienionych w § 30 pkt 2.

Oddział 2

Przewóz transportem kolejowym bagażu należącego do podróżnego

§ 167. Przewóz transportem kolejowym bagażu należącego do podróżnego może się odbywać na podstawie deklaracji dla bagażu rejestrowanego, zwanej dalej „deklaracją". Wzór deklaracji stanowi załącznik nr 32 do rozporządzenia.

§ 168. Deklaracja powinna być sporządzona w dwóch egzemplarzach. Jeden egzemplarz dołączany jest w sposób trwały do bagażu, a drugi zwracany przewoźnikowi.

§ 169. Bagaż podróżnego, przewożony na podstawie deklaracji powinien być w trakcie przewozu umieszczony w wyodrębnionym miejscu wagonu kolejowego.

§ 170. W uzasadnionych wypadkach funkcjonariusz celny może dokonywać kontroli celnej bagażu przewożonego na podstawie deklaracji.

Rozdział 5

Procedura tranzytu z zastosowaniem karnetu TIR

§ 171. Przewóz towarów z zastosowaniem karnetu TIR odbywa się na podstawie Konwencji celnej, dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR (Konwencja TIR), sporządzonej w Genewie dnia 14 listopada 1975 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 17, poz. 76), zwanej dalej „Konwencją TIR".

§ 172.1. Uprawnionym do przewozu towarów pod osłoną karnetu TIR jest osoba, która uzyskała pozwolenie Prezesa Głównego Urzędu Ceł na korzystanie z procedury TIR. Wniosek o udzielenie pozwolenia należy złożyć do Prezesa Głównego Urzędu Ceł za pośrednictwem stowarzyszenia poręczającego.

2. Z wnioskiem o udzielenie pozwolenia na korzystanie z procedury TIR może wystąpić osoba, która posiada doświadczenie w wykonywaniu międzynarodowych przewozów drogowych lub co najmniej możliwość ich wykonywania.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć:

1) opinię banku prowadzącego rachunek rozliczeniowy wnioskodawcy,
2) koncesję na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego,
3) pisemne zobowiązanie, że wnioskodawca będzie:
   a) przestrzegać przepisów Konwencji TIR,
   b) uiszczać należne kwoty, o których mowa w art. 8 Konwencji TIR.

4. Pozwolenie na korzystanie z procedury TIR jest wydawane po dokonaniu przez stowarzyszenie poręczające weryfikacji wniosku oraz dołączonych do niego dokumentów.

5. Prezes Głównego Urzędu Ceł cofa pozwolenie na korzystanie z procedury TIR, na wniosek stowarzyszenia poręczającego, jeżeli uprawniony do przewozu towarów pod osłoną karnetu TIR:

1) nie spełnia wymogów określonych w ust. 2,
2) utracił stabilną sytuację finansową,
3) nie posiada aktualnej koncesji na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego,
4) naruszył wielokrotnie lub w sposób istotny przepisy Konwencji TIR.

§ 173.1. W urzędzie celnym wyjściowym lub urzędzie celnym przejściowym przy wjeździe należy przedstawić karnet TIR wraz z przewożonymi towarami oraz:

1) dokument przewozowy — do wglądu,
2) pozwolenie na przywóz towarów, jeżeli jest wymagane — z wyłączeniem pozwoleń na kontyngenty taryfowe,
3) inne dokumenty, jeżeli są wymagane na podstawie odrębnych przepisów.

2. W wypadku gdy osoba krajowa dokonuje zakupu towaru za granicą i w trakcie jego przewozu z zastosowaniem karnetu TIR sprzedaje towar odbiorcy znajdującemu się również za granicą, należy stosować procedurę tranzytu.

§ 174. Poręczenie stowarzyszenia poręczającego stanowi zabezpieczenie kwoty opłat i podatków przywozowych i wywozowych.

§ 175.1. Odbiorca towarów przewożonych pod osłoną karnetu TIR może złożyć do organu celnego, właściwego ze względu na miejsce zakończenia operacji TIR, wniosek o udzielenie pozwolenia na stosowanie procedury uproszczonej przy zakończeniu operacji TIR. Wzór pozwolenia stanowi załącznik nr 33.

2. Procedura uproszczona, o której mowa w ust. 1, polega na bezpośrednim dostarczeniu do odbiorcy towarów i dokumentów związanych z przewozem towarów pod osłoną karnetu TIR.

§ 176. 1. Wniosek, o którym mowa w § 175 ust. 1, może złożyć odbiorca towarów, który:

1) systematycznie odbiera towary przewożone pod osłoną karnetów TIR,
2) prowadzi ewidencje w sposób pozwalający organowi celnemu na dokonywanie kontroli celnej towarów,
3) nie naruszył przepisów prawa celnego ani przepisów podatkowych w ciągu ostatnich 5 lat.

2. Do wniosku należy dołączyć dokumenty, o których mowa w § 92 ust. 2. Przepis § 92 ust. 3 i 5 rozporządzenia oraz § 4 ust. 3 i 5 rozporządzenia, o którym mowa w § 92 ust. 4, stosuje się odpowiednio.

§ 177. 1. Pozwolenie, o którym mowa w § 175 ust. 1, wydaje się na okres 1 roku. Na wniosek osoby posiadającej pozwolenie może być ono przedłużane na dalsze okresy roczne. Do wniosku o przedłużenie pozwolenia nie dołącza się dokumentów, o których mowa w § 92 ust. 2, jeżeli dane w nich zawarte są nadal aktualne.

2. Przepisy § 8 rozporządzenia, o którym mowa w § 92 ust. 4, stosuje się odpowiednio.

§ 178. 1. Osoba, która uzyskała pozwolenie, o którym mowa w § 175 ust. 1, zobowiązana jest do prowadzenia rejestru towarów objętych procedurą uproszczoną.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, prowadzony jest w sposób uzgodniony z organem celnym, który wydał pozwolenie.

3. Przepisy § 35—37 rozporządzenia, o którym mowa w § 92 ust. 4, stosuje się odpowiednio.

§ 179. 1. Przepis § 102 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

2. Po dostarczeniu towarów do miejsca wskazanego w pozwoleniu upoważniony odbiorca jest zobowiązany do zawiadomienia urzędu celnego docelowego o wystąpieniu ewentualnych nieprawidłowości w dokumentach, towarach lub zamknięciach celnych.

3. Najpóźniej w następnym dniu roboczym po dniu, w którym towary zostały dostarczone do miejsca wskazanego w pozwoleniu, posiadacz karnetu TIR jest zobowiązany do przekazania karnetu TIR do urzędu celnego docelowego.

§ 180. Przepisy § 103 i § 104 rozporządzenia oraz § 23 ust. 3 rozporządzenia, o którym mowa w § 92 ust. 4, stosuje się odpowiednio.

§ 181. Pozwolenie, o którym mowa w § 175 ust. 1, może zostać przez organ celny cofnięte w wypadku, gdy wnioskodawca prowadzi działalność niezgodnie z przepisami prawa celnego.

§ 182.1. Przewóz towarów z zastosowaniem karnetu TIR może obejmować kilka wyjściowych i docelowych urzędów celnych, ale łączna ich liczba nie może przekroczyć czterech.

2. Urząd celny wyjściowy dla procedury TIR oznacza wyłącznie ten urząd celny, w którym towary zostały objęte procedurą TIR.

3. Karnet TIR może być przedstawiony w docelowym urzędzie celnym w wypadku jego przyjęcia przez wszystkie wyjściowe urzędy celne.

§ 183. W wypadku doładunku lub częściowego rozładunku towaru na polskim obszarze celnym dopuszcza się możliwość zmiany pierwotnie wyznaczonego kolejnego wyjściowego lub docelowego urzędu celnego.

§ 184.1. Zgłoszenie celne towarów do procedury wywozu z zastosowaniem karnetu TIR, składane w urzędzie celnym wewnętrznym, powinno być dokonane na dokumencie SAD składającym się z kart 1, 1A, 2 i 3.

2. Po objęciu towarów procedurą wywozu i procedurą tranzytu funkcjonariusz celny urzędu celnego wewnętrznego dołącza do karnetu TIR kartę 1A.

3. W urzędzie celnym przejściowym funkcjonariusz celny potwierdza wyprowadzenie towarów poza polski obszar celny przez przystawienie stempla SAD, wpisanie pozycji ewidencji, złożenie podpisu i przystawienie pieczęci „Polska-Cło" na odwrocie karty 1A. Upoważniony funkcjonariusz celny przystawia następnie pieczęć VAT. Kartę 1A należy odesłać do urzędu celnego, w którym nastąpiło objęcie towarów procedurą wywozu, w terminie 5 dni od daty wyprowadzenia towarów poza polski obszar celny.

4. Funkcjonariusz celny urzędu celnego, w którym nastąpiło objęcie towarów procedurą wywozu, wydaje kartę 1A zgłaszającemu tylko w wypadku, jeżeli jest ona potwierdzona pieczęcią VAT. Odbiór tej karty zgłaszający potwierdza w polu E karty 1.

§ 185.1. W wypadku niedostarczenia towarów do:

1) docelowego urzędu celnego, postępowanie poszukiwawcze wszczyna wyjściowy urząd celny,
2) przejściowego urzędu celnego przy ich wywozie z polskiego obszaru celnego, postępowanie poszukiwawcze wszczyna przejściowy urząd celny przy przywozie towarów na polski obszar celny.

2. W wypadku stwierdzenia nieprawidłowości w stosowaniu procedury TIR postępowanie wyjaśniające wszczyna docelowy urząd celny albo przejściowy urząd celny przy wywozie.

§ 186. Instrukcja stosowania karnetu TIR stanowi załącznik nr 34 do rozporządzenia.

Rozdział 6

Tranzyt towarów z zastosowaniem karnetu ATA

§ 187. Przewóz towarów z zastosowaniem karnetu ATA odbywa się zgodnie z przepisami Konwencji celnej w sprawie karnetu ATA dla odprawy warunkowej towarów, sporządzonej w Brukseli dnia 6 grudnia 1961 r. (Dz. U. z 1969 r. Nr 30, poz. 242) lub Konwencji dotyczącej odprawy czasowej, sporządzonej w Stambule dnia 26 czerwca 1990 r. (Dz. U. z 1998 r. Nr 14, poz. 61).

§ 188. Jeżeli karnet ATA wykorzystywany jest do przewozu towarów określonych w ustawie o zasadach szczególnej kontroli obrotu oraz towarów, o których mowa w rozdziale 4 ustawy o administrowaniu obrotem, do karnetu ATA należy dołączyć pozwolenie wymagane na podstawie tych przepisów.

§ 189.1. Jeżeli funkcjonariusz celny urzędu celnego, do którego dostarczono towar, stwierdzi, że zostały naruszone zamknięcia celne lub zachodzi podejrzenie, że zawartość przesyłki nie jest zgodna z danymi zawartymi w dokumentach, przeprowadza rewizję celną towarów i sporządza protokół rewizji celnej w trzech egzemplarzach. Wzór protokołu rewizji celnej stanowi załącznik nr 35 do rozporządzenia.

2. Jeden egzemplarz protokołu rewizji celnej funkcjonariusz celny dołącza do grzbietu karty tranzytowej albo karty wywozu, albo karty powrotnego wywozu, drugi egzemplarz dołącza do odcinka oderwanego od grzbietu karty tranzytowej albo karty wywozu, albo karty powrotnego wywozu i przesyła do urzędu celnego, który przekazał towar, a trzeci egzemplarz pozostawia w urzędzie celnym, w którym sporządzono protokół.

3. Po sporządzeniu protokołu rewizji celnej funkcjonariusz celny dokonuje na odwrocie grzbietu karty tranzytowej, karty wywozu albo karty powrotnego wywozu oraz w polu „H" w lit. d) i w rubryce 7 listy ogól-

nej adnotacji o treści: „Sporządzono protokół data ..... podpis ..... pieczęć ....." i podaje numery oraz ilość nowych zamknięć celnych nałożonych na towary, na opakowania lub na środek przewozowy.

4. Po sporządzeniu protokołu rewizji celnej karnet ATA zwracany jest posiadaczowi, a towar zostaje zwolniony.

§ 190. Instrukcja stosowania karnetu ATA stanowi załącznik nr 36 do rozporządzenia.

DZIAŁ V

Tryb stosowania procedury wywozu

§ 191.1. Zgłoszenie celne o objęcie towarów procedurą wywozu w formie ustnej lub innej czynności niż forma pisemna lub ustna jest dokonywane w granicznym urzędzie celnym, przez który następuje wyprowadzenie towarów.

2. Zgłoszenie celne o objęcie towarów procedurą wywozu może być dokonane w każdym urzędzie celnym, jeżeli łączna wartość towarów nie przekracza równowartości 800 EURO i masy brutto 1 000 kg, z uwzględnieniem przepisów rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 17 sierpnia 1999 r. w sprawie określenia urzędów celnych, w których są dokonywane czynności przewidziane przepisami prawa celnego w zależności od rodzaju towarów lub procedur celnych, którymi mogą być obejmowane towary w poszczególnych urzędach celnych (Dz. U. Nr 73, poz. 818), oraz rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 10 czerwca 1998 r. w sprawie określenia wykazu przejść granicznych, przez które towary będące przedmiotem obrotu specjalnego z zagranicą mogą być wprowadzane na polski obszar celny lub wyprowadzane z polskiego obszaru celnego (Dz. U. Nr 79, poz. 514).

§ 192. Zgłoszenia celnego o objęcie towarów procedurą wywozu należy dokonać na dokumencie SAD, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

§ 193. 1. Do zgłoszenia celnego o objęcie towarów procedurą wywozu należy dołączyć w szczególności:

1) fakturę lub w wypadku braku faktury fakturę prowizoryczną lub fakturę pro forma,
2) specyfikację towarów lub listę towarową, jeżeli faktura nie spełnia roli specyfikacji,
3) pozwolenie na wywóz towarów, jeżeli jest wymagane na podstawie przepisów odrębnych,
4) upoważnienie do zgłoszenia towarów, jeżeli zgłoszenie celne dokonywane jest przez przedstawiciela,
5) dokument przewozowy — do wglądu,
6) zaświadczenie o nadaniu statystycznego numeru identyfikacyjnego REGON — do wglądu, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej,
7) zaświadczenie o nadaniu numeru identyfikacji podatkowej NIP — do wglądu, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej,
8) inne dokumenty, jeżeli są wymagane na podstawie przepisów odrębnych lub przepisów szczególnych.

2. Dokumenty określone w ust. 1 pkt 1 i 2 powinny być złożone w oryginale. Na żądanie zgłaszającego funkcjonariusz celny zwraca oryginał, a kopię lub kserokopię stanowiącą załącznik do zgłoszenia celnego potwierdza za zgodność z oryginałem i składa podpis oraz przystawia pieczęć „Polska-Cło". Na zwracanym oryginale nanosi adnotację „do zgłoszenia nr ..... przyjęto kopię/kserokopię", składa podpis oraz przystawia pieczęć „Polska-Cło".

3. Dokument, określony w ust. 1 pkt 3, powinien być złożony w oryginale. Jeżeli dokument ten dotyczy więcej niż jednego zgłoszenia celnego, funkcjonariusz celny nanosi na oryginale adnotację o wykorzystanej ilości lub wartości towarów, składa podpis i odciska pieczęć „Polska-Cło". Jeżeli towary objęte pozwoleniem zostały wywiezione w całości, funkcjonariusz celny nanosi na oryginale adnotację o całkowitym wykorzystaniu pozwolenia, składa podpis i przystawia pieczęć „Polska-Cło". Oryginał wydawany jest zgłaszającemu. Kserokopię stanowiącą załącznik do zgłoszenia celnego funkcjonariusz potwierdza za zgodność z oryginałem, składa podpis i odciska pieczęć „Polska-Cło".

4. Dokument określony w ust. 1 pkt 4 powinien być złożony w oryginale lub w urzędowo poświadczonym odpisie. Jeżeli upoważnienie ma charakter upoważnienia stałego, gdy zostało udzielone:

1) agencji celnej — agencja celna może dokonywać zgłoszeń celnych:
   a) dołączając kserokopię upoważnienia, potwierdzoną przez agenta celnego za zgodność z oryginałem, lub
   b) podając numer pozycji rejestru upoważnień agencji celnej,
2) innym osobom niż określone w pkt 1 — mogą one dokonywać zgłoszenia podając numer pozycji wykazu W 05.

5. Dokumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 6 i 7, nie dołącza się każdorazowo do zgłoszenia celnego, jeżeli zostały wcześniej złożone organowi celnemu, który przyjmuje zgłoszenie celne, a dane w nich zawarte są nadal aktualne. W takim wypadku zgłaszający powinien podać numer pozycji wykazu W 05.

6. Jeżeli zgłaszający przewiduje, że towary wyprowadzane poza polski obszar celny mogą zostać powrotnie wprowadzone na polski obszar celny, do zgłoszenia wywozowego może dołączyć dokument „Towary powracające".

7. Organ celny może, zgodnie z art. 70 § 1 pkt 1 Kodeksu celnego, zażądać w formie pisemnej złożenia innych dokumentów niż określone w ust. 1.

8. W wypadku braku oryginału faktury za dokument służący do ustalenia wartości towarów mogą być uznane:

1) umowa sprzedaży, w wypadku dokonania zgłoszenia celnego przez osoby fizyczne,
2) akt darowizny,

3) postanowienie sądu o nabyciu praw spadkowych.

§ 194. 1. Do zgłoszenia celnego o objęcie procedurą wywozu banderol podatkowych należy przedłożyć, z uwzględnieniem § 193, oryginał:

1) zaświadczenia urzędu skarbowego o wydaniu banderol podatkowych, z podaniem rodzaju, serii, numeru ewidencyjnego (jeśli występuje), daty wytworzenia, ilości i wartości banderol, na przywożone towary objęte obowiązkiem banderolowania,

2) zaświadczenia o zapłaceniu równowartości wydanych banderol podatkowych.

2. Wywóz banderol podatkowych poza polski obszar celny nie jest potwierdzany pieczęcią VAT.

§ 195. 1. Zgłoszenia celnego o objęcie towarów procedurą wywozu w granicznym urzędzie celnym, będącym urzędem wywozu towarów poza polski obszar celny, należy dokonać na dokumencie SAD składającym się z kart 1, 1A, 2 i 3. Funkcjonariusz celny wypełnia pola A, B i D.

2. Karta 1 pozostaje w urzędzie celnym i stanowi załącznik do ewidencji. Karta 2 jest przesyłana do urzędu statystycznego.

3. Funkcjonariusz celny potwierdza wyprowadzenie towarów poza polski obszar celny poprzez przystawienie stempla SAD, wpisanie pozycji ewidencji, złożenie podpisu i przystawienie pieczęci „Polska-Cło" na odwrocie karty 1A. Upoważniony funkcjonariusz celny przystawia następnie pieczęć VAT.

4. Karty 1A i 3 funkcjonariusz celny, po potwierdzeniu ich odbioru w polu 54 karty 1, wydaje zgłaszającemu.

5. Przepis § 37 ust. 12 stosuje się odpowiednio.

§ 196. 1. Zgłoszenia celnego o objęcie towarów procedurą wywozu w granicznym urzędzie celnym, będącym urzędem celnym wywozu towarów poza polski obszar celny, z jednoczesnym zastosowaniem tego samego dokumentu SAD we wspólnej procedurze tranzytowej, należy dokonać na dokumencie SAD składającym się z kart 1, 1A, 2, 3, 4, 5 i 7. Funkcjonariusz celny wypełnia pola A, B, C i D.

2. Przepisy § 195 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

3. Karty 1A, 3—5 i 7 funkcjonariusz celny, po potwierdzeniu ich odbioru w polu 54 karty 1, wydaje zgłaszającemu.

4. Przepis § 37 ust. 12 stosuje się odpowiednio.

§ 197. Jeżeli zgłoszenie celne o objęcie towarów procedurą wywozu dokonywane jest w wewnętrznym urzędzie celnym z zastosowaniem dokumentu SAD, przepis § 37 oraz § 57 stosuje się odpowiednio.

§ 198. 1. Jeżeli towary zgłaszane są do procedury wywozu w wewnętrznym urzędzie celnym, a w charakterze dokumentu tranzytowego wykorzystywane są inne dokumenty niż SAD, zgłoszenia celnego towarów do tej procedury należy dokonać na dokumencie SAD składającym się z kart 1, 1A, 2 i 3. Funkcjonariusz celny wypełnia pola A, B i D dokumentu SAD.

2. Karta 1 pozostaje w urzędzie celnym i stanowi załącznik do ewidencji.

3. Karta 3 przekazywana jest zgłaszającemu, który potwierdza jej odbiór w polu 54 karty 1.

4. Karta 1A wraz z dokumentem tranzytowym i towarem dostarczana jest do granicznego urzędu celnego. Funkcjonariusz celny granicznego urzędu celnego potwierdza wyprowadzenie towarów poza polski obszar celny poprzez przystawienie stempla SAD, wpisanie pozycji ewidencji, złożenie podpisu i przystawienie pieczęci „Polska-Cło" na odwrocie karty 1A. Upoważniony funkcjonariusz celny przystawia pieczęć VAT.

5. Jeżeli w granicznym urzędzie celnym zostanie przedstawiona karta 3 w celu potwierdzenia wyprowadzenia towarów za granicę pieczęcią VAT, upoważniony funkcjonariusz celny potwierdza kartę 3 pieczęcią VAT i dokonuje na odwrocie karty 1A adnotacji o treści: „Wywóz towarów poza polski obszar celny potwierdzono pieczęcią VAT na karcie 3 SAD".

6. Karta 2 jest przesyłana do urzędu statystycznego po otrzymaniu z granicznego urzędu celnego karty 1A potwierdzającej wyprowadzenie towarów za granicę.

7. Kartę 1A należy odesłać do urzędu celnego, w którym nastąpiło objęcie towarów procedurą wywozu, w ciągu 5 dni od dnia wyprowadzenia towarów poza polski obszar celny.

8. W urzędzie celnym, w którym nastąpiło objęcie towarów procedurą wywozu, zgłaszającemu wydaje się kartę 1A, jeżeli jest ona potwierdzona pieczęcią VAT. Odbiór karty 1A zgłaszający potwierdza w polu E karty 1.

9. Jeżeli ze względu na zastosowaną procedurę celną funkcjonariusz celny nie potwierdził wyprowadzenia towarów poza polski obszar celny pieczęcią VAT na odwrocie karty 1A, na wniosek osoby potwierdza wyprowadzenie towarów poza polski obszar celny na odwrocie karty 3 i dokonuje adnotacji „Towar wystąpił za granicę dnia..., w OC/PC ..., pod poz. ...", składa podpis i przystawia pieczęć „Polska-Cło".

§ 199. 1. Towary wywiezione w procedurze uszlachetniania biernego lub na karnecie ATA, które pozostały poza polskim obszarem celnym, powinny zostać zgłoszone do procedury wywozu. Zgłoszenia celnego o objęcie towarów procedurą wywozu dokonuje się na podstawie stanu towarów i elementów kalkulacyjnych z dnia przyjęcia zgłoszenia celnego do procedury uszlachetniania biernego lub z dnia przyjęcia zgłoszenia celnego na karnecie ATA z uwzględnieniem ilości towarów objętych procedurą wywozu. Do zgłoszenia celnego do procedury wywozu należy dołączyć kartę 3 o objęcie towarów procedurą uszlachetniania biernego lub przedstawić karnet ATA i odcinek powrotnego wywozu karnetu ATA.

2. W wypadku, o którym mowa w ust. 1, zgłoszenia celnego do procedury wywozu należy dokonać na dokumencie SAD składającym się z kart 1, 1A, 2 i 3 w urzędzie celnym, w którym towary zostały objęte procedurą uszlachetniania biernego, lub karnetem ATA. Funkcjonariusz celny wypełnia pola A, B i D.

3. Karta 1 pozostaje w urzędzie celnym i stanowi załącznik do ewidencji. Karta 2 jest przesyłana do urzędu statystycznego.

4. Kartę 1A ze zgłoszenia celnego do procedury uszlachetniania biernego należy połączyć w sposób trwały z kartą 1A ze zgłoszenia celnego do procedury wywozu, ostemplowując zagięty lewy róg pieczęcią „Polska-Cło". Połączone karty 1A wraz z kartą 3 ze zgłoszenia celnego do procedury wywozu wydawane są zgłaszającemu, po potwierdzeniu ich odbioru w polu 54 karty 1 zgłoszenia celnego wywozowego.

5. Jeżeli towary były uprzednio objęte karnetem ATA, karty 1A i 3 wydawane są zgłaszającemu po potwierdzeniu ich odbioru w polu 54 karty 1 zgłoszenia celnego do procedury wywozu. Funkcjonariusz celny na odwrocie karty 3 dokonuje adnotacji „Towar wystąpił za granicę na podstawie karnetu ATA ... dnia ..., w OC/PC pod pozycją...", składa podpis i przystawia pieczęć „Polska-Cło".

§ 200. 1. Jeżeli środek transportu pozostał za granicą, może on zostać zgłoszony do procedury wywozu.

2. Zgłoszenia celnego środka transportu, o którym mowa w ust. 1, należy dokonać w urzędzie celnym granicznym, na dokumencie SAD, składającym się z kart 1, 1A, 2, 3.

3. Do zgłoszenia celnego, o którym mowa w ust. 2, należy dołączyć w szczególności:

1) manifest morski albo lotniczy z potwierdzeniem wyprowadzenia towarów przewożonych środkiem przewozowym za granicę,
2) wykaz polskich i zagranicznych portów przeznaczenia.

4. Przepis § 193 stosuje się odpowiednio.

5. W wypadku, o którym mowa w ust. 1, stosuje się elementy kalkulacyjne z dnia przyjęcia zgłoszenia celnego do procedury wywozu.

6. Przepisy ust. 1—5 stosuje się wyłącznie do statków morskich i samolotów, a objęcie ich procedurą wywozu nie może nastąpić po upływie roku od dnia wyprowadzenia poza polski obszar celny.

§ 201. 1. Jeżeli zgłoszenie celne do procedury wywozu dotyczy towarów w stanie rozmontowanym lub nie zmontowanym, objętych jedną fakturą, ale załadowanych na kilka środków transportu, należy:

1) sporządzić oddzielne zgłoszenia celne wywozowe dla towarów przewożonych na poszczególnych środkach transportu, podając kod towarów zgodnie z klasyfikacją wyrobu w stanie zmontowanym,
2) dołączyć do pierwszego zgłoszenia celnego wywozowego fakturę, a do pozostałych zgłoszeń celnych wywozowych jej kserokopię,
3) do każdego zgłoszenia celnego wywozowego dołączyć specyfikację towarów objętych tym zgłoszeniem.

2. W wypadku, o którym mowa w ust. 1, w poszczególnych zgłoszeniach celnych wywozowych należy podawać wartość towarów objętych tym zgłoszeniem. Suma wartości towarów ze wszystkich zgłoszeń celnych wywozowych powinna być równa wartości towarów określonej w fakturze.

§ 202. 1. Środek przewozowy, na którym lub za pomocą którego następuje wywóz towarów poza polski obszar celny, z zastrzeżeniem ust. 2, po przekroczeniu granicy państwowej Rzeczypospolitej Polskiej nie może zostać uznany za polski obszar celny, bez względu na to, w jakim kraju lub pod jaką banderą jest zarejestrowany.

2. Środek przewozowy, na którym lub za pomocą którego następuje wywóz towarów poza polski obszar celny, po przekroczeniu granicy państwowej Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za polski obszar celny, jeżeli na podstawie umów międzynarodowych czynności kontroli celnej są wykonywane poza polskim obszarem celnym.

§ 203.1. Towary krajowe przeznaczone na zaopatrzenie statków znajdujących się w polskim porcie i wykorzystywanych w ruchu międzynarodowym:

1) zarejestrowanych w Rzeczypospolitej Polskiej i pływających pod polską banderą lub
2) zarejestrowanych za granicą i pływających pod obcą banderą

— należy zgłosić do procedury wywozu na dokumencie SAD.

2. Przy wprowadzeniu na statek towarów, o których mowa w ust. 1, należy przedstawić organowi celnemu specyfikację towarów lub inny dokument umożliwiający ich identyfikację.

3. W uzasadnionych wypadkach, na wniosek zgłaszającego, organ celny może wyrazić zgodę, aby zgłoszenie celne do procedury wywozu obejmowało towary wywiezione w danym miesiącu kalendarzowym.

4. Zgłoszenie celne, o którym mowa w ust. 3, należy złożyć do 14 dnia miesiąca następującego po miesiącu kalendarzowym, w którym nastąpił wywóz towarów. Zgłoszenie celne powinno zawierać elementy kalkulacyjne z dnia przyjęcia zgłoszenia celnego.

§ 204. Przepisy § 203 stosuje się odpowiednio do towarów krajowych przeznaczonych na zaopatrzenie statków powietrznych znajdujących się w polskim porcie lotniczym wykorzystywanych w ruchu międzynarodowym.

DZIAŁ VI

Wymogi, jakie powinno spełniać zgłoszenie celne przy stosowaniu procedury dopuszczenia do obrotu

§ 205. 1. Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, zgłoszenia celnego o objęcie towarów procedurą

dopuszczenia do obrotu należy dokonać na dokumencie SAD składającym się z kart 6, 7 i 8.

2. Funkcjonariusz celny wypełnia pola A, B i J.

3. Karta 6 pozostaje w urzędzie celnym, karta 7 przekazywana jest do urzędu statystycznego, karta 8, po potwierdzeniu jej odbioru w polu 54 karty 6, wydawana jest zgłaszającemu.

§ 206. 1. Do zgłoszenia celnego o objęcie towarów procedurą dopuszczenia do obrotu należy dołączyć w szczególności:

1) fakturę, z zastrzeżeniem § 208,
2) specyfikację towarów lub listę towarową, jeżeli faktura nie spełnia roli specyfikacji,
3) deklarację wartości celnej (DWC); wzór deklaracji wartości celnej (DWC) i sposób jej wypełniania stanowi załącznik nr 37 do rozporządzenia,
4) dokument potwierdzający pochodzenie towarów, określony w załączniku nr 38 do rozporządzenia, z wyjątkiem, gdy stosuje się stawki celne ryczałtowe,
5) pozwolenie na przywóz towarów, jeżeli jest wymagane,
6) upoważnienie do zgłoszenia towarów, jeżeli zgłoszenie celne dokonywane jest przez przedstawiciela,
7) potwierdzenie złożenia zabezpieczenia kwoty wynikającej z długu celnego, jeżeli zabezpieczenie zostało złożone,
8) dokument przewozowy, jeżeli objęcie towarów procedurą dopuszczenia do obrotu następuje po zakończeniu procedury tranzytu,
9) zaświadczenie o nadaniu statystycznego numeru identyfikacyjnego REGON, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej,
10) zaświadczenie o nadaniu numeru identyfikacji podatkowej NIP, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej,
11) dokument dotyczący nadania towarowi przeznaczenia celnego — do wglądu, jeżeli towarowi obejmowanemu procedurą dopuszczenia do obrotu zostało uprzednio nadane przeznaczenie celne inne niż procedura tranzytu,
12) inne dokumenty, jeżeli są wymagane na podstawie przepisów odrębnych lub przepisów szczególnych.

2. Przepisu ust.1 pkt 3 nie stosuje się, jeżeli procedurą dopuszczenia do obrotu obejmowane są towary, o których mowa w art. 190 ust.1 pkt 6 Kodeksu celnego lub których wartość nie przekracza równowartości 800 EURO.

3. Przepisy § 193 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

4. Dokumenty, określone w ust.1 pkt 3 i 4, powinny być składane w oryginale.

5. Do dokumentów, określonych w ust.1 pkt 5 i 6, przepisy § 193 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

6. Dokument określony w ust.1 pkt 7 powinien zostać złożony w oryginale. Jeżeli dokument ten dotyczy więcej niż jednego zgłoszenia celnego, funkcjonariusz celny dokonuje na oryginale adnotacji o wysokości powstałego długu celnego, składa podpis i przystawia pieczęć „Polska-Cło". Oryginał dokumentu potwierdzającego złożenie zabezpieczenia kwoty wynikającej z długu celnego wydawany jest zgłaszającemu. Kserokopię stanowiącą załącznik do zgłoszenia celnego funkcjonariusz celny potwierdza za zgodność z oryginałem, składa podpis i przystawia pieczęć „Polska-Cło".

7. Do dokumentów określonych w ust. 1 pkt 9 i 10 przepis § 193 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

8. Przepis § 193 ust. 7 stosuje się odpowiednio.

§ 207. 1. Do zgłoszenia celnego o objęcie procedurą dopuszczenia do obrotu:

1) pojazdów samochodowych, ich nadwozi, podwozi należy dołączyć oryginał zagranicznego dokumentu rejestracyjnego pojazdu lub zaświadczenia o wyrejestrowaniu pojazdu albo innego dokumentu urzędowego kraju wysyłki, jeżeli pojazd był wcześniej rejestrowany,
2) towarów objętych obowiązkiem banderolowania należy dołączyć oryginał:
   a) zaświadczenia urzędu skarbowego o wydaniu banderol podatkowych, z podaniem rodzaju, serii, numeru ewidencyjnego (jeśli występuje), daty wytworzenia, ilości i wartości banderol, na przywożone towary objęte obowiązkiem banderolowania,
   b) zaświadczenia o zapłaceniu równowartości wydanych banderol podatkowych.

2. Przepisy § 206 stosuje się odpowiednio.

§ 208. 1. W wypadku braku oryginału faktury, za dokument służący do ustalenia wartości celnej towarów mogą być uznane:

1) kserokopia faktury, faktura przekazana telefaksem, faktura celna, konsularna, prowizoryczna lub pro forma w wypadku złożenia zgłoszenia celnego o objęcie procedurą dopuszczenia do obrotu towarów o wartości nie przekraczającej równowartości 70 EURO albo towarów o zerowej lub zawieszonej do zera stawce celnej i zerowej stawce podatkowej,
2) faktura celna, prowizoryczna lub pro forma w wypadku złożenia zgłoszenia celnego o objęcie procedurą dopuszczenia do obrotu towarów otrzymanych nieodpłatnie lub zakupionych na giełdach towarowych lub po cenach giełdowych albo w ramach kredytu handlowego, a także w wypadku napraw gwarancyjnych,
3) kopia lub kserokopia faktury lub faktura przekazana telefaksem w wypadku złożenia zgłoszenia celnego o objęcie procedurą dopuszczenia do obrotu:

a) organów ciała, krwi i plazmy,
b) łatwo psujących się badawczych materiałów medycznych,
c) materiałów radioaktywnych, z wyjątkiem materiałów rozszczepialnych,
d) żywych zwierząt,
e) towarów łatwo psujących się, a w szczególności: mięsa, ryb, mleka i jego przetworów, jaj, owoców, margaryny, warzyw oraz innych produktów żywnościowych, żywych roślin i kwiatów ciętych,
f) gazet i czasopism,
g) materiałów dziennikarskich, w szczególności: taśm, wideotaśm, filmów,
h) lekarstw i szczepionek,
i) materiałów naukowych i medycznych,
j) wyposażenia przeciwpożarowego i ratowniczego,
k) wyposażenia niezbędnego do prowadzonych poszukiwań, badań i akcji ratunkowych,
l) wyposażenia prasowego, radiowego i telewizyjnego,
ł) wyposażenia kinematograficznego,
m) części zamiennych i wyposażenia pokładowego samolotów używanych w lotnictwie cywilnym,

4) rachunek,
5) umowa sprzedaży, w wypadku dokonania zgłoszenia celnego przez osoby fizyczne,
6) akt darowizny,
7) postanowienie sądu o nabyciu praw spadkowych.

2. W wypadku objęcia towarów procedurą dopuszczenia do obrotu na podstawie dokumentów, o których mowa w ust.1 pkt 2 i 3, z wyjątkiem towarów otrzymywanych nieodpłatnie, a także dopuszczonych do obrotu po naprawie gwarancyjnej, zgłaszający powinien dostarczyć organowi celnemu oryginał faktury w terminie 14 dni od daty złożenia zgłoszenia celnego.

§ 209. 1. Faktura lub inny dokument służący do ustalenia wartości celnej powinny zawierać w szczególności:

1) nazwę i adres kontrahenta,
2) nazwę i adres nabywcy,
3) numer,
4) miejsce i datę wystawienia,
5) rodzaj i ilość towarów oraz jego wartość wyrażoną, w walucie wymienialnej, walucie polskiej lub walucie obcej nie będącej walutą wymienialną,
6) z zastrzeżeniem ust. 3, warunki dostawy (np. wg INCOTERMS '90), z wyjątkiem dokumentów określonych w § 208 ust.1 pkt 4—7.

2. Za fakturę uznaje się również fakturę sporządzoną z zastosowaniem komputera.

3. W wypadku braku informacji o warunkach dostawy na fakturze lub innym dokumencie służącym do ustalenia wartości celnej należy przyjąć warunki dostawy podane w kontrakcie. Jeżeli jest brak tej informacji również w kontrakcie, należy do wyliczenia wartości celnej przyjąć, że dostawa była realizowana na warunkach EXW według INCOTERMS '90.

§ 210. 1. Jeżeli procedurą dopuszczenia do obrotu mają być objęte towary pochodzące z krajów, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła umowy o wolnym handlu, albo pochodzące z krajów rozwijających się lub najmniej rozwiniętych, objęte sekcjami XVI i XVII lub pozycjami 7308 i 9406 taryfy celnej, w szczególności duże urządzenia, linie technologiczne, mosty, konstrukcje, przywożone partiami w stanie rozmontowanym lub nie zmontowanym, należy wystąpić do organu celnego z pisemnym wnioskiem o wyrażenie zgody na obejmowanie procedurą dopuszczenia do obrotu poszczególnych partii towarów, zgodnie z klasyfikacją wyrobu w stanie zmontowanym.

2. Wniosek, o którym mowa w ust.1, należy złożyć w urzędzie celnym, w którym będą dokonywane zgłoszenia celne towarów przywożonych partiami.

3. Do wniosku należy dołączyć:

1) uwierzytelnioną kopię kontraktu na dostawę kompletnego wyrobu,
2) szczegółową specyfikację towarową wszystkich dostaw w ramach kontraktu,
3) dowód pochodzenia na kompletny wyrób objęty kontraktem.

4. Przy dokonywaniu zgłoszenia celnego każdej kolejnej partii towarów należy przedłożyć, z uwzględnieniem § 206:

1) kartę 8 dokumentu SAD dotyczącego zgłoszenia celnego pierwszej partii towarów,
2) fakturę dotyczącą dostarczonej części kompletnego wyrobu, zawierającą numer kontraktu oraz datę i numer dowodu pochodzenia, o którym mowa w ust. 3 pkt 3,
3) dokumenty potwierdzające spełnienie wymogu bezpośredniego transportu.

5. Zgłoszenie celne wszystkich partii towarów powinno być dokonane w jednym urzędzie celnym.

DZIAŁ VII

Wymogi, jakie powinno spełniać zgłoszenie celne przy obejmowaniu towarów gospodarczymi procedurami celnymi

Rozdział 1

Procedura składu celnego

§ 211. Zgłoszenie celne o objęcie towarów procedurą składu celnego powinno zostać dokonane na dokumencie SAD składającym się z kart 6, 7 i 8.

§ 212. 1. Do zgłoszenia celnego o objęcie procedurą składu celnego towarów niekrajowych należy dołączyć w szczególności:

1) fakturę lub fakturę pro forma,

2) dokumenty określone w § 206 ust. 1 pkt 2—12 i § 207,

3) pozwolenie na korzystanie z procedury składu celnego.

2. Do dokumentów określonych w ust.1 pkt 1 i 2 przepisy § 193 ust. 2, 4 i 5 oraz § 206 ust. 4 i 6 stosuje się odpowiednio.

3. Dokument określony w ust. 1 pkt 3 powinien być złożony w oryginale lub kserokopii potwierdzonej przez urząd celny za zgodność z oryginałem.

4. Przepis § 208 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

§ 213. 1. Do zgłoszenia celnego o objęcie procedurą składu celnego towarów krajowych należy dołączyć w szczególności:

1) dokumenty określone w § 193 ust. 1,

2) pozwolenie na korzystanie z procedury składu celnego.

2. Do dokumentów określonych w ust. 1 pkt 1 przepisy § 193 ust. 2—4 stosuje się odpowiednio.

3. Dokument określony w ust. 1 pkt 2 powinien być złożony w oryginale lub kserokopii potwierdzonej przez organ celny za zgodność z oryginałem.

§ 214. Przepis § 193 ust. 7 stosuje się odpowiednio.

§ 215. Do obiegu kart dokumentu SAD przepisy § 205 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 2

Procedura uszlachetniania czynnego i procedura przetwarzania pod kontrolą celną

§ 216. 1. Zgłoszenia celnego o objęcie towarów procedurą uszlachetniania czynnego lub procedurą przetwarzania pod kontrolą celną należy dokonać na dokumencie SAD składającym się z kart 6, 7 i 8.

2. Do zgłoszenia celnego o objęcie towarów procedurą uszlachetniania czynnego lub procedurą przetwarzania pod kontrolą celną należy dołączyć w szczególności:

1) fakturę, a w wypadku braku faktury fakturę celną, prowizoryczną lub pro forma,

2) dokumenty, o których mowa w § 206 ust. 1 pkt 2—6 i 8—12,

3) potwierdzenie złożenia zabezpieczenia kwoty wynikającej z długu celnego albo pozwolenie na zwolnienie z obowiązku jego złożenia,

4) pozwolenie na korzystanie z procedury uszlachetniania czynnego albo procedury przetwarzania pod kontrolą celną albo skrócony wniosek o udzielenie pozwolenia na korzystanie z procedury uszlachetniania czynnego lub procedury przetwarzania pod kontrolą celną albo w wypadku, o którym mowa w § 6 rozporządzenia, o którym mowa w § 15 pkt 2, kserokopię wniosku o udzielenie lub zmianę pozwolenia na korzystanie z procedury uszlachetniania czynnego lub przetwarzania pod kontrolą celną wraz z potwierdzeniem jego przyjęcia przez organ celny.

3. Do dokumentów określonych w ust. 2 pkt 1—3 przepisy § 193 ust. 2—5 oraz § 206 ust. 4 i 6 stosuje się odpowiednio.

4. Dokument określony w ust. 2 pkt 4 powinien być złożony w oryginale lub kserokopii potwierdzonej przez urząd celny za zgodność z oryginałem.

5. Przepis § 193 ust. 7 stosuje się odpowiednio.

6. Do obiegu kart dokumentu SAD przepisy § 205 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 3

Procedura odprawy czasowej

§ 217. 1. Zgłoszenia celnego o objęcie towarów procedurą odprawy czasowej należy dokonać na dokumencie SAD składającym się z kart 6, 7 i 8.

2. Do zgłoszenia celnego o objęcie towarów procedurą odprawy czasowej należy dołączyć w szczególności:

1) fakturę, fakturę celną, prowizoryczną lub pro forma,

2) dokumenty, o których mowa w § 206 ust. 1 pkt 2—12,

3) pozwolenie na korzystanie z procedury albo skrócony wniosek o udzielenie tego pozwolenia wraz z dokumentem potwierdzającym cel przywozu towarów albo w wypadku, o którym mowa w § 6 rozporządzenia, o którym mowa w § 15 pkt 2, kserokopię wniosku o udzielenie lub zmianę pozwolenia na korzystanie z procedury odprawy czasowej wraz z potwierdzeniem jego przyjęcia przez organ celny.

3. Do dokumentów, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, przepisy § 193 ust. 2—5 i § 206 ust. 4 i 6 stosuje się odpowiednio.

4. Dokumenty określone w ust. 2 pkt 3 powinny być złożone w oryginałach lub kserokopiach potwierdzonych przez organ celny za zgodność z oryginałem.

5. Przepis § 193 ust. 7 stosuje się odpowiednio.

6. Do obiegu kart dokumentu SAD § 205 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 4

Procedura uszlachetniania biernego

§ 218. 1. Zgłoszenia celnego o objęcie towarów procedurą uszlachetniania biernego należy dokonać na dokumencie SAD składającym się z kart:

1) 1, 1A, 2 i 3 lub

2) 1, 1A, 2, 3, 4 i 5 lub

3) 1, 1A, 2, 3, 4, 5 i 7.

2. Do zgłoszenia celnego o objęcie towarów procedurą uszlachetniania biernego należy dołączyć w szczególności:

1) dokumenty, o których mowa w § 193 ust. 1,

2) pozwolenie na korzystanie z procedury uszlachetniania biernego albo skrócony wniosek o udzielenie pozwolenia na korzystanie z procedury uszlachetniania biernego albo w wypadku, o którym mowa w § 6 rozporządzenia, o którym mowa w § 15 pkt 2, kserokopię wniosku o udzielenie lub zmianę pozwolenia na korzystanie z procedury uszlachetniania biernego wraz z potwierdzeniem jego przyjęcia przez organ celny.

3. Do dokumentów określonych w ust. 2 pkt 1 przepisy § 193 ust. 2—4 stosuje się odpowiednio.

4. Dokument określony w ust. 2 pkt 2 powinien być złożony w oryginale lub kserokopii potwierdzonej przez organ celny za zgodność z oryginałem.

5. Z zastrzeżeniem ust. 6, do obiegu kart dokumentu SAD przepisy § 195—199 stosuje się odpowiednio.

6. W wypadku, o którym mowa w § 199, funkcjonariusz celny wydaje zgłaszającemu kartę 1A po potwierdzeniu jej odbioru w polu 54 karty 1.

DZIAŁ VIII

Wymogi, jakie powinno spełniać zgłoszenie celne o objęcie procedurą celną towarów wprowadzanych na polski obszar celny i wyprowadzanych poza polski obszar celny transportem przesyłowym

§ 219. Użyte w niniejszym dziale określenie „transport przesyłowy" oznacza transport towarów rurociągami, gazociągami i liniami energetycznymi.

§ 220. 1. Zgłoszenia celnego o objęcie procedurą celną towarów przewożonych transportem przesyłowym należy dokonać na dokumencie SAD, w miesięcznych okresach rozliczeniowych, w terminie do 14 dnia miesiąca następnego za miesiąc poprzedni.

2. W wypadku wymiany energii elektrycznej wynikającej z naturalnych przepływów w połączonych systemach elektroenergetycznych krajów sąsiadujących, zgłoszenia celnego o objęcie procedurą celną energii elektrycznej dokonuje się na podstawie salda wymiany w okresach rozliczeniowych nie dłuższych niż 6 miesięcy w terminie 14 dni od daty uzgodnienia sald.

3. Przy wprowadzaniu lub wyprowadzaniu energii elektrycznej na zaopatrzenie miejscowości w strefie przygranicznej na podstawie protokołów wskazań urządzeń pomiarowych sporządzanych przez zakłady energetyczne przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 221. Wartość celną towarów przewożonych transportem przesyłowym ustala się na podstawie danych zawartych w fakturze lub w innym dokumencie służącym do ustalania wartości celnej, o którym mowa w § 208 ust. 1.

§ 222. 1. Podstawą ustalenia przez urząd celny ilości gazu w jednostkach zawartych w kontrakcie są miesięczne protokoły zdawczo-odbiorcze (wstępne akty zdawczo-odbiorcze) wskazań urządzeń pomiarowych sporządzone na podstawie protokołu podziału strumienia gazu.

2. Podstawą ustalenia przez urząd celny ilości energii elektrycznej jest:

1) przy wprowadzaniu na polski obszar celny na zaopatrzenie sieci ogólnokrajowej — faktura dostawcy z wykazem poboru mocy przez poszczególnych polskich odbiorców,

2) przy wywozie poza polski obszar celny z sieci ogólnokrajowej — faktura wystawiona na podstawie wskazań liczników.

3. Podstawą do ustalenia przez urząd celny masy ropy naftowej przywożonej z zagranicy są:

1) w wypadku wprowadzania na polski obszar celny ropy naftowej z krajów WNP — protokoły zdawczo-odbiorcze sporządzone przez Przedsiębiorstwo Eksploatacji Rurociągów Naftowych „Przyjaźń" w Płocku, Odcinek Wschodni w Adamowie-Zastawie,

2) w wypadku wprowadzania na polski obszar celny ropy naftowej przez Port Północny w Gdańsku — konosament.

4. Podstawą do ustalenia masy ropy naftowej przy tranzycie przez polski obszar celny są:

1) na trasie Adamowo—Schwedt (Niemcy) — protokoły wymienione w ust. 3 pkt 1,

2) na trasie Port Północny w Gdańsku—Schwedt (Niemcy) — konosament.

5. Kontroli tranzytu ropy naftowej przez polski obszar celny dokonuje:

1) na trasie Port Północny w Gdańsku—Schwedt (Niemcy) — Urząd Celny w Gdańsku,

2) na trasie Adamowo—Port Północny w Gdańsku—Schwedt (Niemcy) — Urząd Celny w Białymstoku.

§ 223. 1. Objęcia procedurą dopuszczenia do obrotu gazu zakupionego przez Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. lub inne uprawnione podmioty dla zasilania sieci ogólnokrajowych dokonują urzędy celne graniczne właściwe ze względu na lokalizację gazociągu.

2. W wypadku wymiany przygranicznej, realizowanej przez jednostki terenowe Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa S.A. i inne uprawnione podmioty, objęcia procedurą dopuszczenia do obrotu gazu dokonują urzędy celne właściwe dla siedziby korzystającego z procedury.

3. Ilość i wartość dostarczonego gazu jest każdorazowo, po objęciu procedurą celną, saldowana zarówno na oryginale pozwolenia przywozu, jak również na potwierdzonej kserokopii pozwolenia będącego w posiadaniu odbiorcy.

4. Objęcia procedurą tranzytu gazu przesyłanego przez polski obszar celny systemem gazociągów tranzytowych dokonuje Urząd Celny w Warszawie, na wniosek przedsiębiorstwa EuRoPol GAZ S.A.

5. Objęcia procedurą dopuszczenia do obrotu gazu zakupionego przez Przedsiębiorstwo EuRoPol GAZ S.A. na potrzeby własne, związane z realizacją tranzytu, dokonywane są w Urzędzie Celnym w Warszawie.

6. Objęcia procedurą celną energii elektrycznej przesyłanej przez Polskie Sieci Elektroenergetyczne dokonuje Urząd Celny w Warszawie, a w innych wypadkach dokonują urzędy celne właściwe miejscowo dla osób dokonujących wywozu lub przywozu.

7. Objęcia procedurą dopuszczenia do obrotu ropy naftowej dokonują urzędy celne właściwe miejscowo ze względu na siedzibę osoby korzystającej z procedury celnej.

§ 224. 1. Po objęciu procedurą celną ropy naftowej urzędy celne, o których mowa w § 223 ust. 7, przesyłają do Urzędu Celnego w Białymstoku lub Urzędu Celnego w Gdańsku — w zależności od tego, przez który urząd celny nastąpiło wprowadzenie tego towaru na polski obszar celny — kserokopię zgłoszenia celnego z wymienionymi numerami protokołów zdawczo-odbiorczych lub kserokopię konosamentu.

2. Urząd Celny w Białymstoku i Urząd Celny w Gdańsku, każdy we własnym zakresie, dokonują okresowo — przynajmniej raz na kwartał — porównania zapisów dotyczących objęcia ropy naftowej procedurą celną z dokumentami znajdującymi się u odbiorców.

3. Urzędy celne dokonują kontrolnego sprawdzenia prawidłowości stosowanych odczytów urządzeń pomiarowych gazu, energii elektrycznej i ropy naftowej.

§ 225. 1. Zgłoszenia celnego o objęcie procedurą dopuszczenia do obrotu towarów wprowadzanych na polski obszar celny transportem przesyłowym należy dokonać na dokumencie SAD, składającym się z kart 6, 7 i 8. Przepisy § 205 stosuje się odpowiednio.

2. Do zgłoszenia celnego, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć w szczególności:

1) protokoły zdawczo-odbiorcze ze wskazań urządzeń pomiarowych w wypadku zgłoszenia celnego o objęcie procedurą dopuszczenia do obrotu gazu lub ropy naftowej lub fakturę dostawcy potwierdzoną przez odbiorcę w wypadku zgłoszenia celnego o objęcie procedurą dopuszczenia do obrotu energii elektrycznej,
2) inne dokumenty określone w § 206 ust. 1.

§ 226. W wypadku zgłoszenia celnego o objęcie procedurą wywozu energii elektrycznej i gazu § 193, § 195 i § 225 ust. 2 pkt 1 stosuje się odpowiednio.

Dział IX

Wymogi, jakie powinno spełniać zgłoszenie celne w wymianie towarowej z zagranicą w obrocie pocztowym

§ 227. 1. Tranzyt przesyłek pocztowych odbywa się na podstawie międzynarodowych dokumentów pocztowych, w szczególności wykazów zdawczych: CN 37, CN 38, CN 41, CN 47 lub dokumentu wysyłki (Consignment).

2. Przy wprowadzaniu towarów na polski obszar celny pod procedurą tranzytu funkcjonariusz celny urzędu celnego granicznego:

1) w wypadku gdy przewóz dokonywany jest ambulansem, samolotem lub drogą morską, na międzynarodowych dokumentach pocztowych odciska pieczęć „Polska-Cło" i składa podpis,
2) w wypadku gdy przewóz dokonywany jest samochodem ciężarowym, rejestruje samochód w ewidencji, na wykazie zdawczym odciska stempel SAD i pieczęć „Polska-Cło" oraz wpisuje pozycję ewidencji, ilość, numery lub znaki nałożonych plomb oraz składa podpis.

3. W wypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, jeden egzemplarz wykazu zdawczego pozostaje w urzędzie celnym granicznym i stanowi załącznik do ewidencji, drugi wraz z towarem jest przekazywany do urzędu przeznaczenia. Funkcjonariusz celny urzędu przeznaczenia, po zarejestrowaniu przesyłek pocztowych w ewidencji, na otrzymanym wykazie zdawczym potwierdza odbiór przesyłek i odsyła potwierdzony wykaz zdawczy do urzędu celnego granicznego.

§ 228. 1. Przy obejmowaniu procedurą tranzytu lub procedurą wywozu przesyłek pocztowych wykazy zdawcze sporządzane są w urzędach pocztowych, w których dokonuje się wymiany poczty z zagranicą.

2. Funkcjonariusz celny urzędu przeznaczenia każdorazowo potwierdza na przedstawionym przez urząd pocztowy wykazie zdawczym dostarczenie przesyłek, o których mowa w ust.1.

3. Przesyłki pocztowe wprowadzone na polski obszar celny przeznaczone dla osób prawnych i jednostek nie posiadających osobowości prawnej powinny być dostarczone do urzędów celnych właściwych miejscowo ze względu na siedzibę odbiorców albo miejsc wyznaczonych lub uznanych przez organ celny, w których mogą być dokonywane czynności przewidziane w przepisach prawa celnego w zakresie wymiany z zagranicą w obrocie pocztowym.

§ 229. 1. Przesyłki pocztowe wprowadzane na polski obszar celny przeznaczone dla osób fizycznych, nie prowadzących działalności gospodarczej, przedstawiane są przez urzędy pocztowe organom celnym wraz z deklaracjami celnymi CN 22 lub CN 23.

2. W wypadku gdy przesyłka zawiera towary zwolnione od cła i podatków, funkcjonariusz celny odciska na przesyłce pieczęć „Urząd Celny w ... . Objęto proce-

durą dopuszczenia do obrotu." Zwolnienie towarów następuje w chwili odbioru towarów przez osobę przedstawiającą towary.

3. Przepisów ust. 2 nie stosuje się do:

1) kart pocztowych i listów zawierających wyłącznie wiadomości o charakterze osobistym,

2) listów pisanych alfabetem Braille'a,

3) druków nie podlegających należnościom celnym,

4) przesyłek przewożonych na podstawie dokumentu wysyłki (Consignment).

§ 230. 1. Przesyłki pocztowe wprowadzane na polski obszar celny zawierające towary podlegające należnościom celnym, przeznaczone dla osób fizycznych przedstawiane są przez urzędy pocztowe organom celnym wraz z deklaracjami CN 22 albo CN 23.

2. W wypadku, o którym mowa w ust. 1, funkcjonariusz celny wystawia dokument SAD w formie skróconej, składającej się z kart 6, 7 i 8.

3. Karta 7 pozostaje w urzędzie celnym. Karty 6 i 8 wraz z towarem przekazywane są osobie przedstawiającej towar, w celu doręczenia odbiorcy.

4. Odbiorca przyjmując przesyłkę składa podpis w polu 54 dokumentu SAD.

5. Zgłoszenie celne o objęcie towarów procedurą dopuszczenia do obrotu uważane jest za dokonane z chwilą złożenia podpisu, o którym mowa w ust. 4.

§ 231. 1. Przesyłki pocztowe wprowadzane na polski obszar celny zawierające towary o wartości nie przekraczającej równowartości 70 EURO każda, przeznaczone dla przedsiębiorców, przedstawiane są przez urzędy pocztowe organom celnym wraz z deklaracjami celnymi CN 22 lub CN 23 i dokumentami handlowymi.

2. W wypadku gdy przesyłka zawiera towary zwolnione od cła i podatków funkcjonariusz celny przystawia na przesyłce pieczęć: „Urząd Celny w .... . Objęto procedurą dopuszczenia do obrotu." Zwolnienie towarów następuje w chwili odbioru towarów przez osobę przedstawiającą towary.

§ 232. W wypadku przesyłek pocztowych wprowadzanych na polski obszar celny zawierających towary o wartości nie przekraczającej równowartości 70 EURO każda, podlegające należnościom celnym, przepisy § 230 stosuje się odpowiednio.

§ 233. 1. Jeżeli przesyłka zawiera towary o wartości przekraczającej równowartość 70 EURO przeznaczone dla przedsiębiorców, po otrzymaniu powiadomienia odbiorca powinien złożyć zgłoszenie celne o objęcie towarów procedurą dopuszczenia do obrotu na dokumencie SAD w formie skróconej na kartach 6, 7 i 8.

2. Przepisy § 206 stosuje się odpowiednio.

§ 234. 1. Przesyłki pocztowe zawierające towary przeznaczone do wywozu poza polski obszar celny, nadane przez osoby fizyczne w urzędzie pocztowym, powinny być przedstawione organom celnym przez urzędy pocztowe dokonujące wymiany poczty z zagranicą.

2. Do przesyłek pocztowych, zawierających towary o wartości przekraczającej równowartość 70 EURO, przeznaczonych do wywozu z polskiego obszaru celnego i nadanych w urzędzie pocztowym przez przedsiębiorców, należy dołączyć wypełniony dokument SAD składający się z kart 1, 1A, 2 i 3, jeżeli zgłoszenie celne dokonywane jest w urzędzie celnym granicznym, lub z kart 1, 1A, 2, 3, 4 i 5, jeżeli zgłoszenie celne dokonywane jest w urzędzie celnym wewnętrznym.

3. Funkcjonariusz celny wypełnia pola A, B i D na dokumencie SAD.

4. Jeżeli przesyłki pocztowe, o których mowa w ust. 1, nie zostały poddane kontroli celnej, uważa się, że zostały one objęte procedurą wywozu.

5. Jeżeli objęcie towarów procedurą wywozu następuje w urzędzie celnym granicznym, karta 1 pozostaje w urzędzie celnym i stanowi załącznik do ewidencji, karta 2 przesyłana jest do urzędu statystycznego, karty 3 i 1A, po potwierdzeniu stemplem VAT, przesyłane są do nadawcy przesyłki.

6. Jeżeli objęcie towarów procedurą wywozu następuje w urzędzie celnym wewnętrznym, karta 1 pozostaje w urzędzie celnym i stanowi załącznik do ewidencji, karty 1A, 4 i 5 przesyłane są wraz z towarem do urzędu celnego granicznego, karta 2 przesyłana jest do urzędu statystycznego po otrzymaniu z urzędu celnego granicznego potwierdzonej karty 1A. Potwierdzona karta 1A i karta 3 odsyłana jest do nadawcy przesyłki. Karta 4 pozostaje w urzędzie celnym granicznym i stanowi załącznik do ewidencji, a karta 5 odsyłana jest do urzędu celnego, w którym nastąpiło objęcie towarów procedurą wywozu w terminie 5 dni od dnia wyprowadzenia towarów poza polski obszar celny.

7. Zgłoszenia celnego o objęcie towarów procedurą wywozu przesyłek pocztowych, zawierających towary o łącznej wartości nie przekraczającej równowartości 70 EURO w każdej przesyłce, można dokonać, za zgodą organu celnego, zbiorczo na jednym dokumencie SAD wypełnionym zgodnie z instrukcją.

8. W wypadku zgłaszania do procedury wywozu przesyłek pocztowych w urzędzie celnym wewnętrznym, zgłaszający powinien do zgłoszenia celnego dołączyć dokument pocztowy CP 72 lub PP 307b (nalepka adresowa), numer ww. dokumentu powinien zawierać zapisany w polu 44 SAD. Funkcjonariusz celny przyjmujący zgłoszenie celne jest zobowiązany na przesyłce nanieść adnotację: „Przesyłka celna — załączono dokument SAD" oraz wpisać pozycję ewidencji. Ponadto powinien poinformować zgłaszającego o konieczności dołączenia na zewnątrz przesyłki karty 1A dokumentu SAD przy jej nadaniu w urzędzie pocztowym. Nalepkę adresową dołączoną do zgłoszenia celnego należy zwrócić zgłaszającemu w celu nalepienia na przesyłkę.

DZIAŁ X

Wymogi, jakie powinno spełniać zgłoszenie celne towarów przewożonych w przesyłkach kurierskich

§ 235. Przepisy niniejszego działu stosuje się do towarów, które są przewożone przez koncesjonowane podmioty kurierskie w ramach działalności określonej w koncesji, a także do przesyłek kurierskich w obrocie pocztowym.

§ 236. 1. Zgłoszenia celnego o dopuszczenie do obrotu przesyłek kurierskich, zawierających towary o łącznej wartości nie przekraczającej równowartości 70 EURO w każdej przesyłce i zwolnionych od cła na podstawie art. 190 § 1 pkt 1, 4, 14, 15, 24 i 32 Kodeksu celnego, oraz od podatków, a także zawierających towary o charakterze handlowym, jeżeli wartość jednej przesyłki nie przekracza równowartości 10 EURO, zwolnionych od cła oraz od podatku, z wyjątkiem napojów alkoholowych, perfum i wód toaletowych oraz tytoniu i wyrobów tytoniowych, można dokonać zbiorczo na jednym dokumencie SAD wypełnionym zgodnie z instrukcją.

2. Przepisy § 205 i 206 stosuje się odpowiednio.

§ 237.1. Zgłoszenia celnego o objęcie procedurą wywozu przesyłek kurierskich, zawierających towary o łącznej wartości nie przekraczającej równowartości 70 EURO w każdej przesyłce, można, za zgodą organu celnego, dokonać zbiorczo na jednym dokumencie SAD wypełnionym zgodnie z instrukcją.

2. Do zgłoszenia celnego o objęcie procedurą wywozu przesyłek kurierskich przepisy § 193 i § 195—198 stosuje się odpowiednio.

DZIAŁ XI

Wymogi, jakie należy spełnić przy korzystaniu z wolnych obszarów celnych lub składów wolnocłowych

§ 238. Wobec towarów niekrajowych wprowadzanych spoza polskiego obszaru celnego dowolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego, zwanych dalej „woc", w sposób określony w art. 36 § 1 pkt 2 Kodeksu celnego, nadanie przeznaczenia celnego następuje przez wpis do ewidencji prowadzonej przez osobę wprowadzającą towary do woc.

§ 239. Jeżeli do woc wprowadzane są towary niekrajowe, które uprzednio objęte były procedurą tranzytu, nadanie przeznaczenia celnego następuje przez wpis do ewidencji prowadzonej w urzędzie celnym właściwym miejscowo dla woc.

§ 240. 1. Z zastrzeżeniem § 241, wprowadzenia do woc towarów, o których mowa w art. 174 § 2 pkt 1 i 2 Kodeksu celnego, należy dokonać na dokumencie SAD składającym się z kart 6, 7 i 8.

2. Do dokumentu SAD, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć:

1) dokumenty określone w § 206 ust. 1,

2) zgłoszenie celne do procedury celnej bezpośrednio poprzedzającej nadanie towarom przeznaczenia celnego wprowadzenia do woc, jeżeli towary były uprzednio objęte procedurą inną niż procedura tranzytu.

3. Do obiegu kart dokumentu SAD przepisy § 205 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 241. 1. Zgłoszenia celnego o objęcie procedurą wywozu towarów krajowych, o których mowa w art. 174 § 2 pkt 3 Kodeksu celnego, należy dokonać na dokumencie SAD w dniu wprowadzenia tych towarów do wolnego obszaru celnego. O wyprowadzeniu towaru osoba prowadząca działalność w wolnym obszarze celnym powiadamia właściwy miejscowo urząd celny w trybie ustalonym z organem celnym.

2. Przepisy § 37, 195, 196 i 198 stosuje się odpowiednio.

DZIAŁ XII

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 242. Zezwolenia na stosowanie procedury uproszczonej przy zakończeniu wspólnej procedury tranzytowej oraz zezwolenia na stosowanie procedury uproszczonej przy objęciu wspólną procedurą tranzytową zachowują swoją ważność do czasu, na który zostały wydane, bez możliwości ich przedłużenia.

§ 243. W wypadku złożenia wniosku o stosowanie procedury uproszczonej w ramach wspólnej procedury tranzytowej przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy rozporządzenia.

§ 244. Osoby korzystające z karnetów TIR przed dniem wejścia w życie rozporządzenia zachowują prawo do korzystania z nich na podstawie dotychczasowych przepisów.

§ 245. Traci moc zarządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ceł z dnia 23 września 1997 r. w sprawie deklaracji skróconych i zgłoszeń celnych (Monitor Polski Nr 72, poz. 690).

§ 246. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2000 r.

Minister Finansów: w z. *J. Bauc*